

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Alle har en historie Her er min

Livet omkring Sørbymagle,
Kirkerup, Lorup,
Bøstrup, Rosted og omegn.
I årene omkring 1940 til 1975

Skrevet af

Birthe Kristiansen
Bennet Larsen
Asta og Svend Fredriksen
Grethe Vedel Nielsen
Kirsten og Eigil Andersen
Oluf Husted
Kirsten Ellekjær, før Vestbjerg
Henning Larsen
Signe Olsen
Troels Kristensen
Niels Erik Hechmann
Henny Anette Nielsen
Jette Merete Jensen
Eva Andersen
Marits og Bent Heegaard Pedersen
Helge Nielsen
Sander Strange Rasmussen
og
Hans Elmegård Petersen
Grethe Eriksen
Mogens Nellemann Hansen
Rosa og Marinus Hansen
Birgit Kirkevang
Ingrid Nielsen

Udgiver:

Birgit Brogaard Hansen.

I samarbejde med

Lokalområdet for Sørby i omegn.

Sørby Områdets Senior Klub.

Trykkeri: ScandinavianBook.

Layout: Birgit Brogaard Hansen

Forord

Alle har en historie startede i efteråret. 2017-2018 hvor vi fik en sum penge fra kommunen til brug for ældre i Sørby Kirkerup og omegn.

Sørbyområdets Lokalråd, Sørbymagle-Kirkerup menighedsråd og Sørby Områdets Senior Klub gik i samarbejde om opgaven. Vi blev hurtig enige om, at hvis der var noget alle havde og kunne være fælles om var det fortid og nutid,

Vi startede med et møde i Sognehuset, hvor Torben C.H Pedersen. Lokalrådet, Lone Adolph menighedsrådet. og Jeg (Birgit Brogaard) Sørby Områdets Senior Klub forelagde ideen om at skrive ned hvordan det var at bo og være barn/ung i lokalområdet omkring 1945 – 1975

Det blev heldigvis modtaget meget positivt og alle har deltaget med stor interesse, kommet med billeder, indlæg og fortalt.

Vi fik så mange gode, interessante og unikke fortællinger om livet omkring Sørbymagle, Kirkerup og omegnen fra 1945-1975, at det kunne blive til en bog.

Jeg påtog mig opgaven at samle historierne og lave et layout.

Med ganske få undtagelser er historien sat ind som jeg har modtaget den, uden at om formulere, men kun sat de medsendte billeder ind.

Jeg har fundet billeder i arkiver af de gamle ejendomme som er sat ind.

Alle historierne er skrevet/fortalt af nulevende personer og med få undtagelser af personer der stadig bor i området.

Tak til alle der har bidraget med historier/materiale til bogen.

Birgit Brogaard Hansen

Kirkerupvej 44

4200 Slagelse.

bbrogaard@c.dk

Indholdsfortegnelse

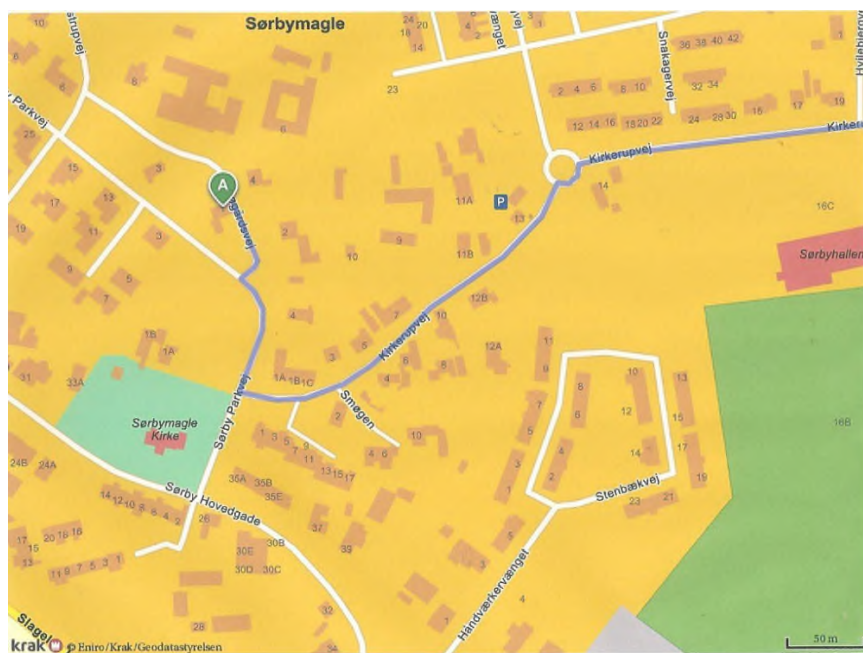
Min Historie Skrevet/Fortalt af	
Signe Olsen. boede på Søgårdsvej 1 Sørbymagle	5
Asta og Svend Fredriksen. Sørby hovedgade 37	9
Agnethe Andersen. Hashøj-Husholdningsudvalg	15
Hanne Nielsen. Sparekassen for Slagelse og omegn	17
Henny Anette Nielsen. Overdrevsvej 4. Om magasinet	19
Gerda Nielsen. Om Maglebo Spejderne	24
Rosa og Marinus Hansen. Tranebæksvej 3	28
Karen Andersen. Tranebæksvej 6	35
Erling Moesgaard. Boede på Kirkerupvej 44	38
Grethe Eriksen. Boede Kirkerupvej 41	44
Niels Erik Hechmann. Boede på Emtemosevej 5	65
Birthe og Bent Kristiansen. Kirkerupvej 82	70
Jette Magrethe og Niels Jensen. Der bor i Den gamle Skole. Savværksvej 1. Kirkerup	82
Marit og Bent Heegaard Pedersen. Lærer på Hvilebjergskolen	93
Birgit Kirkevang Hansen. Boede Kirkevangsgården Esholtevej 2	95
Ulf Mogensen. Billeder af Gl. Brugs	100
Hans Elmegaard Petersen. Lygtevej 12	105
Sander Stange Rasmussen. Boede i Matroshuset Hovmarken´s Bønder. En beskrivelse af familierne og livet for de mindre landbrug under Gyldenholm Gods.	
Grethe Vedel Nielsen. Boede på Kirkerupvej 55.	125
Ingrid Nielsen. Boede på Skovagergår	128
Helge Nielsen. søn af Anna Elise Nielsen Fladholdevej 7.	132
Oluf Husted. Bor i Bøgely Gamle Skole Lorupvej 21.	144
Mogens Nelleman Hansen. Boede i Hunde Krogen i Bøstrup.	148
Bennet Larsen. Boede på Lorupvej 27 Bøstrup.	160
Troels Christensen. Boede på Stenagergård, Bøstrup.	163
Eva Andersen. Boede Falkensten skoven.	169
Kirsten og Eigil Andersen. Bøstrupvej 8	172
Kirsten Ellekjær. født Vestbjerg boede på Ringhøjgården i Bøstrup	180
Henning Bagge Larsen har Boede i Rosted	181
Billeder fra processen	182

Min historie

Skrevet af

Signe Olsen

Som boede på Søgårdsvej 1 Sørbymagle
fra 1951

SIGNE OLSEN

SØGÅRDSVEJ 1

SØRBYMAGLE

HAR SKREVET DETTE:

ÅR 1951:

DA JEG KOM TIL SØRBYMAGLE I 1951, SÅ DET NOGET ANDERLEES UD, END DET GØR I DAG.

VINKELVEJ VAR DER IKKE, OG ALT HVAD DER VAR PÅ DEN SIDE AF SØRBY HOVEDGADE VAR DER IKKE. DET VAR NÆSTVED-SLAGELSE HOVEDVEJ, DER GIK GENNEM BYEN.

FRA FORSAMLINGSHUSET OG NED EFTER VAR DER BOLDBANE MED OMKLÆDNINGSRUM I FORSAMLINGSHUSET, DER HVOR DEN LILLE SAL ER NU.

MEKANIKEREN VAR DER OG 4 ANDRE HUSE, HVOR DER VAR EN MALER OG EN CYKELSMED.

VI HAVDE OGSÅ ET MEJERI OG ET POSTHUS, DER LÅ VED SIDEN AF MEJERIET.

OVERFOR MEJERIET LÅ EN KIOSK, OG I FORBINDELSE MED BUTIKKEN, VAR DER EN STUE, HVOR MAN KUNNE KØBE KAFFE. DA DER KOM TV VAR "KIOSK HANS", DEN FØRSTE DER FIK ET, OG DER KOM MANGE FOR AT SE TV DER. DET VAR IKKE HVER MANDS EJE DENGANG.

DER HVOR SOGNEHUSET LIGGER NU, VAR DER EN SMEDIE, SMEDEN HED "LARS CHRISTENSEN".

VI HAVDE OGSÅ EN BRUGSFORENING, EN KØBMAND, EN BAGER OG EN SLAGTER.SLAGTEREN LÅ NEDE BAG KIRKEGÅRDSMUREN, VED GADEKÆRET. VI HAVDE OGSÅ EN SKOLE, DEN GAMLE RYTTERSKOLE, DER LÅ PÅ HJØRNET AF KIRKERUPVEJ OG BØDSTRUPVEJ. PÅ HVILEBJERGSKOLEN ER DER INDMURET INDSTIFTELSESTENEN, HVOR DER STÅR OM RYTTERSKOLENS OPRETTELSE.

SØRBY PARKVEJ VAR DER SLET IKKE, DA DEN BLEV LAVET, BLEV EN DEL AF GADEKÆRET FYLDT OP, OG SØGÅRDSVEJ HED BØSTRUPVEJ. HER LÅ OGSÅ EN SMEDIE MED THURE MÅRTENSON SOM SMED.

DER VAR OGSÅ EN FODERSTOFLADE LIGE OVERFOR DEN GAMLE BRUGS PÅ HOVEDGADEN, DET VAR HER BUSSEN SLAGELSE/ NÆSTVED STOPPEDE.

VED SIDEN AF HVOR HALLEN LIGGER I DEN LILLE SAMLING TRÆER, LÅ STENBÆKGÅRD, EN GAMMEL GÅRD MED MØLLE PÅ OG KAMPESTENSMURE.

HVOR ARONSGÅRD LIGGER LÅ OGSÅ EN GÅRD, DER VAR EJET AF DEBORAH OG HENDES SØN ARON DER BOEDE SAMMEN MED SIN MOR.

VI HAVDE OGSÅ ET FRYSEHUS, HVOR MAN KUNNE LEJE EN BOKS. DEN LÅ PÅ BØSTRUPVEJ, NU SØGÅRDSVEJ, LIGE OVERFOR SMEDIEN PÅ SPIDSEN UD FOR MIT HUS. MAN MÅ UNDRES OVER AT DER KUNNE VÆRE BÅDE EN KØBMAND OG EN BRUGS, MEN DER VAR JO HELLER IKKE STORE SUPERMARKEDER SOM BILKA DENGANG.

Jeg ,Signes datter, sender lige disse kort med over det gamle Sørby, i kan finde flere i historiske kort på

nettet.

Den gamle rytterskole I 1950'erne

Postbud Hans Peter Oluf Olsens hus på Sørby

Hovedgade. Signes svigerfar og mor byggede det

Lars Christensens smedie og kirken

Sørby hovedgade mejeriet og før det posthuset.

Min historie
Skrevet af
Asta og Svend Fredriksen
Som bor Sørby hovedgade 37
fra 1965

Huset i 1965

Asta og Svend Frederiksen Sørby Hovedgade 37

Vi købte vores hus i 1965 til overtagelse d. 11. december for 40.000 kr. Der var to lejligheder i huset, som tilsammen kun var på 90 kvm. Vi købte huset af Agnes Rasmussen, hendes mand Jørgen var død, hun var 79 år og ville gerne flytte sammen med sin datter. A - J Rasmussen havde boet på Lygtevej. Vi søgte om nedlæggelse af lejligheden og det fik vi. Conny og Helge Larsen som boede til leje i den anden lejlighed, var ved at bygge det gule hus ved forsamlingshuset.

Vi havde kakkelovn, kun koldt vand og wc i gården. Vi gik lige ind i køkkenet. Vi havde gaskomfur og vask med 1 meter køkkenbord. Der var ingen skabe, men der var spisekammer og kælder.

Vores naboer var mest erhverv. For enden af haven var Foderstofladen, og der var også tlf. boks, det var vores telefon i flere år. Der var gartneri, det var Ida og Bernhard Mikkelsen som havde det. Så var der maskinstation, det var Eli Larsen som drev den. Samme sted var der vognmandsforretning, og det var Helge Larsen, som drev den. Eli og Helge var brødre. Deres mor boede i den ene lejlighed, Eli og Inge, hans hustru, i den anden. Det var rundt om vores grund. På den anden side af vejen lå brugsen. Der holdt Sparekassens bus, det var der vi hentede vores penge. Den gamle brugs flyttede i 2005 til Hunsballevej 2. Der er nu 5 lejligheder i den gamle brugs.

Dengang vi flyttede ind, var der ingen gadenavne, men da vi blev til Hashøj kommune blev vores adr. Næstvedvej 3, og senere blev det ændret til Sørby Hovedgade 37, fordi der ikke måtte være 3 veje med Næstved foran i 4200 Slagelse. Før vi flyttede ind, var der ikke nogen landevej, man skulle køre igennem Sørbymagle, men landevejen var lagt udenom Sørbymagle, da vi flyttede ind i 1965.

I ca. 1974 byggede Slagelse Sparekasse en filial på hjørnet af Sørby Hovedgade og Sørby Parkvej. Fra omkring 1995-2000 blev der bygget en ny Sparekasse, med 3 lejligheder mod øst. Sparekassen fik også et nyt navn, den kom til at hedde Bank Trelleborg. Det eventyr sluttede brat i 2007. Nu er der 5 lejligheder. Ida og Bernhard Mikkelsen solgte deres gartneri, og i 1977-78 blev der bygget 9 små rækkehuse. Det kom til at hedde Gartnervænget. I nr. 39 bor Ralf Larsen sammen med Inge, hans mor som er østriger.

Vi fulgte også med i byggeriet på Arons vej, hvor der blev bygget rækkehuse. Det var i 1986-87.

Vi begyndte så at renovere vores hus. Først fik vi varme, så nyt tag, døre og vinduer. Det varede i mange år. Vi ryddede haven, og begyndte forfra. Vi har altid haft drivhus, som vi har brugt meget.

Svend arbejdede som smed. Senere som oliefyrsmontør. Svend arbejdede til han blev 65 år. Jeg arbejdede på Andersvænge som omsorgsassistent i mange år. Så blev jeg høre assistent, på høreafdelingen i Slagelse, der var jeg i 21 år. Jeg arbejdede også til jeg blev 65 år.

I 1970 fik vi Lars. Han er gift med Helle, og de har to drenge. De bor i Boeslunde.

I 1973 fik vi Hanne. Hun er gift med Brian, og de har to piger. De bor i Sørbymagle.

Vollerup d. 8. 12. 65

Til Sognerådet.

Efter køb af det hus
tilhørende fru Agnes Rasmussen
Sørby by, indeholdende 2 lejligheder,
ansøges hermed om tilladelse til
sammenlægning af lejlighederne, når
den nuværende lejer flytter ud, da
jeg havde tænkt at bruge hele
huset selv.

Svend Frederiksen
Vollerup
Sørby
Slagelse

Tilba-

Gesendes hr. Svend Frederiksen, Vollerup
pr. Slagelse under henvisning til foranstå-
ende ansøgning om nedlæggelse af en beboel-
seslejlighedi ejendommen matr.nr. 8^f, Sørby-
magle.

Sognerådet dispenserer hermed fra be-
stemmelserne om i visse tilfælde om forbud
mod nedlæggelse af beboelseslejligheder.

Sørbymagle Kirkerup ,den 19. dec. 1965.

Kommune

pr. Slagelse

P. s. v.

Johann Rasmussen

Arons gård indleveret af Asta

Peder Larsens Gård.

Historie om Hashøj-Husholdningsudvalg Fortalt af Agnethe Andersen

2019 blev et skelsættende årstal for Hashøj Husholdningsudvalg. Bestyrelsen bestående af formand Kamilla Mortensen, Inge Jacobsen, Henny Anette Nielsen og kasserer Agnethe Andersen traf beslutningen om at ophæve foreningen.

I forbindelse med ophævelsen, er de 4 regnskabsbøger kommet frem, og de ældste posteringer går tilbage til maj 1934. Umiddelbart ved jeg ikke hvornår foreningen blev stiftet.

Husholdningsudvalget blev i sin tid startet op under husmandsforeningerne. Husholdningsudvalget stod for kurser f.eks. syning, vævning, madlavning samt arrangementer som høstgilde, fastelavnsfester, udflugter, juletræsfester, modeopvisning, foredrag, virksomhedsbesøg, madlavning for mænd etc.

Arrangementerne blev afholdt i Kirkerup og Sørbymagle forsamlingshus samt på Hvilebjergskolen.

Bestyrelsesmedlemmerne deltog endvidere som frivillige med salg af is/pølser ved bl.a. Dyreskue i Roskilde. Salg ved loppemarked i Slaglille forsamlingshus.

Den 10 februar 1937 blev der ifølge den gamle kassebog, afholdt kursus i Pålæg og Salater med 70 deltagende, og entre pris på 50 øre. Honoraret til konsulenten var 15 kr.

Den 24. august 1945 blev der afholdt Høstgilde i Sørbymagle forsamlingshus. Der deltog 200 voksne og 50 børn. Entre for voksne 1 kr. og for børn 50 øre. Det kostede 35 kr. at leje forsamlingshuset.

Husholdningsudvalget fik igennem årene hjælp til afvikling af kurser fra forskellige konsulenter. Igenennem de seneste år var der kun en konsulent tilknyttet, og det var Niels Adamsen.

I 1988 startede husholdningsudvalget kurset " Madlavning for mænd". I starten var disse kurser ledet af konsulenter. Kamilla Mortensen tog over med stor kyndighed og succes, og der var i nogle år tilmeldinger nok til 2 hold. Henny Anette Nielsen tog over efter Kamilla, og hun havde det sidste hold i vinteren 2018.

Med årene blev der afholdt færre arrangementer, og fremmødet blev også mindre. Det var vanskeligt at tiltrække den nye generation.

Efter 27 år som kasserer har jeg sammen med den øvrige bestyrelse lukket foreningen ned, og delt den beskedne formue ud til Spejdergruppen Magleboerne, Seniorklubben samt Syd- og Vestsjællands Fjerkræklub.

Agnethe Andersen

Overdrevsvej 5

Sørbymagle

Historie

Om sparekassen for Slagelse og Omegn.

Hanne Nielsen

Bøstrupvej 61A Sørbymagle

Indsendt af Hanne Nielsen, Bøstrupvej 61A, Sørbymagle.

Sparekassen for Slagelse og Omegn kommer til byen.

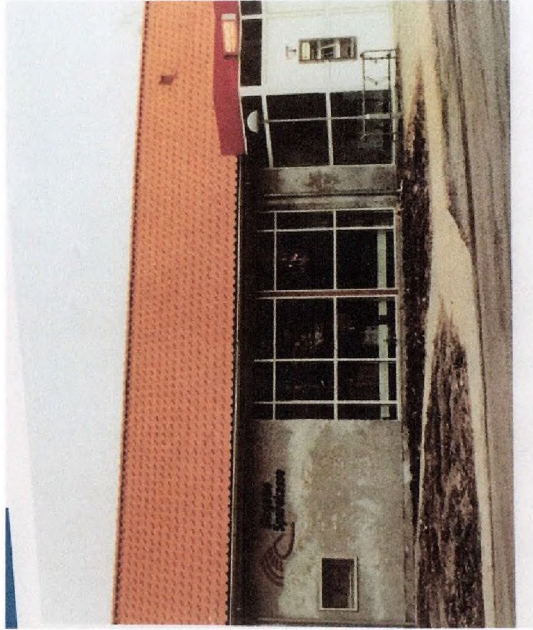
Efter at Sparebussen har kørt i området, åbner sparekassen filial i 1974 på Næstvedvej 1 med Hans Jørgen Hansen som filialchef og Birgit Lollike som kasserer i den velkendte grønne barak, som senere blev grå.

Adressen bliver senere ændret til Sørby Hovedgade 35.

I 1975 ændrede sparekassen navn til Slagelse Sparekasse.

Sparekassen var til stor gavn og glæde for beboerne i området.

I 1998 blev der bygget ny afdeling. I byggeperioden fra april til december havde sparekassen til huse i det tomme slagteri på Vinkelvej 2.

Den 10. december 1998 var der åbent hus i den nye afdeling, hvor man kunne se de nye lokaler. Afdelingen havde ved ombygningen, også fået pengeautomat.

Afdelingen havde i en stor del af perioden været bemanded med to lokale kræfter, nemlig Hanne Nielsen og Else-Marie Kristiansen.

I 2007 besluttede man desværre at lukke afdelingen til stor fortrydelse for beboerne i området. Så kunderådgiver Niels Albrechtsen lukkede og slukkede. Pengeautomaten fik lov at blive i bygningen i en periode.

I 2008 fik Sydbank (som det hedder nu) en aftale med brugsuddeler Flemming Højland i Sørbymagle Brugsforening om opstilling af pengeautomat i brugsen lokaler. Dette var til stor glæde for beboerne i Sørbymagle, ikke mindst de ældre.

Glæden af pengeautomaten varede i ca. 9 år efter lukning af afdelingen.

Den 12. august 2017 havde Brugsen indbrud, hvor man samtidig havde forsøgt at skære pengeautomaten op. Det blev desværre enden på pengeautomaten i Sørbymagle, da Sydbank valgte ikke at opsætte ny pengeautomat.

Dette var en sorgens dag for vores beboere, og især de ældre.

Min historie
Om magasinet i Sørbymagle
Skrevet af
Henny Anette Nielsen
Overdrevsvej 4.

Magasinet, Sørbymagle

(foderstofforretningen)

Jeg husker Magasinet, som lå over for Sørby Brugs, fra min barndom som ca. 6 årig. Jeg er født i 1949.

Min far var uddeler på Magasinet, og havde åbent hver torsdag formiddag. Somme tider var jeg med i Magasinet. Så legede jeg ofte med Kirsten Mikkelsen, som boede lige bagved. Her havde Ida og Bernhard Mikkelsen et gartneri.

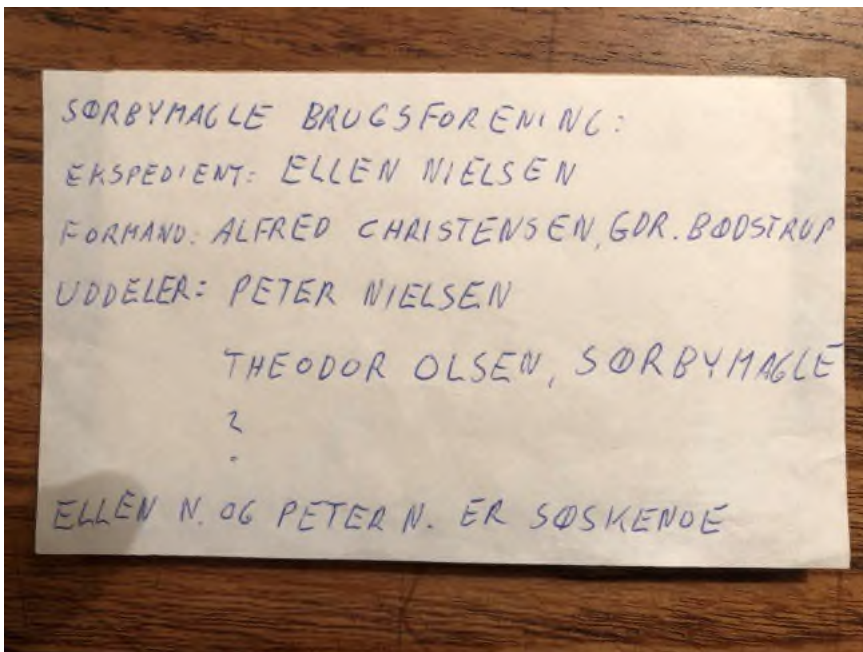
Magasinet var en træbygning med 2 læsseramper, hvor landmændene kunne køre til med deres landbrugsvogne og få læsset sækkene med korn og grovfoder.

Tit legede vi inde i Magasinet, hvor der var et stort rum at løbe i, og tit kom vognmand Helge Larsens piger også og legede med.

Når far skulle afleverer regnskab var det hos Theodore, hvor jeg også var med en gang imellem. Senere var det hos Otto Pedersen. Hans kone hed Dagmar, som var kogekone.

Jeg kender ikke årstallet for opførelse af Magasinet, men det må være opført før 2. Verdenskrig, idet nedenstående billede af Sørby Brugs' bestyrelse er taget foran Magasinet i 1937.

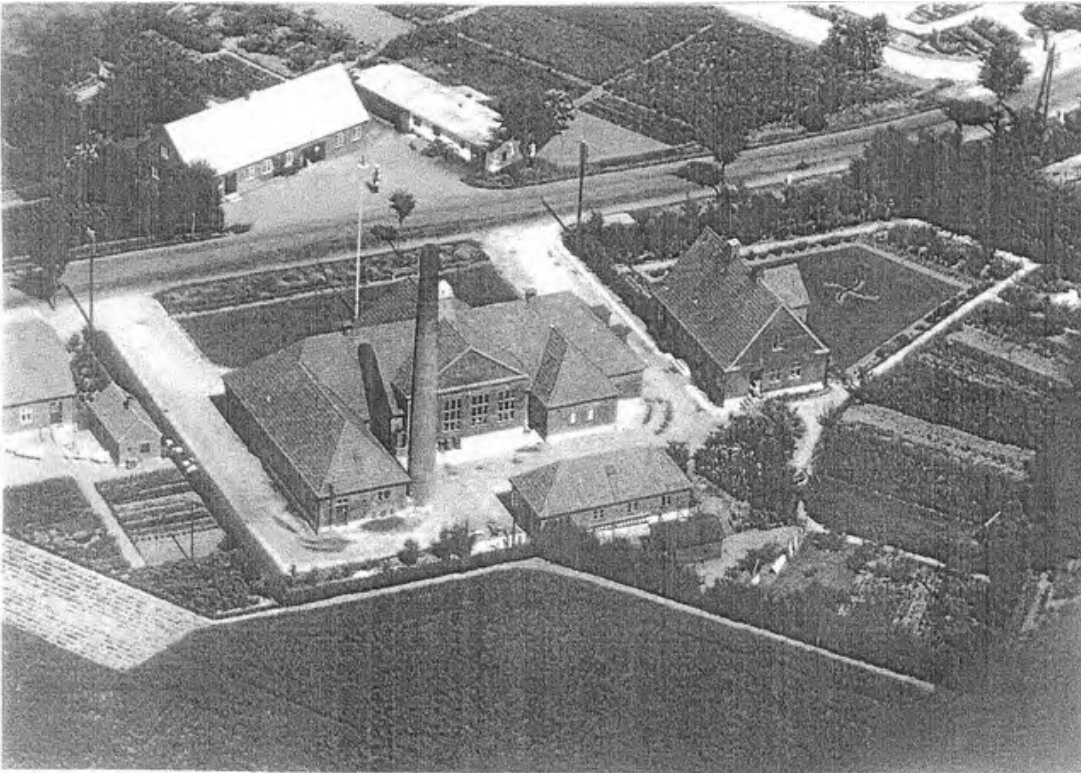

Smedjen

I den gamle smedje boede Eva og Ejnar Andersen, det første år vi var gift fra d. 01.06 1968 til 01.07 1969, De havde indgang ved venstre dør.

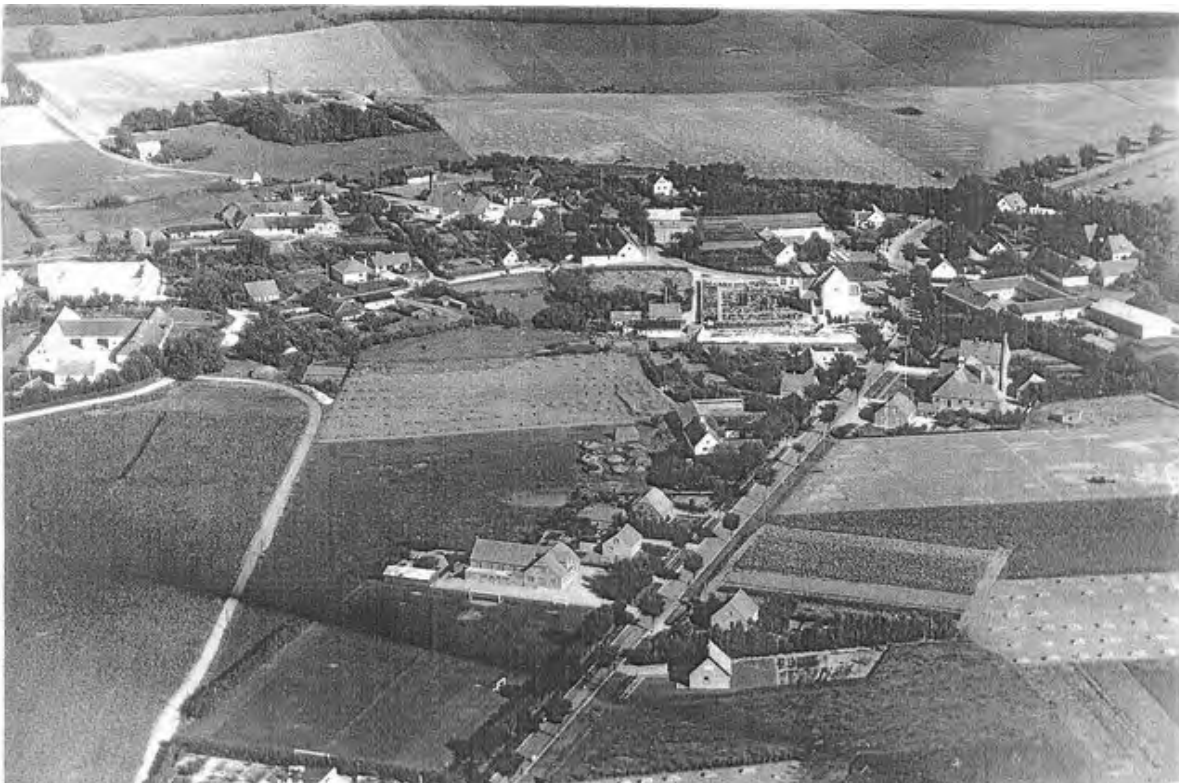
Den del der går fra døren hen til venstre gavl blev udmatrikuleret til kiosken, hvor den lave bygning i dag er tilbygget.

Resten er i dag sognehuset og parkeringsplads til kirken.

Billeder fra gamle Sørbymagle, øverst den gamle smedje og mejeriet.

Nederst et overblik over byen

Jeg startede skolegangen i Den gamle Skole i Sørbymagle. Skoleåret startede dengang i april. Det første år var vi kun en klasse og blev undervist af lærer Mary Nielsen. De følgende klasser

første år var vi kun en klasse og blev undervist af lærer Mary Nielsen. De følgende klasser var vi 2 klasser sammen og blev undervist af lærer Larsen og Niels Ladefoged. Sidstnævnte blev ansat som den 1. skoleinspektør på den nye Hvilebjergskole, men boede det første stykke tid i den gamle skole.

Billedet nedenfor er taget i 1956-57 fra legepladsen t.h. for skolen. Da Hvilebjergskolen blev bygget, blev der opført en lærerbolig på vor gamle legeplads.

Billedet viser eleverne i 2.a og 2.b

1.række:- ? ? – Vibeke Lund – Gurli Andersen – Anita – Henny Pedersen – Sonja Nielsen – Lone Jørgensen – Inger Nielsen – Ingelise Olsen

2. række: - Lilli Nielsen – Lærer Larsen – Poul – Jens Jørgen Nielsen – Jacob – Svend Nielsen – Carsten Kristensen – Tonny Enkebølle – Bjarne Andersen

Historie

Om Maglebo KFUM Spejderne

sendt af
Gerda Nielsen

Åse og en ulveunge klipper snoren og spejder hejser flaget ved indvielsen af nyt klubhus Maglebo 24/4 978

Magleboerne har 40 års jubilæum - og det fejres lørdag 17. september

Læs hvad Helge Nielsen i denne artikel fortæller om starten:

K.F.U.M. spejderne i Sørbymagle blev stiftet 15. september 1971 og har fra starten bestået af både piger og drenge. Det var meget fremmeligt på den tid, men det har aldrig givet lokale problemer.

Initiativtagerne var "Spejder-Bent" – Bent Jensen, graver Poul Bach, Gurli Nielsen, Kirkerup, - lidt senere Ulla Poulsen, Aase og Bent Jensen, Fladholte m.fl.

Stiftelsen skete i F.D.F.s hytte i Lorup på møde for tilsagte forældre.

Første sommerlejr var Stammenakke. Ugentlige møder blev i starten holdt i Præsteskoven året rundt. I tilfælde af dårligt vejr havde spejderne tilladelse til at bruge Hvilebjergskolens beskyttelsesrum i skolens kælder. Senere var møderne oppe i et klasselokale.

I længden var det ikke særligt tilfredsstillende, og bestandigt gik spejderne med ønske om at få egne lokaler. Mange tanker blev gjort og i 1978 lykkedes det at få bygget spejderhuset **MAGLEBO** på Hvilebjergvej. Der var stort sammenhold blandt forældrene om arbejdets udførelse. Hashøj kommune blev kontaktet og stillede grund til rådighed i form af en gammel frugthave / grusgrav / losseplads og lejen blev fastsat til 50 kr. årligt. Grupperådet undersøgte mange muligheder og hustyper. Valget faldt på et PANBO bjælkehus. Grunden blev ryddet ved påsketid, fundament færdigstøbt ved sommerferien og efterfølgende blev huset færdiggjort til en glædelig og stolt indvielse 29. april 1978.

Byggeriet kostede 175.000 kr. Hashøj kommune gav et afdragsfrit lån over 10 år på 50.000 kr. og lån blev optaget på 32.000 kr. i Den lille Bikube. Begge beløb blev i deres helhed de følgende år eftergivet i form af regelmæssige tilskud. Grupperådet med kasserer Jens Andersen som ankermand skaffede selv 100.000 kr. De største beløb kom ind ved en række loppemarkeder, der i virkeligheden var starten på det nuværende meget store *Sørbymarked*, som i disse dage fejrer sit 30 års jubilæum.

Det var lidt om rammerne ... men det egentlige var og er selve spejderarbejdet. På toppen var Magleboerne oppe på at være 63 medlemmer. Aase Jensen var tropleder i de første 15 år fantastisk støttet op af store, unge ledere: *Spejder-Lone*, Niels, Anne, Steen, Marianne, Bente, Jan A. De store spejdere var opdelt i 5 patruljer, og det helt fantastiske skete senere i 1978, da *Magleboerne* vandt de 3 første placeringer ved udtageise til Landspatrulje konkurrencen anført af Astrid, Kaj A. og Susanne A. som patruljeførere.

Ulveungerne blev ledet af Poul Bach, og ved hans forflyttelse tog Ruth og Harly over, men så rejste de og der fulgte en periode på 12½ år med Gerda, Kirsten A., Margit, Ingrid ... Inge Bergvit, Asta, Kirsten P., Birgit Lauritsen. Efter Gerda kom Bente H.

Her skal udelukkende berettes om **STARTEN**, så sluttelig nævnes de 3 første grupperådsformænd – Bent Jensen, Fladholte – Helge Nielsen – Christian Schaumburg-Müller ...

Alt som senere fulgte, skriver andre bedre om, men vi beundrer absolut de nuværende ledere Line og Dorthe Søndergaard for deres trofaste udholdenhed.

Aase Skov Jensen - Helge Nielsen

Spejderne samlede aviser i Hele Gamle Hashøj kommune

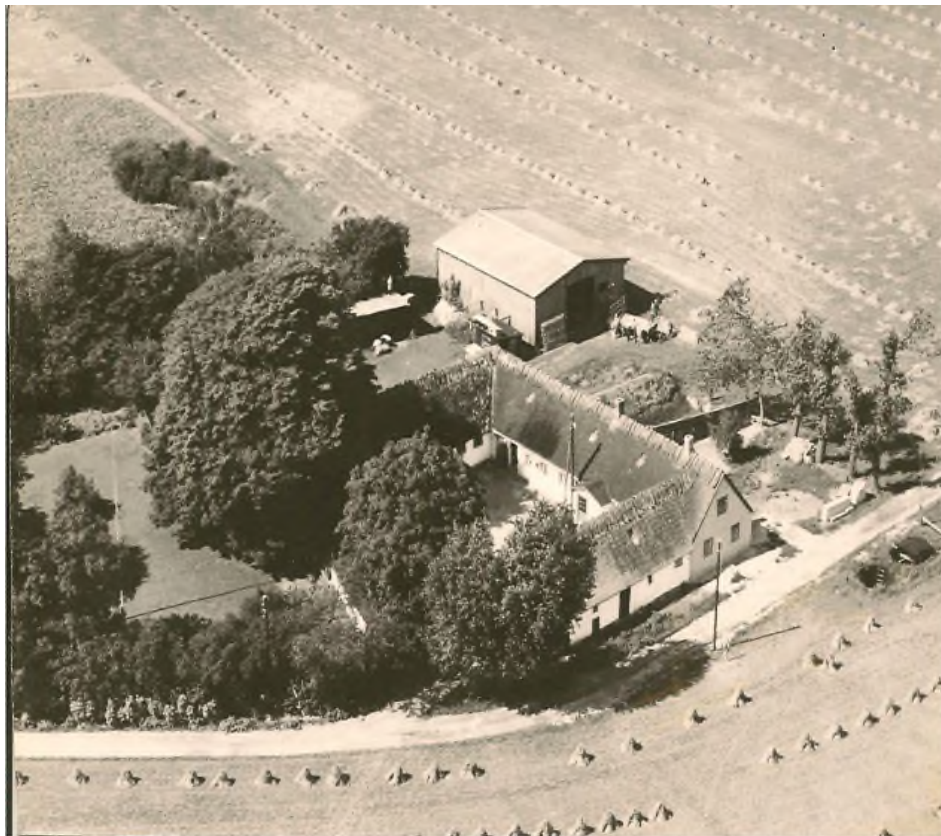
Lone Andersen, Kristina (Margits barnebarn) og Anders Pedersen.

Fra venstre Kaj Andersen, Bente , ? Søren Pedersen, Jan Andersen.

Min historie
Skrevet af
Rosa og Marinus Hansen
Som har boet på Tranebæksvej 3
fra 1959

jeg købte „Overdrevsgården“ Maj 1959.
og den største indtægt dengang
var 12 malkekøer, og mælken blev
hældt i jønger og kørt til Kirkebyvej
(ca. ½ km.) og der blev mælken hentet
af malkerkuskene, og kørt til
Langebjerg mejeri. 2 timer senere
hentede vi jøngerne igen, med valle og
skummet-mælk, til kalve og grise.

Billedet viser jumben, som blev brugt
om sommeren og karan om vinteren.
Hesten er sat for karan, og venter,
at jeg skal blive færdig at malke.

ca. 20 år senere blev mælken
hentet i gården af en køletankvogn

i årene 1959 til ca. 1965 blev
kornet høstet med en Selvbinder.
Negerne blev sat i Travehobe, så
kornet kunne tørre, og senere blev
det kørt hjem og søvsket.

angående Selvbinderen var vi
4 ejendomme som brugte den.

og de første 3 år blev den trukket
af 3 heste. - og så lånte vi
hinandens Heste - indtil vi fik

Traktor, - efter 1965. var vi 3 Naboer,
som høstede sammen, 2 Naboer købte
hver en Mejetætsker (6Fod), og jeg købte en
Ballepresser, - det samarbejde varede i
ca. 30 år.

Foderstoffer ved Brugsen!
 jeg hentede foderstoffer og gødning.
 d. 23-9-1965 og senere særlig;
 d. 13-11-1967 - betalt i Foderstoffer
 i S.a.g. Dalmost

Foderstoffer er så nedlagt
 mellem. 1965 og 1967

jeg købte gødning og foderstoffer
 fra 1959. og til vi blev lagt sammen
 med S.a.g. Dalmost. "Foderstoffet" var i en
 Trælade over for Brugsen, og der var
 åbent 2 gange om ugen; græsset af
 Albert. - skulle vi have 1 tons og derover
 bestilte vi det ved Albert, og så blev
 det leveret, nogle dage senere,
 (leveret fra lageret i Korsør,
 hvis vi manglede lidt foder, eller gødning
 kunne vi låne møglen i Brugsen, og
 skrev på en note hvad vi tog og hvem vi
 var. og så skrev Albert det på ved Regning

en "morsom" historie fra Foderstoffens Tid.
de første mange år var det Hest og
Vogn, man kørte med, når man havde
læstet gødning og Foder, gik mange over i
Brugsen og købte varer med hjem.

men så kom Traktorerne, de kørte
på afgiftfri (Blå) bensin, de måtte kun
køre med ting til bedriften; ikke de ting
vi købte i Brugsen, det var privat ting,
endog i de glade "tresser" kom Politiet og
noterede alle de Landmænd som kørte med ting fra
Brugsen og Foderstof
samtidig!

Billed fra 1967

Hesten spændt kanen

Omkring 1956

Min historie
Skrevet af
Karen Andersen
Tranebæksvej 6 Sørby Overdrev

Tranebæksvej 6 Sørby Overdrev 4200 Slagelse matr.nr. 4 A
Karen Andersen

Et lille husmandssted på 7 tdr. land, Viggo Hansen og hans kone med deres 13 børn boede der i mange år.

Derefter Bent Petersen han rejste ret hurtigt, hvis nok til Finland. Derefter overtog forsikringsselskabet Baltica ejendommen. Hashøj Kommune havde derefter lejet ejendommen ud til nogle husvilde.

Jeg købte ejendommen den 1. april 1982 sammen med min mand Kjeld Andersen og bor der endnu, efter at min mand døde den 26 jan. 1995. Vi har 2 børn Lars som har været gift med Bente og har børnene Julie og Kristian, og Ane som er gift med Carsten og har børnene Alexander og Christopher.

Ejendommen har været brændt den 31. juli 1948, den var stråtag og børnene havde leget med tændstikker på loftet, der indebrændte 2 hunde, Viggo Hansen var gået til naboen efter kyllinger, som skulle bruges til barnedåb dagen efter, men den blev aflyst. På det tidspunkt ejedes ejendommen af Alfred Larsen i Bøstrup. Jeg har fået fortalt at en lade blev reddet og den boede familien i i flere år, da de ikke kunne blive enige med brandforsikringen, og at præsten havde sagt, at det kunne de ikke blive ved med, så det blev bygget op igen i 1950, i en længe, hvor beboelsen er bredere end stalden.

Jeg har været lægesekretær og min mand entreprenør, så vi har forbedret ejendommen, lavet badeværelse i spisekamret, bygget en garage, lagt nyt tegltag på, nye vinduer og en gangdør, nyt oliefynd som står i køkkenet.

Karen Andersen
Den 10. feb. 2019.

Foto fra 1956

To Ejendomme brændt efter Børns Leg med Tændstikker

To Brande paa Slagelse-Eggen, der ligner hinanden og som bør være en kraftig Advarsel til Forældre

Med ca. et Døgn's Mellemrum er 2 Ejendomme nedbrændt paa Slagelse-Eggen, og i begge Tilfælde skyldtes Branden Børns Leg med Tændstikker. En alvorlig Formaning til Forældre om at gemme de for Børn saa tillokkende, men farlige Æsker, paa et for Poderne utilgængeligt Sted.

Det almindelige er at opbevare Tændstikkerne paa en Hylde, som Børnene ganske vist ikke kan naa fra Gulvet, men Børn kan kravle og gør det gerne, hvilket ogsaa den ene Brand var Vidnesbyrd om. Den anden Brand viste, at Spisekammeret er et ligesaa daarligt Gemmested.

Den ene Brand var hos Husmand **Viggo Hansen**, Kirkerup Overdrev, Lørdag Eftermiddag ved godt 4-Tiden, og den anden var hos Boelsmand **Axel Petersen**, Øster Stillinge, i Gaar Eftermiddag ved godt 15-Tiden. Begge Steder nedbrændte Ejendommene til Grunden, og kun meget lidt blev reddet. Fælles for de 2 Brande var ogsaa, at Børnene begge Steder var søgt op paa Loftet over Stalden med Tændstikkerne og sat Ild i Halm, der fandtes her. Varmen og det tørre Vejr bevirkede, at Ilden i Løbet af faa Minutter omspændte Ejendommene.

Der blev ingen Barnedaab.

Husmandsstedet paa Kirkerup Overdrev, der nedbrændte til Grunden, ejedes af Gaardejer **Alfred Larsen**, men var forpagtet af Husmand **Viggo Hansen**.

Her var man netop Lørdag Eftermiddag i Færd med at forberede Barnedaab til om Søndagen, da Ægteparrets mindste Barn skulde i Kirke. Men Branden satte et brat Punktum for Festforberedelserne, og Barnedaaben blev aflyst.

I Ægteskabet er der 9 Børn, hvoraf de 7 var hjemme. Det var et af de mindste Børn, en Pige paa 5 Aar, der

sammen med en af de lidt større havde faaet fat i Tændstikkerne, der, som nævnt, opbevaredes paa en Hylde over Komfuret helt oppe under Loftet. Børnene var kravlet op paa en aaben Brændekasse, hvorfra de har kunnet naa Tændstikkerne, som de var gaaet op paa Loftet over Stalden med. Her har de sat en Tændstik til noget gammelt Tækehalm, som straks sængede og antændte Taget over Stalden, der var beklædt med Tjærepap. Herfra sprang Ilden over og antændte Stuehusets Straatag. Da Ilden brød ud, var Fru Hansen alene hjemme med de 7 Børn. Viggo Hansen var gaaet over til en Nabo efter nogle Kyllinger, som skulde bruges til Barnedaaben. Herfra opdagede han, at det brændte. Naboen alarmerede Brandvæsenet fra Slagelse, mens Manden løb hjem. Konen havde intet bemærket, før Børnene kom løbende ned og fortalte, at det brændte paa Loftet. Brandvæsenet fra Slagelse naaede ret hurtigt ud til Stedet, men da de kom, var Bygningerne saa godt som brændt ned. Det hele var sket i Løbet af faa Minutter, og kun de sørgelige Murrester stod tilbage. — Det eneste levende, der indebrændte, var 2 Hunde, der stod bundet ude i Stalden, og det var umuligt at komme ind til dem.

Det meste af Indboet brændte, det lykkedes kun at redde en lille Del.

De 11 Menhesker blev anbragt hos Naboerne.

Min historie
Skrevet af
Erling Moesegaard
Som boede på Kirkerup Mølle
Kirkerupvej 44 fra 1953

Kirkerup Mølle 1953 – 1995

Familien Moesgaard flyttede ind på Møllen i 1953.

Forældre: Barner Charles Moesgaard født i Maarup på Samsø 1906 og død 1996

Ingeborg Kristine Moesgaard født i Svallerup Strand 1912 og død 1986

Børn: Elmar, Navigatør i flyvevåbenet
Gunver, Sygeplejerske
Arne, Pilot i Flyvevåbenet
Erling, automekaniker i Slagelse og siden også i Flyvevåbenet
Kirsten, kontor assistent på Flemstofte ved Fuglebjerg.

Vi var fem, som flyttede ind på Møllen i 1953. Elmar og Gunver var allerede flyttet hjemmefra.

I 1953 og et par år frem var møllen i brug med et par enkle kunder. Der var en sliske som de fyldte sække blev hevet op igennem til den store kværn og valse. Senere blev maskinerne fjernet da der ikke længere var brug for dem.

Markarbejdet foregik med heste og jeg husker min fars store glæde ved at gøre selvbinderen klar og komme igang med at meje.

Vores nærmeste naboer var Harry og Olivia Eriksen og deres børn Hans og Grete legede vi meget med. Længere nede ad vejen mod Kirkerup boede Jens Saddelmager, som vi ofte var inde at hilse på og få en sludder. Han kunne ikke lide fyrværkeri så vi drillede ham selvfølgelig Nytårsaften og passede på at han ikke opdagede hvem vi var.

Vores nærmeste nabo var August, der var forvalter på savværket. På savværket var der en gørtler, som fremstillede flotte smør dritler.

Ved siden af August boede Peder og Mathilde, som var gode venner af vores forældre. Peter samlede og handlede med æg og var også medlem af Kirkerup Brugs Bestyrelse. Når talen falder på Brugsen havde jeg en pudsigt og god oplevelse for fire år siden. Jeg var på vinterferie med mine venner fra Nordjylland, som havde en ny deltager med, jeg ikke havde mødt før. Han hedder Ulf Mogensen og hans far var brugsuddeler i Kirkerup. Vi ser hinanden hvert år på vores årlige langrends ski tur til Norge og fornøjer os med at sludrer om Kirkerup.

Ved øst enden af vores marker boede Ejvind og Lilly, der havde to piger Birgit og Anne Lise de var gode veninder med Kirsten da de alle tre var glade for heste og musik. De havde et band, som spillede til baller i de omkringliggende sogne.

Kirkerup var i 1950'erne en typisk dansk landsby med kirke, skole, idrætsplads, brugs, købmand, sparekassen Bikuben, smeden, vognmand og nogle store gårde. Vi gik i skole hveranden dag og der var to årgange i hver klasse. For mit vedkommende var skolegangen i de godt to år jeg gik i skole i Kirkerup kedelig. Jeg kom fra en god centralskole, hvor vi gik i skole hver dag. Det vi drenge gik mest op i var fodbold i frikvartererne og lærere Hagesten havde nogen gange besvær med at få os ind i klassen igen. Om sommeren vandrede man i samlet flok med Hagesten i spidsen hen til Kirkerup fodbold/håndbold bane, det var altid hyggeligt og sjovt.

1953 - 1961 Fritid:

Møllen var populær blandt vores skole og sports kammerater både fra Kirkerup og Sørbymagle og forblev samlingssted indtil vi begyndte at rejse væk.

Om sommeren, blev der spillet bold og særdeles populært var det at lege fange leg rundt om stuehus og møllen samt skjul i haven. Senere kørte vi ræs på vores borede knallerter rundt om trekanten foran Møllen, det foregik altid lørdag eftermiddag når vi havde fri og lydpotterne var afmonteret, hvilket August indimellem syntes var for galt.

Skoven var jeg altid glad for var så tæt ved og der tilbragte jeg mange dejlige stunder. Om sommeren plukkede vi skovhindbær, om efteråret samlede vi hasselnødder og om vinteren løb vi på ski ved grusgraven. der var en stejl bakke, hvor man kunne få fart på, det var ikke helt ufarligt fordi der stod et stort træ for enden af bakken og vi var ikke så trænede, men efterhånden lærte vi at svinge udenom.

Vintersport dyrkede vi også på fladvandet nede bag smeden, vi spillede ishockey med en punkterer gummibold og stave fra hyldetræ.

De første år vi boede i Kirkerup havde man fodbold og håndbold hold, men vi var efterhånden ikke nok så man stoppede og vi flyttede til Sørbymagle.

Sørbymagle Idrætsklub var aktiv med gode hold og havde et pige fodboldhold som min søster Kirsten spillede på, det var ret usædvanligt dengang og vi drenge havde ikke en særlig høj mening om det. Landbetjent Toft var en vellidt fodboldtræner. Jeg husker hans fine røde Volvo 444 med nummer E273, den holdt vi øje med når vi drønedede afsted på vores ulovlige knallerter.

Jeg var med til at organiserer og starte badminton i idrætsklubben og i begyndelsen måtte vi køre til Dalmose for at spille indtil vi fik en gymnastiksal i den nye skole i Sørbymagle.

Samlingssted i Sørbymagle var Kiosk Hans's cafe og kiosk. Han var en af de første, der havde fjernsyn og vi stod udenfor og kiggede med igennem vinduerne, vi havde ikke penge til nyde noget, men ofte forbarmede Kiosk Hans eller hans kone sig og inviterede os indenfor.

Der blev afholdt regelmæssige baller i Sørbymagle forsamlingshus og det

hændte at karlene fra Gyldenholm kom i slagsmål, men aldrig mere end at det hurtigt stoppede.

Vi drog ofte i samlet flok til forsamlingshus baller rundt omkring i Sorø Amt. Transport var altid Vallentin med sit VW Rugbrød. Vallentin var tålmodig og ventede på at alle var ombord før det gik hjemad.

Vallentin og hans brødre Verner, Niels og Jens boede sammen med deres mor i det røde hus ved siden af savværket. Jens var sognets cykel og knallert reparatør og nogen gange hjalp han også smeden i Kirkerup. Jens var populær blandt os unge selvom vi nogle gange syntes det tog for lang tid før han havde lyst til at reparere vores cykle eller knallert.

1951 – 1995

Livet på Møllen for vores forældre:

Far havde en ornecentral ved siden af landbruget og handlede også med grise. Transport af orner og grise blev de første år med en gammel Chevrolet lastbil fra 1929. Den kunne godt være drilsk at starte, jeg havde et godt tag på at få den i gang og det skete ind imellem at far ringede til lærer Hagensten om jeg kunne smutte hjem og hjælpe med at få startet motoren.

Orner var nogle hidsige dyr som havde stald i Møllen med to meter højeskillevægge så de ikke kunne skade hinanden.

En anden bibeskæftigelse var at slæbe skovede graner ud fra skoven med hest. Vi havde en liste fra skovfogeden og det var min opgave at finde de fældede graner.

I efterårsferien samlede jeg kartofler op på Pibeholm og tjente 5 kr om dagen. Min bror Arne og jeg tjente også en ekstra skilling om sommeren ved at stille neg op på Gyldenholm og prøvede også at høste sukkerroer om efteråret, men det blev ikke til mere end en halv dag. Vi startede i pladder, oktoberkulde og

regn. Forvalteren sagde da han satte os i gang "nu løber I ikke jeres vej.", men det gjorde vi.

Om sommeren havde mor feriegæster fra København, som havde set mors annonce i Politiken. Der kunne nogle gange være 15-20 personer som boede i vores værelser og på loftet. Mor og far havde et lille skur ude bagved og vi andre sov i telt. Det var en hård tid for vores forældre som arbejdede fra tidlig morgen til sen aften. Det var primitive indkvarterings forhold, men mors madlavning og de friske råvarer blev højt påskønnet af gæsterne, som kom igen år efter år.

Fra 1974 - 1986, medens vi boede i Indonesien og Hong Kong kom vi hjem hvert år og boede sammen med vores drenge Eik og Marcel hos mor og far på Møllen og de har også oplevet at plukke skovhindbær og stå på ski ved grusgraven.

Med hensyn til opdræt af svin var far forud for sin tid idet han insisterede på at grisesøerne skulle være ude om sommeren. De blev sluppet løs på engen bag ved stalden og vi børn fik så til opgave at holde øje med at søerne ikke løb ind på Pibeholms og egne kornmarker. Vi var 4-5 om at tage en halv time ad gangen. August syntes det var lidt strengt af far, men vi tog det med godt humør og kan i dag sige at vi var blandt de føste økologiske svineavlere i Danmark.

Far var aktivt med ved opretningen af Kirkerup's første vindmølle, hvilket jo var passende siden han boede på Kirkerup Mølle.

Mor og far var glade for at bo på Kirkerup Mølle og vi havde mange dejlige oplevelser og familiesammenkomster som vi og vores børn mindes med megen glæde.

En ung mand fra Kirkerup ved Slagelse har gjort lynhatterne. Det er den 21-årige tidligere flyvemekaniker Erling Møsegaard, søn af gårdejer E. Møsegaard, Kirkerup som for kort tid siden er rejst til Afrika, hvor han i Nigeria skal bestyre en større virksomhed for Østasiatisk Kompagni. Virksomheden står for salg af forskellige håndværker.

Erling Møsegaard er en dygtig ung mand med særdeles fine kvalifikationer, hvilket bragte ham frem til stillingen i Afrika. Ikke færre end 107 ansøgere meldte sig til posten som bestyrer.

Erling Møsegaard har tidligere været ansat på vedligeholdelsesvirksomheden på Flyvestation Alborg, hvor han reparerede jetmotorer. Det var navnlig her, der blev lagt mærke til hans fremragende evner. Arbejdet med jettagerne gav i øvrigt den unge mand mod på selv at få lov til at flyve, og han tog på ganske få timer et certifikat på Alborg Flyveskole.

Far flyttede på plejehjem i Slots Bjergby i 1995.

Birgit Brogaard Hansen og Mogens Nulleman Hansen købte Møllen i 1996.

Om min opvækst efter jeg forlod Kirkerup

Folkeskole:

Jeg blev konfirmeret i Kirkerup Kirke og havde mit første job en uge før min konfirmation, det var som bybud hos Vilhelm Langes Tobaksfabrikker i Slagelse, der var jeg i ca. halvandet år indtil jeg startede som automekaniker lærling hos Laurits Nielsen i Slagelse.

Indtil jeg blev 16 år cyklede jeg til Slagelse og det kunne være en hård tur når det blæste fra sydvest, men så kørte jeg via Bøgely igennem skoven til Slagelse. Det var lange dage om vinteren hvor det var hjemmefra halv syv og hjemme igen ved ellevetiden efter arbejde og teknisk skole.

1955 - 1956 Bybud Vilhelm Lange Slagelse

1956 - 1961 Automekaniker Lærling, Laurits Nielsen

Slagelse 1961 - 1964 var jeg i Flyvevåbenet, Værløse og Aalborg.

1964 - 1966 i Nigeria for ØK, Værkfører

1967 - 1969 Prins Christian Sund Radio Vejrstation, Grønland, Stationsleder

1970 - 1978 Jakarta Indonesien, ØK, som fabrikschef for Vespa Scooter Fabrikken.

1979 - 1981 ØK's Hovedkontor København, Kina Projekt

1981 - 1987 ØK Hong Kong og Kina, som Administrerende Direktør for en Container Fabrik i Kina.

1987 - 1994 Paul Klinge, Hong Kong, Direktør for Paul Klinge Far East,

1994 - 1996 Mærsk Line, Hongkong, Chef for kølecontainer operationer i Kina og Hong Kong

1996 - 2006 Mærsk Line Singapore, Chef for i Asien og Stillehavs Området

2006 - 2010 Konsulent, kødeksport fra EU -

Kina 2010 - Pensioneret og nu bosiddende i Hellerup.

Jeg blev gift i 1971 med Joyce, der er fra Indonesien. Joyce arbejdede som sekretær for min chef da jeg kom til Indonesien i 1970.

Vi har to sønner, Eik 45 og Marcel 43.

Eik bor i Orlando USA og er amerikansk gift og har 5 børn. Eik arbejder med grafisk design.

Marcel bor i København et kvarters kørsel fra os med kone to børn.

Marcel er pilot i SAS.

Vi nyder nu vores pensionist tilværelse med bl.a. at hjælpe med børnebørn, gå til træning, jogge, lidt golf og rejser.

Min historie
Skrevet af
Grethe Eriksen

Som boede på Kirkerupvej 41 Kirkerup
fra 1949 -

Emdemosevej 3

Harry og Olivia

"Fødegården"

i:

Kirkenrup

Harry Eriksen - (Olivia Eriksen)

Anna Marie og Hans Peter, var min farmor og farfar og der blev min far født på gården

12 dec. - 1909. Min bror Hans Peter har så fået navnet efter farfar og jeg Lyette Marie, mellem navn efter min farmor og min storsøster hedder Edith Margrethe. Far rejste vel så fra gården og Gyner og Jima overtog gården. Hvor vi børn var meget hos dem og hjalp til, både ved dyrene og når der skulle høstes og slagtes.

Det var en stor dag når vi høstede og slagtede.

Foster Lolla stod for blodpølsen, i en stor balje hørte hun rundt med hænderne og der blev lavet medisterpølse, tror jeg blev høgt i grydedren i ildkøkken. Vandet skulle pumpes op fra brønden i gården dengang i junder.

Og når alt var i orden, skulle alle dem der havde hjulpet, spise sammen i stuen, der kom vi ellers ikke ind, andet når der var

Slagtning hos Gunner på billede ses Æg Peder, Gunner og slagteren og Irma i udhusedøren.

festligheder. Gunner havde en hest der hed Tulle og den var vi glade for, jeg husker, en dag satte han mig op på den på gårdspladsen, og så gav han den et ordenligt slag bagi og hesten fór afsted med mig, jeg havde him manken at holde i, og hvor var jeg bange, men hesten stansede på manken ved skellet til naboen, men Gunner syntes det var sjovt. Jeg har også meget hos Taster Elna og Erik og Ole. Der var noget med him havde folk du kom og stemplede. Him havde altid tid og kaffe på kanden på kaffeset, det gjorde ikke noget der vadede lidt og støv.

Mollen. Moesgaard.

Jeg husker ikke hvad koner hed eller Moesgaard til fornavn. De havde "sommergæster", der boede og spiste hos dem, det var altid sjovt at snakke med gæsterne når de gik til. De havde bla. en søn der løj figurmaskine, det var altid stort, når han løj forbi dukhjemme, så vinkede vi med et hoved, så kunne han se det, sagde han til os.

Jeg tror du var en søn og en datter til. Og nu er det jo sjovt det er Tommy og Hans Ollermanns søn, Ologens (og Digt) der har overtaget stedet, på mange år efter, Ologens er min granfætter.

Tom havde sin egen lille maskinestation, hvor han bla. tørskede for folk, pløjede, høvede, såvede brænde, og han havde også en kvasthugger. Jeg tror det var en blå Ferguson, traktoren var Han slæbte også stød i skoven og træstammer. Han knokkede.

Harry og Barner Moesgaard

Jeg husker om som veien, når man kan hjem ca. 22⁰⁰ om aftenen, når man havde været ude evt. at træske. Så skulle man i bad, og vi børn, kom først i badekaret, skyllede, så mor, skyllede og så var det far's tur, de havde ikke vand. Far kunne ellers "vise vand" med en pilekvist, men der var ikke noget på deres grund, og deres brønd var ikke nok. Edith har også fortalt, hun hentede vand ved "Kilden", vist en brønd var Karl og Erik, der boede lidt længere hen af vejen ved Ginner, vist både til gården og træhuset, som far byggede ved svinget på vejen over til gården. Træhuset blev bygget 1937. Far og mor boede der fra ca. 1937 - 1949. Jeg blev født der i 1948. Ester og Henry (Ransen) tror jeg de hed, købte det derefter, og så havde far bygget huset ved Kikerup-vejen. Jeg er blevet fortalt siden,

Træhuset Emdemoservej 1 som Harry

Eriksen byggede i 1937

de havde brændt mig til karne vognen, som veltede.
Det var medens de gik og flyttede til vejen.
Medens Ljunker levede, forpagtede han jorden
ud til Fibelholm ca. 1994. Far lavede også spliter,
som Edith også var med til at hugge da hun
var stor pige, hun fik en slikkepind af Oge Lerslev,
den blev afleverede. Hans og jeg har taget vores
tårn også. De kom i række. Vi har også været med
til at køre brande i trækløber, som blev smidt ned
at holder vinduet, brændt havde far savet. Der var
engang han var i skoven med traktoren, han sad
med armen over skærmen, så var der en glen
vist, der fik fat og han mistede det yderste af
finger og smed væk. Han sagde, da vi besøgte
ham på Søf Sygehus: "Skidt være med fingerven, bare
den ikke skete noget med traktoren", han var rej far.
Han havde også bier. Hvor man bla. andet hentede
biervarme hos folk, der ringede og spurgte om man
ville hente dem. Og vi skyggede honning i kælderen.
Hvor far så solgte honning i glas seneer. Og i dag
så mange år efter, har den ene af mine sønner,
taget dette op, han laver også honning og mjød.
Han fik far's "skrabe", den vi brugte til at skrabe
tavlerne med. Den havde jeg gemt. Han var glad for
sin mor far, og har taget bla. hans navn og mit:

Kenneth "Harry Gytheshøj", han er asatroende.
Min farfar døde som 41 årig. Han sendte efter en
gris, han havde nok dårlig hjerte, det har Edith
fortalt. Mor, Olivia, havde sin mor Ingrid
Lenghelballe. Hun boede i Bøstrup ved gadekøret.
Der er Edith født. Min morfar hed Karl Lenghelballe.
Da har jeg også været meget. Da jeg blev
stor pige, var jeg ned hos mormor i Bøstrup,
hver fredag og gjorde rent for hende, hun havde
gigt, bla. i hænderne. Og når jeg var færdig,
hem min løn: Et stykke sigtebrød med pudderstikker,
vi var ikke så forvante dengang, jeg var glad for
"lønnen". Hjælp også i haven og brændte ind i ildhus.
Hun døde 1970. Hun kom på plejehjemmet i Bosted,
og var der nogle år. Far og mor boede i Kikerup, i
Søndags-skole-huset, medens de byggede træhuset.
Mor arbejdede i Kikerup Forsamlingshus, jeg ved
ikke om det blev kaldt beryser. Hun lavede kaffe og
jeg tror også mad, når der var noget og gjorde
rent, det hjalp jeg til med også. Mor gik også
ud og serverede til fester og det var jeg også
med til som me tiden, så skulle jeg have det lille
hvite fahlede på med blonder. Jeg gik til
gymnastik i Kikerup også. Og der var dans om
juletræ der også. Så fik vi godteposer og bøn.
Når juletræet skulle tid efter dans og sange,
så blev vi delt op, drenge i den ene ende og
piger i den anden ende, og så trak vi ellers.

Gymnastik hold taget
i Kirkerup
forsamlingshus
Pilen viser Grethe
Eriksen

Jeg har også gået til gymnastik i Hvidebjerg
Skolen og madlavning. Der var høstgilde i
Søby Forsamlingshus og så blev der danset, far
var en knag til at danse, han lærte mig at
danse vals. Altså har også arbejdet på Søværnet
i Kirkerup og hos Tjensted Andersen i Drønemose.
Det var et gartneri. Altså var også en knag til
at arbejde og lave god mad, men han kørte
ikke fra sig. Far lavede et "sommer hus" til os,
det var hvad vi kaldte det, et lille hus af træ,
omme i gården. Det legede jeg meget i. Jeg havde
lavet hønsmønds forretning bla. Siede jorden og så
var det haffe og the var søsmuld. Far lavede
selv frugtmasken. De blev stablet oven på hin-
anden, så var det disken. Mange naboe, bla.
Kasen og August, gænte tingene de har haft
madbaser og l. i og Kåbmand Olsen

i Kirkerup, gamle ting og plakater til mig også. Men en dag jeg kom fra skole, og mor vaskede storvask, havde min brødt i grydedlen, alle mine påklædningsdækker, som jeg samlede på, og havde mange, da græd jeg i flere dage, hvor dan kunne en man gøre det, jeg passede altid på mine ting. Jeg samlede også på servietter og har gjort det i perioder af mit voksenliv. Jeg har stadig dem gemt, der er nogle fra Redita samlede også. Jeg begyndte at gå i skole i Kirkerup Skole og gik der vel de første 3-4 år, indtil Hvidebjerg Skolen kom til. Og da jeg gik ud af 7 kl i Sørbj, jeg måtte ikke tage 8 kl. i Slagelse for far, jeg ville ellers gerne, jeg ville gerne have været frisør. Til jul i vores klasse i Sørbj var altid stort, der blev der pyntet op med alt de pynt vi selv var med til at lave, det var altid sjovt. Der blev også spillet skolekomedie på skolen. Men mange år efter, da jeg var gået ud af 7 kl. og skulle ud og tjene. Blev det i den gamle skole i Kirkerup. Der var to brødre, Nordlund med de. De var reklame fotografen. Jeg hem i huset (ovenpå) hos Sigurd Nordlund og skulle passe 3 børn og passe huset, bage, lave mad, og jeg havde ikke kørt noget med mad eller bage hos mor. Så det var

udfordrene. Jeg skulle plukke tændstikker og lave
marmelade. Jeg bogte på det det meste af for-
middagen, det var helt brunt, jeg kunne dårlig
få det af gryden, jeg husker ikke om det blev
smidt ud, ligesom mit franskbrød jeg bogte, det
kunne have slået en dødt mand ihjel, så det
blev smidt på møddingen, det måtte man dengang.
Der skulle ikke sættes noget i poser. Jeg rejste til
Sorø 1 maj da jeg var knap 16 år og arbejdede
på Sorø Akademi i køkkenet ca. 8 år og begyndte
så på Sorø Sygehus i køkkenet til det lukkede,
der det var ca. 1988 og begyndte på Slagelse
Sygehus ca. 37 år i Sygehus væsnet til jeg gik
på efterskolen. Ordhund: Når jeg fik løn til den
første, jeg mindes det var 350 kr. gik jeg altid
ind til købmanden og købte en ting til mor.
Og fik vel lov at beholde lidt selv, ellers skulle
de i banken sige mor. Så fik jeg lært at spare.
Fastelavnstest var også i Søly Torsætnings-
hus og det forgik vist lige som det bliver
gjort idag, jeg mener da det stadig er
stadig de holder det i hævd. Ordhund:
Vil ellers gerne have haft mig i lære, for han
vidste jeg elskede at tegne og skrive, men
det syntes far ikke om, det ville jeg ellers
gerne. Altså. Da jeg lærte at cykle, var hos

Günner og Jima, jeg husker det måske var til deres bryllup, som blev holdt i laden, jeg hørte rundt om mundgønden og muserne, så kunne jeg holde i noget. Det er sjovt at tænke tilbage på. Far og mor havde ikke køleskab, det fik mor først til deres selv bryllup. Der var et fysekøleskab i Kikerup, ved Sigrund Olsen. Der havde mor nøgle til og så blev der pakket kød, i papir, med vånd og plakat på. Jeg blev indimellem sendt ned og skulle hente noget og når jeg åbnede boten, det lugtede forferdeligt, og det låg ud med knude. Mor havde i køkkenet, et skab med to hylder, der var på en vej, så blev der sat ting på hylderne og senket ned i madkalderen. Hos Jima og Günner var jeg med til at "skrabesøj" (pudse) Æggebakkerne blev stablet på trapperne i gangen og så kom æggemanden: Sigrund Olsen og hentede dem. De blev vel solgt

i forretningerne tror jeg. Det var rigtig vinter da vi var børn og meget sne. Så gravede Hans og jeg hiler ~~pej~~ vejen. Vi smed vand på vejen inden vi gik i seng, så kunne vi rende på skiftet næste dag. Der var jo ikke mange biler dengang, det var ca. 1958. Ellers således vi mange i Stadholdte ved byknet, der var et stort fladvand,

og løb på skøjter hver dag, også ved Kikevang i Kikerup kendte vi. Vi var nok godt trætte, når vi kom hjem sent på aftenen og skulle lave lektier. Så det var dejligt at komme i seng om aftenen, hvor mor havde pakket strygejern ind og lagt i sengen, jeg har strygejernet endnu. Mor ~~har~~ vaskede tøj om vinteren, jeg hjalp, havde de ikke vand nok, så jeg hentede vand hos Agnes og Tiede, far kunne ellers vise "vand", men der var ikke nok hos dem selv. Mor trak snore i gården og tøjet hængt op, om aftenen blev der trækhet en snor i stuen og tøjet blev så hængt der, fars lange undertøser var stive som en pind. Og det duftede når det var tørt, der var kaffelovn i stuen og komfær i køkkenet. Det var dejligt at sidde på brønde-kassen og få varmen. Jeg har brønde-kassen i dag, min "spøde" svoger Henning, har malet den lilla med engle uden på og far og mor's navn indeni låget. Senere kunne det leges vaskemaskine, Haha, tra jeg det hed, det var godt. Der blev hentet købmandsvarer i Kikerup hos købmand Olsen, og det var på bog, så blev du betalt til den første, jeg blev som me tidt sendt ned med et glas, du skulle sennep i det. Juleaften gik vi til kike i Kikerup Kike og sneen dalede ned, det var hyggeligt. Vi spiste hirsehødsrødder med hold koldbødding med rosiner i, og citronfarvning.

Billed af Huset på Kirkerupvej 41 som Harry Eriksen byggede i 1949

Nederste billede Gunner Eriksens fødehjem .Emdemosevej 3

Der var mandel i citronfrøsmagen og den du
vandt fik en marzipangris. Så vaskede mor og
jeg op og så kom højdepunktet, juletræet blev
hentet ned fra loftet, mor havde pyntet det deroppe.
Jeg så det aldrig før det kom i stuen. Så blev
der danset om det og det var dejligt at synge
alle sangerne, far var glad for at synge, det er
jeg også. Så kom dugtæt og Karen hjem til os,
og de sad i sofaen og lagde papir fint sammen
og rullede vind op. Jeg gør det samme idag.
Det er dejlige minder af have. Nytårsaften:
Tior jeg vi spiste kogt torsk. Og bagefter skulle
Hans og jeg ud at rende nytår, sammen med de
andre der hente. Det var knaldperler vi havde
i lammen og nogle andre små nøgle. Jeg glemte
at skrive også. I julemand. I Brüggen i Kuberup,
var der sat et bord op med papirs dug (hvid)
oppe i et baglokale. Der stod alt juleudstillingen.
Jeg var nede at kigge på det hver dag. Men
mor rejste med kussen til Slagelse, med mig,
jeg husker ikke om Hans var med, så, så vi
kigte på julepyntede vinduer. Det var stort.
Jeg begyndte i Hvilbjergskolen, tior jeg 4 kl.
Til jul pyntede vi klasselokalet med det pynt vi
selv havde lavet. Vi spillede vist også Skole-
komedie. Jette Bekker var min bedste veninde,

og jeg havde også ting med Bittie "Vognmand",
og Ane Olsen. Pengang var der børn fra
Lyndal du boede hos fæd. Da var: Per,
Nathan og Rise, hende fik jeg telegram fra,
den dag jeg blev konfirmeret. Da vi blev lidt
større, samlede vi tit ved de tørre gårde, ved
Sply, og hang ud, hedder det sådan i dag.
Der var bla. Leif Petersen, fra Skoven, hans
far og mor hed Osno og Grette. Leif og jeg

sværmede lidt og skrev breve. Han havde sendt
et hjem og far havde gænt det, men ikke
best det. Jeg fik et fint armbånd af ham
i konfirmationsgave. Leif og jeg ses stadig i
dag indimellem. Når Jette og jeg var ude
om aftenen og der kom drenge, jeg tænkte,
Viggo på knallert, så var mor i soveværelses-
vinduet og fløjtede på en fløjte, så skulle jeg
komme ind. Vores fester blev holdt i garagen,
mine marbrøde fra Gymnase, kom altid og
var med til at gøre fint, skrubbe gulvet og
hvidte vægge. Så blev der pyntet op med det
store Dannebros flag i enden og i loftet blev der
hængt løggrønt og crepepapirs-stimler i loftet.
Der løb alle - brøde var altid på pletten. Kugle
af papirstimlerne hang stadig i loftet, da vi
skulle rydde huset efter far og mor begge var
døde. Jeg gik til gymnastik og husegerning
på Hvidebjergskolen. Jeg var især glad for spring-
gymnastik. Far og mor hørte om kommeren på

happelse om aftenen og far spurgte: "Hvor skal vi høre hen": Til Lebristam og Zenna i Hjindinge, der var mine kusiner, Sonja og Jytte og min farfar Tieddy, så det var jo da er gerne ville til. Vi samles sommetiden i Kummehuset, der var mange unge. Jeg vil skrive lidt om Sy-pigerne i Kihetup, Dagmar og Kristine, der var vist en søster til, men hun boede der ikke. Jeg tror man fik syet tøj der også til mig (Da var også en dame i Bøstrup der syede) Dagmar og Kristine havde lavet et fint hvidt konmetphold med borter, til mig, da jeg skulle giftes i Kihetup Kirke (hvis jeg nu skulle græde. "Sigerne" hørte med trillebrø over til vandengen (vejgiften) når vi hørte ovre til Lunner og Juma,

Det var når de havde ryddet op. Og når jeg havde set, de var kørt tilbage igen, skulle jeg over og se om du var noget jeg kunne bruge. Du var hoppet med roser, du du gik i stykker bla, men det kunne jeg godt lege med bag ved "sommerhuset", hvor jeg havde lavet "køkken". Jeg havde ikke så meget at lege med dengang, men vi kendte ikke til andet. Jeg havde også i stuen hos mor og far, en gammel radiokasse, som jeg brugte til dække-
lær. Jeg lavede selv dækkebøger. Tændstikker blev limet, til, seng, stole, komode. Så blev der klisteret fint stof på, som jeg nok har fået af Edith, hustru tjente hos Særdal i Østholte, og lavede at sy og strikke, så hun har nok været hjemme med stoffet. Jeg husker hende ikke som voksen, hun var ca. 17 1/2 år ældre end mig. Men jeg havde et lille kom-
fæ til at høre hørsgodt på, lille små gryder, det lignede små søhuknalden, nok med sprit i. Jeg havde også min egen lille have med stier imellem, bag ved fars bostaden ved træerne. Så fik jeg frø og såede. Det var spændende. Jeg husker vi også var med til at købe mælk fra gården, Tulle (hesten) trak en "gig" med. Alle de jinglerne og vi stod ved siden af, så blev de kørt ind i Linderup vejen og lasset af, så kom der hel nogle og hentede dem. Jeg husker når du blev malmet, blev jinglerne sat i baljer med vand, ved vandposten midt på gårdspladsen. Mallemanden satte også flasker ved stakit, ved far og mor, så lå der

høje penge til ham i et eller andet. Jeg mistede
også den høje brødmænd. Far og mor havde to
stuer, der var glasdør imellem, som kunne ruller
ind i væggen. Den ene stue blev brugt når,
der skulle fejres noget, så blev glasdøren skubbet
ind i væggen så der kunne komme varme

Edith, Hans og mig

ind i den stue, fra kachelovnen i dagstuen.
Der blev også vendt gulvtæpper. Om vinteren,
skulle den mørke side opad og den lyse om
sommere. Der skiftede også gardiner. Vintu-
gardiner og tynde om sommeren. Der var orden.
Hans og jeg lå i fars og mors soveværelse, til vi
måske var 10-12 år. Så fik vi lov at være på
værelset oppe på loftet. Det var min den ene
side og Hans's den anden side, der kunne
stå en seng i hver side, og så vinduet i midten.

Men det var nok dejligt at få været dengang.
Da jeg flyttede hjemme fra, var jeg ca. 16 år. Der
skiftede man pladser: 1 maj - 1 november. Og det
var 1 maj som jeg blev 16 år i august. For købte mine
ting i Folkebovognen og jeg cyklede, med en pap-
kasse på cyklen bagpå med mine blomster fra været.
Da var ca. 15 km. fra Kikerup til Sorø. Det regnede
jeg ikke for noget. Jeg cyklede hjem hver dag efter
arbejde, de første 25 dage, så mødte jeg min den-
gang som mende mand, så cyklede jeg vist ikke
så til huse. Men inden, når jeg skulle til Sorø
om aftenen, fulgte min bror og hans kammerat,
Mogens mig hjem og så købte de til Kikerup
igen. Mogens boede i Fladholdt. Jeg kunne
blive ved med at skrive og jeg har nok spundet
lidt i fortællingerne, men det eftersom jeg kom
til at huske minderne.

Min far var født: 12 dec - 1909 - Døde: 19 feb - 1986

Min mor var født: 17 aug - 1915 - Døde: 6 juni - 1998

Jeg er født: 18 aug - 1948

Har været sjovt at være med til at lave bogen.

Gætte.

Min historie

Skrevet af

Niels Erik Hechmann

Som boede på Emtemosevej 5 fra 1956

Min historie

Jeg hedder Niels Erik Hechmann Madsen, er født i 1951. I 1956 flyttede min familie og jeg fra Bøstrup til Kirkerup, det hedder i dag Emtemosevej, helt ude langs med skoven. I 1958 startede jeg i skole i Kirkerup. Jeg gik der i 2 år, hver anden dag. Det var en lille klasse. Vi var for det meste 7 elever i klassen. Der kom af og til nye børn til, de rejste snart igen, fordi deres far var landarbejder på gårdene rundt omkring. Jeg var for det meste ene dreng i klassen, det betød at jeg alene skulle sørge for at der blev båret brænde op til Frk. Mortensens kakkelovn på 1. sal i fyringssæsonen. Belønningen for det fik jeg så hver sommer af Frk. Mortensen når vi var på udflugt, - 2 kr.

Da jeg var begyndt i skole lærte jeg hurtigt folk i Kirkerup at kende. I det gamle hospital boede der nogle gamle mennesker, 3 enlige, som jeg talte med når jeg cyklede hjem fra skole. Der boede bla. Sofie Boestup. Der fik jeg altid småkager og sodavand, til gengæld fik hun al den sladder jeg vidste. Foruden Sofie boede der Knirke Karl, han havde en sjov knirkende stemme. Så var der Kuk Christian, han havde boet i skovkanten af Hvilebjergskoven ved Sørby. Huset ved siden af boede Hans Ditmarsen, han stod ude i haven ved hækken og ventede på at jeg kom forbi så han også kunne få dagens nyheder. I den gamle skole boede Søren Kludesko, han gik altid i kludesko. Der boede også Frits og Marie og deres to sønner, Leo og Karlo. Frits var lastbilchauffør for Poul Pedersen som var nabo til Kirken

Efter sommerferien i 1960 begyndte jeg i tredje klasse i den nye centralskole som var bygget i Sørby. Inden vi startede fik vi en masse at vide om den nye skole. Vi fik bla. at vide at der var vinduer i taget, det var det skøreste vi nogen sinde havde hørt. Det var en meget speciel oplevelse at starte der, der var lidt over 100 elever, det var helt vildt. Når jeg cyklede til og fra skolen i Sørby, kom jeg forbi Rappenborg gamle smedje. Der boede Valdemar Sørensen. Han var en lille tyk mand, men meget flink.

Ham talte jeg tit med når jeg cyklede hjem fra skole. Min far var ringer og graver ved kirken i Kirkerup. Jeg og mine søskende var altid med om sommeren når far og mor skulle fjerne ukrudt på gravstederne.

Min storebror Karl Åge og jeg listede altid op i tårnet, så kunne vi stå deroppe og se ned på vejen til Fladholte og til Esholdte. Nogle gange når vi stod oppe i tårnet, skete det at der kørte nogen forbi, så fløjtede vi eller lavede sjove lyde, så kiggede de rundt, men kunne ikke se nogen, det var sjovt. En dag min bror og jeg var i tårnet, kaldte vores far, de var færdige, så vi skulle alle hjem. Det gik lidt for stærkt ned af trapperne, jeg faldt, trille ned og ud i hvælvingerne. Jeg fik en del skrammer. Far og mor havde ikke bil, så vi cyklede til Sørby, hvor sygeplejersken, Angelika Jørgensen (Frk. Jørgensen i daglig tale) boede, og fik lappet mig sammen igen. En del år senere flyttede Frk. Jørgensen ud i det røde hus på svinget på vej mod Fladholte.

Frk. Jørgensen havde fundet sig en kæreste i en meget sen alder, han hed Verner. Han havde også en del øjenavne. Verner var en lille mand med krum næse, ingen tænder i munden og så brugte han snus. Han gik altid i gummistøvler. Da han ikke var så høj, gik støvlerne op over knæene, derfor blev han omtalt som røv og støvler. Andre kaldte ham grævlingen, måske pga. den krumme næse. Verner sørgede altid for at svinget de boede på var farbart, både sommer og vinter så Frk. Jørgensen kunne komme sikkert ind i deres indkørsel. Om vinteren blev hele svinget ryddet for sne og saltet, om sommeren blev gruset fejlet væk, det var det mest sikre sving i hele kommunen.

Da jeg er omkring 12 år, begynder jeg at hjælpe til på gårdene rundt omkring. I efteråret er det sukkerroerne det gælder. På Pibeholm er jeg traktorfører. Jeg kører traktor og vogn ved siden af roeoptageren, som Mogens Olsen selv kører. I høsttiden er det kornvogn jeg kører med. Jeg får en timeløn på 2.00 - kr. i timen. Jeg hjælper også til på andre gårde i området. Jeg kører med aviser om søndagen. I starten er det Dagens Nyheder

jeg kører med. Avisen lukker ned og jeg begynder at køre med Aktuelt.

Efter et par år skifter jeg over til Politikken, det gav flere penge.

Jeg cykler omkring 30 km. hver søndag, sommer og vinter. Da jeg var 14 år, kørte jeg også ugeblade ud for Kiosken i Sørby hver tirsdag. Det år jeg startede med at køre blade, skulle jeg konfirmeres, det betød at hver tirsdag fra kl. 8:00 til kl. 10:00 skulle jeg til præst. Da jeg var blevet konfirmeret den 21. marts 1965, skulle jeg stadig først møde kl. 10:00 i skolen, så da kunne jeg køre ruten i Rosted inden jeg skulle i skole. Efter skoletid mødte jeg igen i Kiosken for at køre ruten fra Sørby mod Kirkerup, Savværksvej, Fladholte, Esholde og sluttede på Skovsgård. Det kunne godt være en barsk tur om vinteren.

Min bror og jeg og alle vores kammerater brugte meget tid i skoven hvor vi boede. Der kom to store vandløb som blev til et og løb videre i rør over vores marker og videre over mod Tranebæksvej. Der hvor vandløbene mødtes var der nogle høje skrænter da man kun lige havde dækket rørene til med jord. Det var en alle tiders legeplads for sådan nogle store knægte som os. Vi brugte skrænterne til crossbane hvor vi kørte på vores cykler, senere knallerter og motorcykler.

Det kunne godt være hårdt ved vores "køretøjer", så når vi var kørt i stykker, kørte vi ned ved Savværket, der boede Skrammel Jens, han kunne lave alt og havde masser af reservedele til alle tohjulede køretøjer, og hvis vi havde en pak cigaretter med var han meget nemmere at få til at hjælpe os. Jens havde to brødre, Verner og Vallentin. Vallentin kørte "lillebil", dvs. taxa. Han havde et folkevognsrugbrød som han kørte i. Man kunne ringe hele døgnet rundt, så kom Vallentin. Om sommeren lejede min far Vallentin til at køre en tur. Det kunne være til Møns Klint, Jylland eller bare rundt på Sjælland. Sådan en tur kostede gerne omkring 100.- til 150.- kr. for en hel dag. Vi var 7 hjemmeboende børn, så det krævede jo en stor bil.

Min bror og jeg deltog også i det daglige arbejde der var på et sådant husmandslandbrug. Det var tit om morgenen jeg malkede vores ko, vi havde kun en. Når koen var malket, gjorde jeg mig klar til at køre i skole, og så skulle jeg have mælkejungen med op til Kirkerupvejen hvor "mælkemanden" kom og hentede den og senest kl. 8:00 skulle mælken være der. Vi havde en budcykel med lad foran hvor mælkejungen stod. I en del år var det Willy Frederiksen, kaldet "Greven", det kørte mælken til mejeriet i Langbjerg. Jeg havde mange kontroverser med Willy, han elskede at køre forbi, hvis han kunne se at jeg ikke var nået helt op til Kirkerupvejen. Så måtte jeg køre efter ham så han kunne få mælken med. Det er sket et par gange at jeg er cyklet hele vejen til Langbjerg Mejeri, lige bag efter Willy. Når mejeribestyren så dette, fik Willy en skideballe.

De er fra første halvdel af tresserne, det ene er hvor der bliver udskiftet tag, det er min lillebror Henning der står oppe på loftet, det andet er mig der kører i marken med vores lille traktor.

Min historie
Skrevet af
Birthe Oberthon Kristiansen
Som har boet på Kirkerupvej 82
Siden 1948

November 2017

Minder fra min skolegang i Kirkerup skole

Jeg begyndte i 1.kl. i 1955. De første 3 år havde vi lærerinde Frk. Ingeborg Mortensen. Vi gik i skole hver anden dag – to klasser sammen. Hun boede i lejligheden på 1.sal. Førstelæreren boede i stuelejligheden.

Kateteret stod på en forhøjning, så læreren havde overblikket. Vi sad ved tomandsborde. Vi skrev med pen og blæk. Der var et hul i bordet, hvor blækglasset blev anbragt. Ved siden af kateteret stod et harmonium, som Frk. M. spillede på, når vi sang. Der var en kakkelovn i skolestuen. Det var ikke altid, hun havde nået at få natbukserne af, de var rullet op – det kunne vi se, når hun vendte enden til for at fyre i kakkelovnen. Når vi havde spisefrikvarter, måtte vi gå hjem for at spise. Når vi kom tilbage, skulle vi fortælle, hvad vi havde fået til middag. Somme tider sagde vi, at det måtte vi ikke sige for vores mor.

Når "Sildeøje" (fiskemanden) kom, åbnede han først døren og sagde ." Fisk i dag ", så lukkede han døren igen, hvorefter han bankede på døren.

Vi syntes det var sjovt at se, når frk . Mortensen havde været hos frisør. Så havde hendes hår fået en gang blånelse – somme tider var det blevet lilla, men efter nogle ganges vask var det blevet fint hvidt igen.

Når julen nærmede sig, begyndte vi at lave julepynt til juletræsfesten, som blev holdt i forsamlingshuset(i forlængelse af Brugsen). Jeg kan huske, at Søren "Sutsko "gik rundt til de forskellige husstande med en liste, hvor man skrev sig på , hvor mange børn og voksne, der kom . Der skulle gerne være en godtepose til alle børnene. Jeg kan ikke huske om vi betalte noget for at deltage- eller om det var Brugsen, der afholdt udgifterne. Når vi var færdige med at synge og danse om juletræet blev det lagt ned. Så var der kamp om at få pynten - gerne den man selv havde lavet. Til sidst blev træet smidt ud ad døren. Derefter havde vi forskellige sanglege og dans (Bro bro brille, Tornerose, Ræven rask over isen ...)

I de små klasser gik udflugten til Sorø. Her så vi Klosterkirken og gik lidt rundt, inden vi sejlede til Parnas. Her var godt at lege i skoven. Der var også en udendørs keglebane af træ og et ishus, hvor vi kunne købe forskellige lækre ting. Vi havde højst 5 kr. med . De forældre, der havde bil, kørte os dertil. Dengang var der ikke noget, der hed sikkerhedsseler. Først, da vi kom i 4. kl.(Hagensten) kom vi helt til Odense, hvor vi besøgte H.C Andersens hus, Tivoli og Zoo. Det var noget af en tur for os børn.

Der var også en ordning med sparemærker, som blev indsat i "Den lille Bikube" – evt. 5-eller 10 kr. ad gangen. Jeg nåede at få sparet op, så jeg selv kunne købe en ruskinsjakke til min konfirmation.(24.3. 1963). Frk . Mortensen var gæst til min konfirmation. Det var noget af en

oplevelse, da hun købte en knallert - det var godt, at der ikke var så meget trafik og at bilerne ikke kørte så stærkt! Hun måtte ofte have Niels (Hagenstens søn) til at starte den .

Jeg kan huske, at hun havde en plejedatter Aase – men hun har vist ikke boet der. Jeg mener, at hun var gift og boede på Langeland.

Frk . Mortensen fortsatte som lærer på Hvilebjergskolen i 1960. Hun flyttede senere til den gamle rytterskole i Sørbymagle. Inden skole i Kirkerup blev solgt, blev den brugt som bolig til de nye lærere. Palle Heinsen boede på 1. sal i Frk. Mortensens gamle lejlighed. Da Marit og Bent Heegaard blev ansat, boede de i stuelejligheden indtil huset på Kirkerupvej 3 blev bygget.

Jeg kan huske, at de havde et lille barn –Torben .

Da Kirkerup skole blev solgt, var det til to familier Nordlund (de var måske brødre). Den ene var fotograf. Der var godt med plads til at få store ting ind i skolestuen(både) . Jeg mener, at de var i familie med Frk. Mortensen.

I gemmerne fra min fars tid fandt jeg den sang, han havde skrevet til Frk. Mortensens 25 års jubilæum 1. september 1952 – hun har altså været ansat siden 1927.

Skolen blev nedlagt i 1960, hvor vi kom til Hvilebjergskolen sammen med børnene fra Sørbymagle og Bøgely .

Kirkerup skole blev senere solgt til Niels og Jette Jensen. Niels var dyrlæge og Jette blev ansat som lærer ved Hvilebjergskolen. Niels og Jette bor stadig på skolen. Jette har lavet Hvilebjergskolens Logo

I 1959 begyndte jeg i 4. kl . hos Knud Hagensten. Her begyndte vi at lære formskrift – ellers husker jeg ikke meget derfra – året efter flyttede vi til Hvilebjergskolen.

Legepladsen var foran skolen. Den ene halvdel var med grus og den anden med græs, hvor vi piger helst ville lege.

WC (lokum) var i en anden bygning.

Om sommeren gik vi ned på sportspladsen(nu Savværksvej 17). Her kunne vi spille rundbold, stikbold samt mange andre lege. Der var rigtig god plads, og der foregik mange ting (håndbold, fodbold , skydning ...) . Min far var med til at få bygget et skydehus.

Der var 3 drenge i klassen, Bent Suhr, Helge Nielsen og Niels Hagensten. Senere kom Flemming Olsen til. Vi legede alle meget sammen – der var mange børn i byen dengang.

Så blev det 1960 - vi skulle til Hvilebjergskolen i Sørbymagle. Der måtte anskaffes en cykel – tidligere havde jeg jo kunnet gå til skole og rundt til legekammeraterne.

x/Lille 2.kl / o Store 2.kl

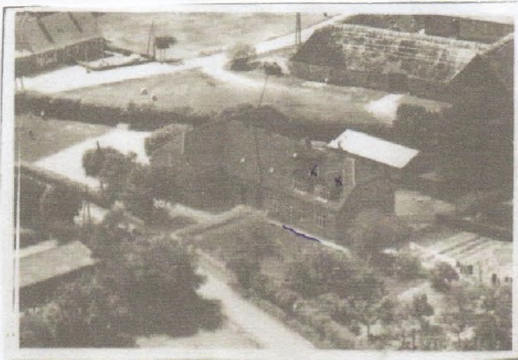

Anna Mette

o/ Niels Hagenster, o/ Grethe Eriksen o/ Rute Petersen o/ Gunhild Hansen
o/ Helge Nielsen, x/ German Jensen, o/ Lis Hansen

Anna Mette Hagenster (på besøg da der blev taget billed.)

x/ Grethe Olsen o/ Inge Margrethe H. Madsen, ftk Mortensen, o/ Ane Olsen
x/ Gerda Hansen x/ Leif Sørensen

x/ Ftk Mortensen boede på 1. sal

ftk Mortensen
var gæst ved
min konfirma-
tion 24/3 1963
Fester blev
holdt i kirke-
rup forsamlings-
hus

Forrest:
Bent Grethe Ane Lis Gunhild og
Inge Margrethe

Fra min fødsels-
dag
Bagerst:
Ove Helge Niels
Else Lis Kirsten
mig selv Grethe

Frk. I. Mortensens

25 års

jubi-
læum

den 1. september 1952

Melodi: Jeg er lavren . . .

Vi i dag er stævned hid til fest,
og vi hilser vores hædersgæst.
Frøken Mortensen vi hylde vil,
det er derfor vi er strømmed til.

Gået er nu femogtyve år,
sommer, vinter, efterår og vår,
siden »Frøken« kom til Kirkerup
og begyndte sliddet med sin »Trup«.

»Truppen« veksled stadig år for år,
»Frøken« trolig på katedret står;
mildt og roligt med sin pegepind,
bringer lærdom ind i barnesind.

Mange hundrede forknytte små
så vi ind ad skolelågen gå,
første dag, den var jo ej så rar,
de var væk fra moder og fra far.

Men som dagene så hastigt gik,
de en »Mor« i frøken også fik.
Barnets tårer de blev tørred væk,
så de ej for skolen havde skræk.

Alle disse ængstelige små
lærte meget hurtigt at forstå,
frøken Mortensen var deres ven,
så de glade gik til skolen hen.

Snart de kunne deres A. B. C.,
skrive også, vil man bare se.
Lærdom bliver leget langsomt ind
i hvert følsomt lille barnesind.

Tiden skrider hastigt år for år,
og et nyt hold snart i døren står.
Nu farvel til de, der før var små,
de må nu i tredje klasse gå.

Grunden de har fået her som små,
den er værd at bygge vid're på.
De er kendt med ærlighed og flid
fra den allerførste skoletid.

Frøken Mortensen, vi takker Dem.
Tak fra alle skolekredsens hjem.
Tak for Deres store arbejdstørn.
Tak fra fædre, mødre og fra børn.

Nu vi rejser os fra vores plads,
hæver hver især vort fulde glas.
Takken den skal nemlig rundes af
med et velment, rungende hurra.

Skole udflygt til Odense 1960 * Lille 3.kl. / Store 3.kl.

* Jere Hansen
 * Gunhil -"-
 (Søster-datter
 af Ellen og Karl
 Hansen, numr. 58)

Kuaid Hagensten
 og dengene fra
 Lille 3.kl.
 Bert Suhr
 Helge Nielsen
 Niels Hagensten

* Ane Olsen, * Lonni Lassen, * Birthe Hansen, * Anne Kirste Petersen
 * Anitta Frederiksen * Grethe Eriksen, * Birthe Petersen
 * Lis Hansen
 * Inge Margrethe H. Madsen * Jette Rehder
 Anne Mette og Gudrun Hagensten

· KORSØR · SKÆLSKØR · HASHØJ · SEKTION 1 | 07

HASHØJ KORT

Gammel skole udstykes

SØRBYMAGLE: Politikerne i kommunalbestyrelsens miljøudvalg har givet forhåndsgodkendelse til, at de tre lejligheder i Sørbymagle gamle Skole på Kirkerupvej 1 kan udstykes med et fælles friareal på 1.000 kvadratmeter inklusive p-plads. Det åbner mulighed for at udstykke lejlighederne i ejerlejligheder. Videre er der givet tilladelse til at udstykke 500 kvadratmeter fra ejendommen til en byggegrund med en maksimal bebyggelsesprocent på 25.

Kurkerup skole 1955 /56 d. 57/58

April 1955! Annelise Petersen: Arb. HV Petersen
 Lonni Lassen: Chauff. Harry Lassen
 Margit Nyby: Arbom. B
 Birthe Hansen: Landm. V
 Irene Hansen: Arb. Carl
 Jesper Mogensen: Udd. Kr.

1 Lis Jepsen: Kbh Jepsen
 2 Irene Hansen (Karl Hansen)
 3 Lonni Lassen har en ferie pige i hænder (chauffør Harry Lassen)
 4 Kirsten Hagensten (lærer)
 6 Birthe Hansen ?
 5 ?
 Jesper Mogensen (udd. søn)
 Annelise Petersen skovsgård

Alle elever fra Kirkerup skole 1945/46 Foran laden på Holtegaard (sognefogedgården)

November 2017.

Jeg har talt med Henning Pedersen Sørby (født den 19.5. 1936.) Henning er søn af "Jydens Rasmus", som boede i Fladholte (født den 19.8 .1905 - død i 1995)

Henning fortæller, at hans far har gået i den gamle stråtækte skole, som lå bagerst i haven til "Den lille Bikube". Skolehaven har gået helt ned til enden af vores have. Alfred har engang fortalt mig, at de stjal æbler fra vores have. Vores hus er først bygget i 1928.

Henning havde frk. Mortensen de første 3 år af sin skolegang.

I 4. kl . fik han i kort tid lærer Johansen, der blev syg og døde. Han kan huske, at alle børnene gik rustvognen i møde mod Fladholte. Derfra gik de alle bagved til kirken, mens de strøede blomster / grønt på vejen. Efter Johansen havde de mange forskellige vikarer. En af dem hed Lynge , og han kom også fra Lynge. En anden vikar forsvandt pludselig og samtidig forsvandt også en cykel fra cykelsmeden. Den sidste del af skoletiden var Hagensten blevet ansat som lærer. Han kunne godt svinge pegepinden, hvis det blev for meget. Børnene kastede med sutskoene og de kunne ved et uheld ryge lige i hovedet på læreren, når han åbnede døren. SÅ kunne man være sikker på at pegepinden kom frem. Nogle af eleverne havde derfor sat en avis i bukserne- det tog lidt af slaget!

Henning kan også huske at Frk. Mortensen havde en plejedatter Aase , som efter sin konfirmation blev "ung pige " på Skaderedegården . Hun kunne ikke lide at køre forbi skoven, når det blev mørkt. De fik ordre på, at de ikke måtte drille eller forskrække hende.

Jeg kan også svagt huske Aase. Jeg mener, at hun efter sit giftemål flyttede til Langeland.

(måske hed manden Leif /var flyver.

"Jydens" Rasmus & Gerda Pedersen sammen med deres 3 børn; Henning, Erling og Else (1948/49)

Birthe Kristiansen

Kirkerupvej 82

November 2017

Gudrun Hagensten, Erik Bøgshvej 10, Fuglebjerg.

Jeg har besøgt Fru. Hagensten, som 5.4. 2017 blev 93 år.

Hun fortalte, at de begyndte lærergerningen på Fuglebjerg skole. Da der blev opslået en stilling som førstelærer i Kirkerup, søgte Knud den, og han blev ansat pr. 1.1. 1948. Parret havde fået deres første barn (Kirsten 3.11.47) i Fuglebjerg. Niels fra 1949 og Anne Mette er født i Kirkerup.

Knud var lærer i Kirkerup indtil skolen lukkede i 1960, hvor også Bøgely og Sørbymagle skole lukkede. Alle flyttede til Hvilebjergskolen, der blev indviet i 1960.

Hagenstens var virkelig glade for tiden i Kirkerup. De har fortalt meget om, hvor godt mine forældre tog imod dem, da de kom hertil. Mine forældre kom til Kirkerup ved deres ægteskab 4.11. 1945.

Hagenstens søn Niels og jeg gik i samme klasse fra 1.kl . -4. kl . Derefter flyttede Hagenstens igen til Fuglebjerg for at blive lærere der indtil 1981.

Chresten Sardal (født 19.1. 1934.) Esholtevej 1

Chresten har fortalt, at han har gået i skolen (Savværksvej 1) fra 1940 -1947.

Dengang begyndte skoleåret den første uge i juni - det havde tidligere været fra april.

De gik i skole hver anden dag. De første 3 år var hos Frk . Mortensen. Fra 4. kl . havde de Peter Johansen som lærer. Han var gift, havde 2 sønner, William og Chresten .

Johansen blev syg og døde. Chresten mener, at Johansen var uddannet mejerist.

Derefter havde de en masse forskellige vikarer – nogle af dem var ikke uddannede lærere.

1948 blev Hagenstens så ansat.

Kirkerup: Et Førstelærer-Emb., søgtes af 15, deraf 1 ukv. Knud Erik Reinholdt Hagensten, dim. 39 (Vordingborg), Fuglebjerg; Kay Francis Munkholm Larsen, dim. 31 (Vordingborg), Asnæs; Hans Erling Pedersen, dim. 39 (Haslev), Rutsker.

Birthe Kristiansen

FUGLEBJERG
Lærerindstilling.
Til det ledige Førstelærerembede Kirkerup, Sørbymagle Sogn, er Lærer K. Hagensten ved Fuglebjerg Skole indstillet som Nr. 1. Indstillingen er enstemmig.

FUGLEBJERG
Lærerkaldelse.
Officielt meddeles:
Skoleinspektøren for Sorø Amt har kaldet Lærer ved Fuglebjerg Skole Knud Erik Reinholdt Hagensten til Førstelærer ved Kirkerup Skole i Sørbymagle-Kirkerup Kommune fra 1. Januar 1948.

Kirkerupvej 82

Nye ove lærere i Fuglebjerg
Sorø amts skoleinspektion har kaldet lærerinderne Christine Larsen og Karen Gudrun Ludvigsen, og lærerne Knud Erik Reinholdt Hagensten og Svend Helge Kristoffer Poulsen til overlærere ved forbundsskolen for Fuglebjerg og Tystrup-Haldagerlille kommuner fra den 1. august 1948.

Eighth

x Kurid Hagensten
o) Ingeborg Mortensen som har Kirsten Hagensten på armen. Kirsten er født 3/11 1947

Lånt af Gudrun Hagensten

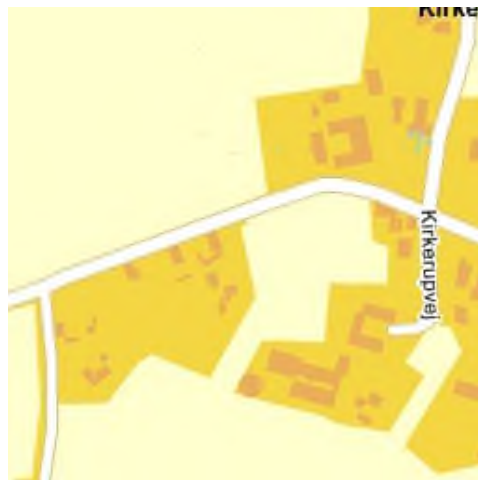

3/ Frk Mortensen boede på 1. sal

Min historie
Skrevet af
Jette Magrethe og Niels Jensen
Der bor i Den gamle skole.
Savværksvej 1. Kirkerup
Siden 1966

Kirkerup Skole - 1936-1938

Jette Merete Jensen
Den gl. skole
Savværksvej 1, Kirkerup
4200 Slagelse

Vi (Jette og og min mand Niels), købte Kirkerup gl. skole af fotograf Nordlund i 1966, og flyttede ind i det store hus med vore dengang 2 små børn Lars og Dorte. Senere, i 1969 kom vort tredje barn, Hans, til verden på første sal. Selv om skolen kun havde været ude af drift i 6 år siden nedlæggelsen som skole i 1960, var både bygninger og omgivelser meget misligholdte. Der var derfor utroligt meget oprydning og vedligeholdelse at gå i gang med, men vi var unge med et stort gå-på-mod. Jeg vedlægger et par billeder der viser lidt om status da vi kom hertil.

I 1966 var jeg 24 år gammel. Vi havde da boet ca. 3 år i Sorø, men hele min tilværelse var indtil da foregået i København. Det var selvsagt en stor omvæltning for mig at flytte til Kirkerup, men jeg kom forholdsvis hurtigt i forbindelse med nogle af de "lokale". Der var jo på det tidspunkt både købmandsforretning og brugsforening i byen, og der kunne man jo mødes og få kontakter. Jeg fik også hurtigt bekendte på anden vis, idet jeg gik til "jazzballet" (datidens zumba) i Sorø og der traf jeg bl. a. Gurli (gift med gartneren Viggo Nielsen) og Yvonne (Pibeholm). Jeg havde allerede i København virket som vikar (cykelvikar) ved en række forskellige skoler, så det var naturligt for mig, at jeg efter at jeg havde fået mit tredje barn søgte og fik vikarjob bl. a. på Hvilebjergskolen. Den daværende inspektør (Jens Bastholm) var åbenbart tilfreds med mit arbejde, idet han lovede mig et fast job hvis jeg gennemførte seminarieuddannelsen. Det gjorde jeg så, og mine forældre og specielt min mor (de boede stadig i København, men mor rejste herved hver uge) sørgede for børnepasningen i de 4 år uddannelsen varede. Som lovet blev jeg efterfølgende ansat, og jeg fik 25 gode år på Hvilebjergskolen, indtil jeg blev nødt til at tage min afsked på grund af sygdom i 2002. Det var nogle dejlige år, som jeg ser tilbage på med stor glæde.

Mine liniefag var specialundervisning, formning (billedkunst) og geografi, men jeg underviste også i de fleste andre fag. Jeg var klasselærer for i alt 4 klasser som jeg fulgte fra 1. til og med 7. klasse. Jeg har stadig forbindelse med mange af de elever, jeg har haft med at gøre. Det er rart at følge dem på deres videre færd, bl. a. via Facebook.

På et tidspunkt fik jeg til opgave at tegne et logo til Hvilebjergskolen. Det blev til "Drengen og pigen". Logoet anvendes i skrivende stund stadig på skolen og kan ses ved skolens indgangsparti mod Kirkerupvej. (se billede af logo).

I årenes løb fik vi kontakt med de fleste i Kirkerup, bl. a. Birthe og Bent Kristiansen (Busbent). De er begge vaskeægte kirkerupere med stort lokalkendskab. De lånte mig på et tidspunkt et foto af vort hus der formentlig er taget i 1921, ihvertfald før 1922, hvor det, der nu benævnes Kirkerup gl. skole (Savværksvej 1), blev taget i brug. Årstallet 1922 kan stadig ses på gavlen. Billedet viser håndværkere opstillet foran den endnu ikke færdiggjorte skole. Birthe og Bent, Kirkerupvej 82, har originalfotoet. Det er Bents morfar, der står længst til højre i personrækken. De øvrige personer kan ikke identificeres (se foto af skolebyggeriet).

Den gl. skole er mindst den 3. skole i Kirkerup som jeg har kendskab til. Der har tidligere været den såkaldt "stråtækte" på den anden side af Kirkerupvej på hjørnet af "sparekassegrunden" ved nedkørslen til gadekæret. Angiveligt brændte denne ca. 1920, hvilket sikkert var årsagen til opførelsen af "vor" skole med fast tag. Skolen blev placeret på skolelodden nord for Kirkerupvej langs den nuværende Savværksvej. Billedet viser lidt om arbejdsforholdene og sikkerheden på

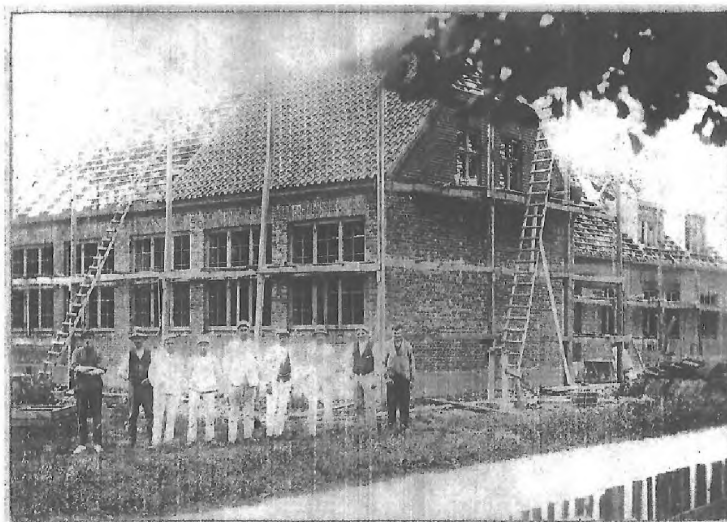
datidens byggepladser. Samtidig med "den stråttækte" blev det stadig eksisterende hus: Kirkerupvej 68 anvendt som forskole. Denne anvendelse ophørte i 1922, hvor forskolen overførtes til den nybyggede skole.

Der har fra 1743 været Rytterskole i Kirkerup. Den havde en vanskelig start, hvilket man kan læse udførligt om i: Johs. C. Jessen: V. og Ø. Flakkebjerg Herrededers Skolehistorie (vedlagt) og i Bogen om rytterskoletavlerne af Sigv. Ellkier-Pedersen (Universitetsforlaget Århus 1971) (vedlagt). Rytterskoletavlen fulgte med over på østgavlen af vor skole, men blev flyttet til Hvilebjergskolen, hvor den stadig kan ses på gangen.

Som et lille kuriosum kan nævnes, at da vi købte skolen havde den daværende Hashøj Kommune ved salget til fotograf Nordlund i 1962, ikke sørget for, at det faktiske grundareal blev opmålt og berigtiget. Vi betalte derfor i en lang årrække ejendomsskyld/ejendomsskat for det areal, som den for længst nedbrændte skole havde ligget på syd for Kirkerupvej.

Den gl. skole blev nedlagt i 1960, da Hvilebjergskolen blev taget i brug. Indtil kommunen solgte den i 1962 tjente skolen som beboelse for lærerparret Bent og Marit Heegaard, der var ansat ved Hvilebjergskolen. De blev senere mine gode kolleger der. Bent har bl. a. interesseret sig for Hvilebjergskolens historie. Sammen med andre har han samlet facts og anekdoter om skolen til Hvilebjergskolens 50 års jubilæum i 2010 (Se: I anledning af Hvilebjergskolens 50 års fødselsdag 8. august 1960 – august 2010). I et notat som han har overladt mig, har han beskrevet Marits og sin egen tilknytning til Kirkerup. (vedlagt).

En af de elever, der gik både i Kirkerup gl. skole og flyttede med til Hvilebjergskolen i 1660 var Niels Erik Hechmann Madsen. Han har givet en beskrivelse af, hvordan det var at gå i skole på den tid. (Vedlagt)

Kirkerup gl. skole
Opført 1922
Beboet af Jølle + Niels E. Jensen

Kinkerup 91. skole
lige efter købet

Den gl. skole
Kinkerup

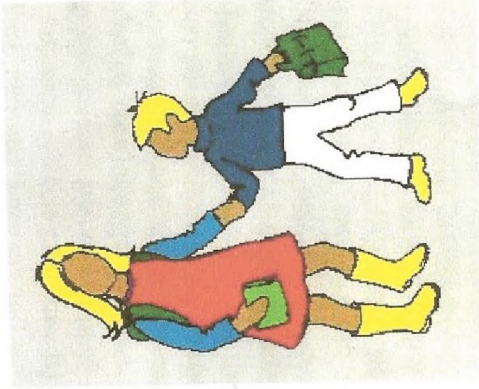
Jette J

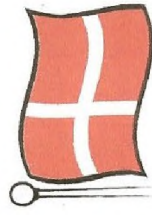
Dorte & Lars bag ved
den nye skensætning.

Den gl. skole
Kinkerup

I anledning af
**Hvilebjergskolens
 50 års fødselsdag**
 8. august 1960
 - august 2010

- i anledning af skolens fødselsdag

For ti år siden startede jeg som inspektør på Hvilebjergskolen. En folkeskole med ca. 200 elever til og med 7. klasse. Det var en dejlig arbejdsplads, jeg kom til. Søde og fornuftige børn, interesserede og engagerede forældre og en professionel lærergruppe, som arbejdede efter Hvilebjergskolens tre værdiorde:

Kærlighed, Krav, Konsekvens

Den første Hvilebjergskole blev opført omkring 1720. Bygningen er senere nedrevet, men en tavle, som var placeret på bygningen er bevaret. Tavlen blev flyttet til Hvilebjergskolen i 1960. Den er ophængt i hovedindgangen med murstensramme rundt om. Stenen er velholdt og teksten let læselig.

Der er sket meget på Hvilebjergskolen, siden den for 50 år siden blev indviet. Børnene kom fra tre små skoler i området, som blev nedlagt, da den store nye skole stod klar. Tyve år efter indvielsen var skolen imidlertid blevet for lille, så en stor udvidelse fandt sted i 1980. Da skoleferien det år sluttede, var håndværkerne ikke helt færdige, så ferien blev forlænget med et par dage. Det var den sommer inspektør Ivar Bertelsen rejste og Bent Heegaard blev konstitueret. I november samme år fandt indvielsen sted, og Max Køhlert Petersen tiltrådte som inspektør.

I 2002 blev det besluttet i Hashøj kommune, at 7. klasserne skulle overflyttes til Dalmose skole, og dermed blev Hvilebjergskolen til og med 6. klasse. Efter et lille fald i elevtallet er vi igen i dag oppe på ca. 200 elever. Skolen blev i 1999 ombygget, hvor den tidligere gymnastiksal blev omdannet til teatersal og bibliotek, og der blev indrettet

lærerarbejdsrum.

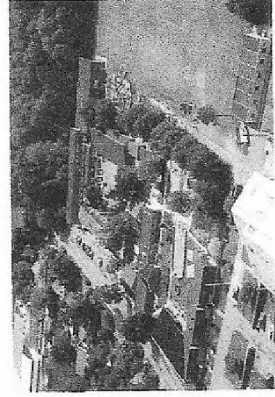
En større renovation fandt sted få år efter. Her blev billedkunst lokalet flyttet i kælderens, hvor to klasser blev lagt sammen, fysiklokalet blev "pillet" ned og en del installationer genanvendt i bl.a. natur og teknik, vindfangene på indskolingsgangen blev flyttet ud i skolegården og et nyt moderne it-lokale indrettet i det tidligere billedkunstlokale. De gamle baderum til gymnastiksalen blev samtidig bygget om til to lyse og venlige specialundervisningslokaler.

Hvilebjergskolen har altid haft et godt omdømme i lokalområdet, og både i Hashøj kommune og efterfølgende Slagelse kommune er der respekt for det arbejde, der foregår på Hvilebjergskolen. - Dejlige børn, aktive og engagerede forældre, dygtige og energiske lærere, højt fagligt niveau, og en evne og lyst til at gå nye veje, altid i front med pædagogiske og faglige tiltag. Vi er f.eks. den eneste skole i hele Slagelse kommune, der tilbyder rullende vinterferie og en af de få, der har grønt flag.

Hvilebjergskolen har altid været og vil også i fremtiden være et aktiv for lokalsamfundet i Sørbymagle. En dynamisk institution i godt samarbejde og samspil med de mange andre institutioner, som gør Sørbymagle til et rigtig godt sted at bo og vokse op i.

Jeg ønsker Hvilebjergskolen tillykke og håber på rigtig mange gode skoleår fremover!!

Meta Beldring,
inspektør

Min skole fylder 50 år.

Hvilebjergskolen er min skole. Jeg har været elev på skolen, lærer på skolen og så har jeg som borgmester haft det politiske ansvar for skolen. Man kan godt sige, at jeg kender skolen ud og ind.

Jeg var elev på skolen, dengang den var næsten ny og lærer på skolen fra 1978 til 1988 og mine børn har naturligvis og så gået på Hvilebjergskolen. Fra tiden som elev, som lærer og som forælder har jeg mange gode minder, som gør, at jeg føler et nært slægtskab med denne gode skole.

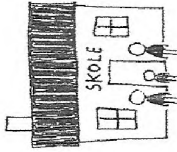
I forhold til så meget andet i samfundet er 50 år ingen alder, men når årene er forløbet i en tid, hvor udviklingen har kørt i højeste gear og alt - og jeg mener alt - har gennemløbet en udvikling, der næppe kunne forudses for 50 år siden, er det af stor betydning, at skolen generelt følger med, ja, den skal vel helst være foran. De elever, der forlader skolen, skal være parate til de udfordringer, de møder i de efterfølgende år. Det er jo først og fremmest den fortsatte uddannelse: Ungdomsuddannelsen, erhvervsuddannelsen og hele voksenlivet.

Den ballast, jeg fik med herfra som elev, har jeg passer godt på siden. Man siger jo, at "hvad man i barndommen nemmer, man sjældent i alderdommen glemmer".

Hvilebjergskolen - vores skole - har i alle årene været et samlingspunkt for et større og stadigt voksende befolkningsunderlag. Sørbymagle og de omliggende byer og landdistrikter har udviklet sig, så vi i dag med fortrøstning kan se fremad imod en fremtid for Hvilebjergskolen, der place-

rer den som den lokale bastion, der rummer både skolegang for mange børn og rammer om det folkelige liv, der kendetegner et sundt lokalsamfund.

Mit ønske for Hvilebjergskolen i anledning af 50 års jubilæet er, at den må bevare den respekt, den nyder både i lokalsamfundet og i Slagelse kommune. Jeg ønsker alle, der har deres gang på skolen enten som elev, forældre, lærere eller ledelse, tillykke. I kan alle være stolte af Hvilebjergskolen. Pas godt på den - den er bevaringsværdig og langtidsholdbar. Husk, at man skaber sin fremtid lige der, hvor du vælger at gøre en indsats.

*Troels Christensen
Tidl. borgmester i Hashøj kommune
lærer og elev på Hvilebjergskolen
Medlem af Folketinget og Slagelse byråd.*

37 år på Hvilebjergskolen.

Skrevet af tidligere lærer Kirsten Holst

I august 1971 begyndte jeg som lærer på Hvilebjergskolen. Jeg husker tydeligt dagen, det var regnvejrsdage, jeg var godt nervøs for alt det nye, og jeg måtte om morgenen tage et par albyler for at "dulme nerverne". Jeg var lige blevet færdig på seminarieret, og skulle nu ud i "den virkelige skole-verden". Mine planer var egentlig, at jeg efter et par år i folkeskolen ville læse videre til skolepsykolog, men det blev til 37 år på Hvilebjergskolen, og det valg har jeg aldrig fortrudt. Det har været spændende år med mange forskellige

udfordringer. Jeg har prøvet at regne lidt på, hvor mange forskellige klasser/elever, jeg har haft, men det var en umulig opgave - jeg kan kun sige, at det er mangel Dog ved jeg, at jeg har været klasselærer for 4 klasser lige fra eleverne begynder i 1. klasse og til de forlod skolen efter (dengang) 7. klasse. Som klasselærer kommer man særlig tæt på eleverne og deres forældre, og det har alle været rigtig gode klasser med god forældreopbakning.

God forældreopbakning er i det hele taget noget af det, som kendetegner Hvilebjergskolen. En anden ting er det gode samarbejde med både kolleger og ledelse. I de 37 år har der været ret mange kolleger og 4 skoleledere (Jens Bastholm, Ivar Berthelsen, Max Køhler og Meta Beldring). Jeg synes, at der på skolen altid har været en god ånd, hvor man kunne diskutere pædagogik m.m. på en god måde, og selv om vi selvfølgelig ikke altid kunne være enige, har vi altid bakket op om de beslutninger, der er blevet taget.

Lærerjobbet kan være hårdt, men er også utroligt givende. Der er ikke noget så skønt som at opleve elever, der "knækker læsekoden" og får læselyst, læseoplevelser og viden. Ligeledes er det utroligt dejligt at møde "gamle elever" og høre, hvordan det er gået dem videre i livet - særlig dejligt er det at høre, når de ser tilbage på deres skolegang på Hvilebjergskolen med glæde.

Jeg ser også tilbage på de 37 år på Hvilebjergskolen med glæde - jeg forstår ikke, hvor alle de år er blevet af!

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48	49	50
51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
61	62	63	64	65	66	67	68	69	70
71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
81	82	83	84	85	86	87	88	89	90
91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

Tillykke til Hvilebjergskolen med de 50 år - jeg håber, at den får lov at fortsætte de næste 50 år med dens gode værdier: kærlighed, krav og konsekvens.

Sådan var det at gå i skole anno 1960

Eva Andersen, Egebjergvej 64, Sørby

Eva var elev på Bøgely skole i Lørup frem til 1960. Da denne skole lukkede flyttede Eva med sine klassekammerater i 4. klasse til den nye skole i Sørby.

Eva har skrevet denne lille beretning om skoleskiftet fra den lille - til den store fine nye Hvilebjergskole i Sørby.

- at skifte skole var en stor omvæltning. Jeg husker jeg kom fra den lille skole med 8-10 elever og så pludselig ind i en stor skole, hvor vi var 24 elever i klassen. Jeg startede i 4. klasse på Hvilebjergskolen i august 1960. Den første dag besvimeede jeg under den lange velkomsttale, Men lidt koldt vand i hovedet hjalp.

Skoledagen for 50 år siden, var noget anderledes end i dag. Jeg husker, at man skulle stille op på to rækker i skolegården - klassevis fra 1. til 7. klasse. Så kom ens klasselærer og hentede os, hvorefter vi gik til fælles morgensang.

I klassen skulle der være stille. Ingen sagde noget uden at være blevet spurgt. Regning og geografi kunne jeg ikke li', hovedregning var det værste, men det var måske fordi læreren havde løse hænder. Dog har jeg aldrig fået nakkedrag i disse timer. I engelsktimerne skulle man kunne sin lektie, ellers

7

røg kridtet gennem lokalet, og så var det med at få dukket hovedet. De lærere man havde respekt for, var som regel også dem man bedst kunne lide.

Vi skulle ud i alle frikvarterer uanset vejret. Frikvarterne blev brugt til at sjiippe i bue, hoppe elastik, hønse med hønseringe, spille bold, lege skjul.....men så var der lige det, at hvis gårdvagten opdagede det, skulle man skrive hjemme til næste dag: jeg må ikke gemme mig i cykelskuret med skønskrift - 100 gange!

Sådan er det at gå i skole anno 2010:

Skrevet af Freya, elev i 6. klasse

Jeg hedder Freya og går i 5. B på Hvilebjergskolen. I 5. klasse har vi matematik, dansk, engelsk, idræt, musik, billedkunst, hjemkundskab, sløjd, håndarbejde og IT. Mine yndlingsfag er: idræt, hjemkundskab og billedkunst.

Jeg vil fortælle om min onsdag: min skoledag starter kl. 8.10 hver dag. Vi begynder med at læse 20 min. så har vi matematik, bagefter har vi frikvarter. Efter påskeferien skal man være ude i alle frikvarterer. I anden time har vi musik, hvor vi synger og spiller på instrumenter. Så er det spisepause. I sidste time har vi idræt. I frikvarterne spiller vi bold eller leger fange leg/ gemmeleg, er i skoven, leger på legetårnet eller på svævebanen.

Jeg kan godt lide at gå i skole, fordi det er spændende at lære noget nyt og opleve nye ting med ens kammerater. Jeg har nogle rigtig gode lærere, som er gode til at finde på spændende ting. Jeg synes Hvilebjergskolen er en god skole fordi vi har mange gode tradi-

Hvad var det da for en skole, vi havnede på d. 1. marts 1961, et halvt år efter indvielsen? En spændende skole med mange udfordringer!

I årene op til 1960, havde der været mange og lange forhandlinger i Sørbymagle-Kirkerup sogneråd, om hvordan man skulle følge op på den nye skolelov, der var kommet i 1958. Området bestod af 3 skoledistrikter: Sørbymagle og Rosted i vest - Kirkerup i øst - mod nord Bøgely. For det første: hvor skulle den nye skole ligge? Valget traf på Hvilebjergvænget i Lille Sørbj (ikke at forveksle med Sørbjllille). Området lå tæt op ad Præsteskoven, Skolen skulle bygges som en moderne 7 klasset skole med fysiklokale, gymnastiksal, skolekøkken, sløjdsal, håndarbejdslokale samt kommunebibliotek.

Da det var på plads, skulle der tages fat på bemanningen.

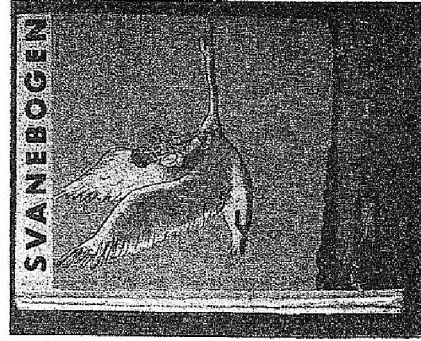
Hvem skulle være skoleinspektør? I Sørbj skole var Larsen førstelærer og Mary Nielsen lærerinde, i Kirkerup var Hagensten førstelærer og Ingeborg Mortensen forskolelærerinde, endelig i Bøgely var Erik Kristiansen enelærer. De to førstelærere var begge interesserede og egnede, Erik Kristiansen var ikke interesseret. Man valgte da at opslå stillingen, for at se om nye ville komme på banen. En af ansøgerne havde tilbragt flere år i Grønland, som skoleleder, og han blev valgt. Larsen og Hagensten tog så konsekvensen og rejste.

Kristiansen, Mary Nielsen og Ingeborg Mortensen flyttede til den nye skole. Sammen med Niels Ladefoged kom Palle Heinsen. Der opstod to vakante stillinger, og det var så dem Marit og jeg blev ansat i.

De følgende år skete flere udskiftninger: I slutningen af 60

erne, blev Jens Bastholm skoleinspektør. Under hans ledelse kom den første udvidelse. I slutningen af 60'erne får skolen overbygning med 8. kl., så omkring 1970 blev det 4 kantede anneks på sportsplassen opført, også fordi flere klasser på det tidspunkt var blevet dobbeltsporet. I 1978 går J.B. på pension. Hans efterfølger blev inspektør Ivar Bertelsen. Kort tid efter han var tiltrådt, påbegyndtes den helt store udvidelse, (nu var også børnehaveklassen kommet til) Man byggede anneks et og den egentlige skole sammen. Inden færdiggørelsen flyttede I. B. d. 1. juli. og overlod bygge-rodet til mig. Dog - arbejdet skred hurtigt frem. Den 1. nov. 1980 blev den nye fløj indviet, samme dag overtog Max Køhlert inspektørposten. Nu blev der lidt ro om udvidelse, en enkelt ting blev det dog til, nemlig inddragelsen af gymnastiksalen i 1993. Den skulle bruges til skolebibliotek og folkebibliotek og det gamle bibliotek blev musiklokale. I år 2000 overtog Meta Beldring roret efter M.K. Der er siden da forekommet flere justeringer med bl.a. sammenlægning af lokaler, indrettet særligt EDB lokale, billedkunstlokale m. v., sådan, at skolen i dag virker som en moderne og funktionel skole, der kan klare tidens krav.

Marit og Bent Heegaard Petersen

tioner. Vi har emneuger på tværs af klasserne og f.eks. dagen før sidste skole dag har vi OL dag på blandede hold, hvor de store tager sig af de små, på sidste skoledag tager 6. klasse afsked med os ved at spille musik, og en af de sidste dage før juleferien tager hele skolen i kirke.

Efter 6. klasse skal vi gå i 7. klasse på Antvorskov skole.

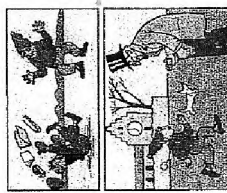
Lidt historie om Hvilebjergskolens 50 års liv.

Skrevet af Marit og Bent Heegaard Petersen

Som en af de personer, der har været med fra Hvilebjergskolens start i aug. 1960, er jeg blevet opfordret til at fortælle lidt om dens historie, sådan som jeg har det fortalt og bedst husker den.

Først om hvordan vi kom med!

En decemberdag i 1960 slog jeg op i "Folkeskolen", her så jeg, at to stillinger var ledige ved en skole nær Slagelse, den hed HVILEBJERGSKOLEN. Jeg sagde til Marit: "Tror du det er noget for os, navnet virker så hyggeligt og roligt"! Jeg ringede til skoleinspektør Niels Ladefoged (Sørby 115), Navnet Ladefoged lød også spændende, det tydede på respekt, ro og orden. Jeg spurgte selvfølgelig om alt det med navnene skulle tages bogstaveligt, fik da at vide, at det var en almindelig skole, hvor arbejdet var det vigtigste, derefter kom hvilen - ikke noget med at sove i timen. Vi søgte og fik det, trods mine lidt uforskammede spørgsmål!

Min historie
Skrevet af
Marit og Bent Heegaard Pedersen
Lærer på Hvilebjergskolen
1961-1966

Marit og Bent Heegaard Petersen.

Marits og min tilknytning til Kirkerup
Fra 1. Marts 1961 til 28. feb. 1966.

Vi var blevet ansat som lærer ved Hvilebjergskolen ,og mens vi ventede på at vores nye lejebolig Kirkerupvej 3, i Sørby var færdigbygget (aug. 61), boede vi i den gamle skole i Kirkerup, (Savværksvej 1)

Samtidig med ansættelsen som lærer, blev jeg også ansat som kirkesanger og kontra - kirkebogsfører og havde et meget stor pengeskab stående i Kirkerup. Da vi flyttede til Sørby flyttede det med og stod i kælderen. I dette skab opbevaredes Kontrabøgerne til Kirkerup sogn).

Jeg var kirkesanger i alle årene, præsten var formand. (Peter Gadeberg) og Helene Nielsen Gyldenholm mark var kasserer.

Jeg fik ca. 250 kr. om måneden..

Med i den løn fulgte en meget mærkelig ting.

Fra gammel tid fulgte der et job med, som morgensanger på "Hospitalet" det fik jeg 10 kr. for, men jeg har aldrig sunget derhenne , da der også på det tidspunkt boede en privat familie,?

Måske husker jeg her forkert!

Organist var en ældre kvinde (efternavn: Ditmarsen) , som boede lidt længere mod Sørby, havens vestende var mod vejen op mod Kamilla og Knud Mortensen, som så for øvrigt afløste den Ditmarsen.

Der var gennem årene samlet mange penge ind ved Kildemarkederne, de var samlet i et legat. Hvert år til jul skulle præsten og kirkesangeren (altså mig) uddele en sum penge til værdig trængende i Kirkerup sogn. Vi mødes med det formål med en mand til fra sognet, tidligere eller på den tid værende medlem af menighedsrådet. En hel eftermiddag drøftede vi frem og tilbage, hvem der det år skulle have renterne af legatet, ca. 50 kr.

Hvad der senere skete med legatet ved jeg ikke, jeg tror, jeg hørt at det lagt sammen et andet ?

Til det at bo og være lærer i Kirkerup har også hørt opgaven at være leder af byens juletræ i forsamlingshuset i lokalet ved siden af brugsen, østre ende ind imod dengang, Vedel Olsen.

Jeg var med to gange så opgav man det, da der mødte for få.

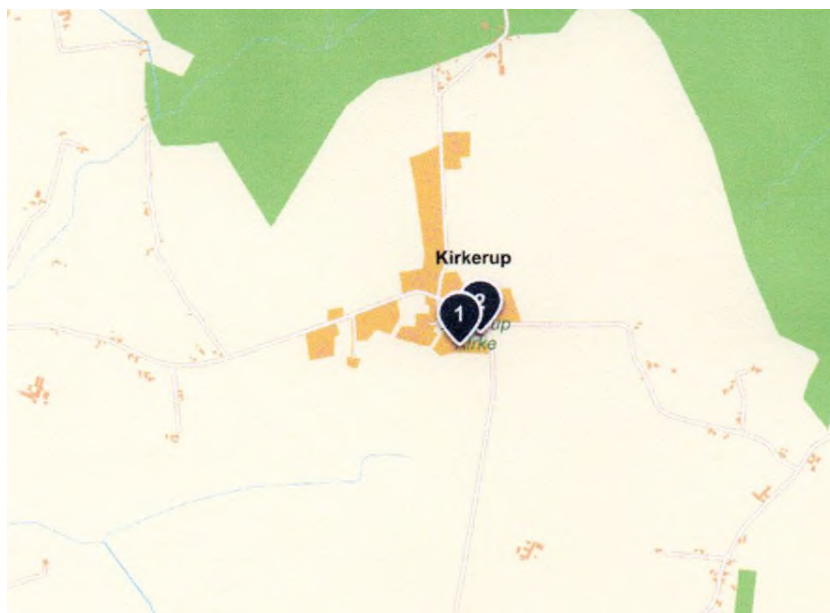
Nu gik børnene i Sørby, og så var juletræet der i forsamlingshuset, hvor jeg så fik opgaven, som legeonkel.

Min og Marits tilknytning til Kirkerup.

Min historie
Fortalt af
Birgit Kirkevang Hansen
Kirkevangsgården Esholtevej 2

Sådan så Kirkevangsgården ud oprindeligt fra omkring 1800 tallet

Kirkevangsgården, Esholtevej 2

Birgit Kirkevang Hansen

Birgit flyttede fra Kirkerup til Skælskør i december 2015. Interviewet forgik den 14. oktober 2017. Birgits datter, Ingelise var også til stede og medvirkede.

Birgit kom til Kirkerup 1947 som 16-årig for at være pige i huset hos Mogensen i Kirkerup Brugs. Mogensen var nyligt flyttet fra Kalundborg egnen til Kirkerup Brugs, fordi han i Kirkerup kunne blive brugsuddeler. Birgit kendte familien Mogensen før de flyttede til Kirkerup. Det var planen at Birgit skulle passe Mogensen lille søn, men sønnen blev syg og lå en hel vinter på Slagelse sygehus. Så kom Birgit i stedet til at arbejde i Brugsen.

Om tiden i Brugsen er det første Birgit nævner: "Hvor blev jeg snydt for kaffemærker af Rasmine!" Rasmine boede i gården, som nu ejes af Nina og Benny, Urtemosegården. I 1947 var flere varer stadig underlagt rationeringen.

Uddelerens familie boede ovenpå i butiksbygningen, forretningen lå nedenunder. I forbindelse med Brugsen var der et forsamlingshus, hvor brugsuddelerens kone, Ingrid, skulle lave kaffe til forskellige arrangementer, f.eks. til Brugsens generalforsamling, høstfester, konfirmationer o lign. Her skulle Birgit også hjælpe til. Hun fik da også lov til at være med til bal -klædt i pænt tøj. En overgang havde Brugsen også egen slagterafdeling.

Uddeler Mogensen var kendt på sin særpræget gang. Han fik af samme grund tilnavnet Christian Arhoff. Skuespillerens typiske roller som karikeret gammel mand mindede om Mogensens gang.

Birgit husker at appelsiner dengang var en stor luksus, som var rationeret til byens børn. En komi tog sig dog en gang den frihed at spise én selv, endda midt i Mogensens stue!

Birgit husker også kirkens gamle ringer, Søren Jensen, hvis opgave var med kirkeklokkerne at ringe solen op om morgen og ned igen om aftenen. Han kom til Brugsen hver vintermorgen og stillede sin bajer ved kakkelovnen for at kunne nyde den opvarmet. Han jokkede sommer og vinter i blå kludesko med cykelgummisål. Birgit mener ikke at han havde anden beskæftigelse, så der var tid nok til at nyde bajeren.

I Brugsen kom også Sæve-Maren* med sin hest og vogn. Hun tøjrede hesten med et 500 pounds lod, som hun havde i vognen. Hun var iført sin sorte plyskåbe, som nærmest var grøn af ælde. Sæve-Maren købte altid 8 kg havregryn, som Birgit vejede op. 8 kg passede lige til Brugens største poser. Hjemme fordelte Sæve-Maren havregrynene i mindre poser som hun solgte som kyllingefoder. Kyllinger skal have noget godt at spise og størrelsen på havregryn er lige passende mente Sæve-Maren.

Bedst husker Birgit dog at hun fra Brugsen kunne se direkte over på Kirkevangsgården. Her kunne hun ofte se Jens når han arbejdede og de kunne vinke til hinanden. Jens startede som tømrer og gik på teknisk skole i Slagelse, men så døde hans far Christian Hansen i 1944 og derfor måtte han hjem og hjælpe sin mor på gården.

Birgit rejste fra Kirkerup igen efter vinteren 1947-48, men kom tilbage 1953 og giftede sig med Jens Kirkevang fra Kirkevangsgården.

Jens og Birgit byggede eget hus på Kirkerupvej ved gadekæret. Hun fortæller, at hun en periode var ansat i Sparekassen og en anden periode på savværkets kontor under bogholder Jensen, som lærte hende regnskabsføring. Udover at Birgit syede sin egen brudekjole, sit eget tøj samt tøjet til børnene syede hun også for andre.

I 1960 flyttede Birgit og Jens ind i slægtsgården, nu med 2 børn. Kirkevangsgården er fra 1717 og gik i arv fra far til søn. Jens blev den sidste som førte arven videre.

Jens far var til sin tidlige død sognerådsformand i Kirkerup og i øvrigt den første bilejer i byen. Kirkevangsgården var i 40erne et centrum for det sociale liv i Kirkerup. På gårdens jord var anlagt en boldbanen som blev flittigt brugt af byens ungdom.

Senere, i 50erne var Jens med til at lave en rigtig idrætsplads ved Savværksvej, men den nåede desværre aldrig at få den tilsigtede betydning, for gårdenes behov for karle og piger svandt hurtigt.

Kirkevangsgården var en driftig gård. Jens Kirkevang var ikke bange for at gå nye veje. I en årrække blev der dyrket jordbær i stor stil. Der kunne være op til 30 piger fra lokalområdet til bærplukning. Jens havde prøvet også med drenge plukkere, men der blev for meget pjat og kast med jordbær, så derefter ville han kun have piger. Birgit vejede bær og holdt tegnskab med bærplukkernes tilgodehavendehold regnskab med bærplukkernes tilgodehavende.

Bærrene blev solgt til A Hansen fra Amager landevej, København, til købmænd i Slagelse, Sørbymagle brugsforening og til Birgits søster og svoger. De havde købmandsbutik i Sønder Nyrup ved Kalundborg. Bærrene blev pakket i laden, hvor det

var køligt, og hentet af en lastbil. Man tjente rigtig godt på jordbær, men der var meget arbejde med dem.

Gården havde mange æbletræer. Der var selvfølgelig også høns, grise, køer og to arbejdsheste. Arbejdshestenes arbejde blev dog overtaget af en traktor i 1958.

Jens bidrog til rationaliseringen af landbrugsdriften via en opfindelse med to sammenkoblede selvbindere. En opfindelse som blev afbilledet i Landsbladet og indbragte Jens et honorar på 50 kr.

Jens fik sit ønske opfyldt og døde i sit barndomshjem den 15. oktober 2015 nøjagtig 88½ år gammel. Gården blev solgt og Birgit flyttede i lejlighed på Rådmandshaven i Skælskør december 2015.

Luftfoto fra 1952

Der hentes mælk Urtemosegård ses bag hestevognen

Her et billede fra drænarbejdet på Kirkevangsgårdens jorder, det må være Fladholt man ser i baggrunden mod skoven.

Det er Jens's far Christian Kirkevang nr. 2 nederst til venstre med overskæg, hvid skjorte og vest :)

Billeder sendt af
Ulf Mogensen
Som boede i den gamle Brugs
Fra 1949-1955

Uddeleren (Marius Kresten Mogensen – kaldt Kresten Mogensen) fra omkring 1946-47 til 1955 med en af de høje herrer fra FDB i den nye og formentlig første viktualieafdelinger i FDB Interiør i den nye viktualieafdeling

Brugsens Bestyrelse: Bagerst Harry Lassen, Knud Hagensten, Udd. Mogensen, Forest Søren Jensen (ringer og graver kaldet Søren sutsko), Peder Pedersen,(æg Peder) ?

Biled af mig og Grethe Sigurts datter som jeg legede meget med.

venstre, Jesper og Ulf Morgensen Ane, Grethe og Ove Olsen

Set fra

nabo billeder

Erna og Sigurd Olsen og Ingrid Mogensen

Vor historie
Skrevet af
Sander Strange Rasmussen
og
Hans Elmegård Petersen

Hovmarken's Bønder

Og vi andre

En beskrivelse af familierne og livet for de
mindre landbrug under

Gyldenholm Gods

Fra 1938 til 1975

Det stod i de gamle aviser

VED OLE G. NIELSEN

HASHØJ: Da den hidtidige forpagter af Gyldenholm Hovedgaard, Ingemann Kristensen, har ønsket at fratræde Forpagtningen, har Godsejer Neergaard bortforpagtet Hovedgaarden til Forvalter Ejnar Rasmussen, Sanderumgaard, Fyn, fra 1. marts. I Forpagtning skal svares 80.000 Kg. Byg og 5.000 Kg. Smør.

Forpagter Ejner Rasmussen var forvalter på Sanderumgaard ved Odense. På samme tid 1937 var min far ansat samme sted som underfodermester. En dag kom forvalter Rasmussen ned i stalden og fortalte min far at han havde forpagtet en ældre herregård på Sjælland, og spurgte om han ville med, så var pladsen hans som overfodermester. De fulgtes ad til Sjælland i 1938 min far var dengang 24 år og fik ansvar for 160 malkekøer på Gyldenholm.

Hovmarkens bønder og vi andre.

Uden for Gyldenholms marker og inden for skellet mod Vollerup ligger en klynge ældre mindre huse. Stedet kaldes Indelukket og her boede **Erna og Svend Åge Larsen** med deres 10 børn. Huset var ikke stort og pladsen var trang med så mange børn.

Svend Åge arbejdede på Gyldenholm, en tur på cykel ca. 2-3 km. Han arbejdede som rensemænd i kostalden, hvor der stod 160 malkekøer foruden kvier og kalve. Der blev muget ud morgen og aften med skovl og trillebør, samtidig passede han også fedesvinene på gården. Et ret så ydmygende arbejde, men det job blev hans.

Børnene gik i Gimlinge skole og i dag bosiddende i Dalmose, Vollerup, Gimlinge, Fuglebjerg, Slagelse og Næstved.

Gyldenholms marker har altid været delt op ad landevejen fra Slagelse mod nord – til Næstved mod syd og mod Vollerup i vest og Skovsgård mod øst

Kører man mod Slagelse møder man først ”Matroshuset” (fodermesterbolig)

Og overfor på det modsatte af landevejen ligger ”langhuset” med dengang tre lejligheder til

Røgterne som arbejdede i kostalden.

Drejer man til venstre ved Matroshuset i retning mod indelukket møder man den første af Hovmarkens bønder for enden af grusvejen 5-600 m. fra landevejen.

Her boede **Ingeborg og Otto Jensen** på deres mindre husmandssted. Stuehuset er stadigvæk med røde sten og fast tag og staldbygningen var bindingsværk og stråtag.

I stalden var der to heste, 5-6 malkekøer og lidt grise og nogle høns

Efter morgenmalkningen blev hesten "Per" en Oldenburg vallak blev forspændt for en lille mælkejumpe, en vogn med to hjul. Otto kørte sine mælkejunger ned til landevejen, hvor de blev sat af ud for

vores have inden kl. 7. Mælkekusken kunne nu afhente den og køre til Sørbymagle Andelsmejeri. Der var næsten altid retur mælk med tilbage som syrnet eller valle til kalvene og grisene og et stykke ost til Ingeborg.

Ingeborg og Otto fik tre drenge Henry, Gunner og Verner

Henry arbejdede det meste af sit liv på Gyldenholm som traktorfører. Han blev gift med Tove (frk. Jensen) som var husjomfru hos forpagter Rasmussen. De boede i mange år i lejlighed i den ene ende af hestestalden, hvor der før var gartnerbolig.

På deres ældre dage flyttede de til Sørby hvor de havde købt det tidligere posthus. De ligger begge på kirkegården i Sørby.

Gunner arbejde og boede i Slagelse. Ham så vi kun når han kørte forbi Matroshuset, når han skulle hjem. Han havde motorcykel og kørte engang galt, hvor han brækkede sit ene ben.

Verner blev gift med Ester og de boede i langhuset, hvor de fik gik 3 drenge Kjeld, Benny og Villy. Verner arbejdede på Gyldenholm en del år, flyttede derefter til Rosted hvor de var værter i forsamlingshuset, men har efterfølgende boet i Dalmose en del år.

I dag er det "Hovmarkens Rideskole" Der ligger på Otto Jensens ejendom.

Ved Rita og jens Thalund.

Matroshuset" som var fodermesterbolig og her boede min mor og far

Ellen og Karl Rasmussen også kaldet Ellen og mester.

Her blev Inge Lise og jeg (Sander) født

Vores hus var et stort hus med to udgange 2 stuer, soveværelse, børneværelse, badeværelse køkken og spisekammer. Der var ikke indlagt vand, pumpen stod i gården. desuden var der stor have, et hønsehus til ca. 50 høns. Et udhus med stråtag og bindingsværk hvor der var plads til cykler, brændsel en gris til jul og lokum. Inge-Lise og jeg fik en lillesøster Signe i 1952.

Langhuset var dengang et hus med 3 lejligheder. Hver lejlighed var indrettet med indgang stue, soveværelse og køkken. Der hørte et lille skur til opbevaring af cykler og brændsel, en større have til urtesager og grønsager, og en lille græsplæne foran.

Det var røgterne med deres familie der boede der. Mange af dem med flere børn, så der var ikke meget plads for en hel familie. Inge-Lise og jeg manglede aldrig nogen børn at lege med og vi havde altid nogen at følges med, når vi cyklede til skole i Sørby.

Det var ret praktisk at røgterne boede overfor ”mester” så kunne han altid se om havde lys i deres vinduer før han selv cyklede op til kostalden.

Det var ikke bare for sjov at vi havde en dejlig schæferhund ”Musse”. Efter høst mod efteråret når tågen sænkede sig over græsmarkerne kunne det ske, når køerne skulle hentes hjem til morgenmalkning at 5-6 køer havde ”gemt” sig i morgentågen og manglede når de skulle malkes. Det var meget irriterende, det skete aldrig når far havde Musse med.

Jeg begyndte i skole i Sørby gamle rytterskole, jeg gik kun i skole hver anden dag hos frk. Larsen. Når vi skulle have religion og lære salmevers, så skulle vi fortælle vores mor hvad salmeverset handlede om, så skulle hun lære os det, for vi havde ingen salmebog i 1. klasse.

Vi var kun 7 drenge i klassen, når vi skulle have historie, kunne vi alle sidde ved et skolebord, når klappen blev slået op.

I nogle år efter krigen havde frk. Larsen en dreng fra Finland på ferie. Han hed Raimo, og var en sød dreng som vi legede med frikvarterne.

På et tidspunkt fik vi en lærerinde, som hed frk. Ludvigsen hun havde en pige med på 6-7 år. Hun hed Gudrun og var sammen med os andre.

Når vi kom i de større klasser, havde vi lære Larsen, Han var en god lærer, med kunne godt blive gal. Vi brugte skønskrivningsbøger og fik lært skråskrift. Når vi havde eksamen, var præsten, skomageren og 3-4 andre fra skolekommissionen samlet i klassen. De gik rundt mellem skolebordene, for at høre os of se hvad vi lavede. Vi var altid lidt nervøse. Vi fik altid en 2 kr. med hjemmefra som blev brugt henne hos bageren til slik.

Det store juletræ i forsamlingshuset var altid en stor oplevelse for børnene. Først gik vi runde om juletræet i flere kæder og sang de kende julesalmer, hvor også nogle af forældrene gik med.

Så blev juletræet plyndret for julepynt og blev slæbt over i et hjørne af salen. Lærer Larsen var god til at lege med vi legede ”jeg gik mig over sø og land” ” Så går vi rundt om en enebærbusk” og bro bro brille. Nogle af de mindre drenge var klædt ud som nisser, og kom ind i salen med en trækvogn fuld af godt poser, æbler og appelsiner. Så spillede musikken på til dans for både små og store børn og danselystne forældre. De mindre børn blev hurtig trætte og søvnige, de blev lagt på bænke og stole i salen med et tæppe over sig, så sov de der til festen var forbi.

Da Inge-Lise og jeg skulle i danseskole skulle vi følges med Tuller, hun var et par år ældre end os og vi skulle finde Fru Åses danseskole på hotel Casino i Slagelse. Da vi kom hjem igen efter første dansetime, stod der Anni Pauls danseskole på vores kort. Vi var gået forkert men fik nogle gode år i danseskolen inden vi rejste fra Gyldenholm.

Tuller havde fødselsdag en af juledagene og når julen var overstået, inviterede hun til fødselsdag for kammerater fra skolen og hovmarken.

Når vi havde fået varm chokolade med kager, legede vi inde i stuerne og dansede om juletræet.

Et år havde et af børnene tabt en stjernekastet ned på gulvtæppet og pludselig gik der ild i gulvtæppet. Alle blev forskrækkede men Hans og jeg begyndte at trampe på ilden til den blev slukket og der blev kun en sort plet på tæppet. Det var ærgerligt men Hans og jeg følte os lidt seje.

Vi rejste fra Gyldenholm 15. August 1954. Mor og far havde købt en ejendom ved Flemstofte på 16 tdr. land købspris var 66.000 kr.

Når man havde passeret Otto Jensens ejendom og fulgte grusvejen nåede man hen til **Martha og Martin Kristiansens ejendom**

Et idyllisk landsted i rolige omgivelser stuehuset og stald var bygget i vinkel med bindingsværk og stråtag og det var velholdt.

I stalden stod der en hest "Klaus" 3 røde køer ,2 kvier et par kalve 1 so og lidt grise, hønsene gik i et hus for sig.

For at tjene lidt extra, kørte Martin mælketur til Sørby mejeri med kun en hest.

Redskaber til brug i marken og maskiner var kun det mest nødvendige. Han havde ingen malkemaskine, men malkede sine tre køer med hånden, Martin var den andelshaver der leverede den fineste mælk til mejeriet. Dengang vidste man ikke så meget om kintal og celletal. Det var kun mejeristen der vidste hvad det betød. Man sørgede selv for at man altid havde sin mælk i 1ste klasse.

I høsten og om efteråret hjalp Martin til hos de nærmeste bønder, når der skulle staldgødning ud, det var drøjt at stå i en mødding en hel dag med en almindelig greb. Møjet blev første læsset på en fjeldvogn, Kørt ud i marken hvor det blev læsset af i skokke(bunker). Efter et par dage blev møjet spredt ud over jorden og pløjet ned, med en 1 fures svingplov der blev trukket af en hest.

På de mindre ejendomme hvor loen var for lille til hele høsten, blev noget kørt i stak. Det var en stor dag når det blev Martins tur til at få tærsket med det omrejsende tærskværk trukket af en traktor. Der var to hjælpere med værket og 2-3 medhjælpende naboer, Kornet løb ud i sække med 100 kg i hver som blev båret op på stuehusloftet hvor det lå tørt og godt. Halmen blev presset op på loftet over stalden og avnerne blev blæst ind i et hjørne af stalden. Der blev virkelig knoklet men det var også en stor dag hvor høstudbyttet blev gjort op.

Til middag blev alle mand inviteret ind til extra god mad med øl, vand.

Martha og Martin havde 5 børn Arne, Ruth, Inger, Grethe og Bent

Arne kom efter sin skoletid ud og tjene som 14.årig. Han var forskellige steder på gårde omkring Høng og senere havde han en plads på en gård i Sønderjylland. Efter ophold på

Høng husmandsskole fik han en bestyrer plads i nærheden af Høng. I 1956 overtog Elise og Arne gården i Haldagermagle på ca. 30 tdr. land, og her blev Søren født. Her blev hurtigt etableret en besætning på 10-12 Jerseykøer + opdræt 3-4 grisesøer og lidt høns. Arnes første traktor var en Fiat.

Elise og Arne var meget nøjsomme, intet gik til spil og man stiftede ikke gæld. Til mark arbejde havde de kun de mest nødvendige maskiner, og de forstod af indrette sig i de bygninger der var.

Arne havde nu fået fod under eget bord, og blev som andre landmænd indkaldt til torskogilde. Selv om de var selvforsynende med kød, æg, mælk og grønsager fra egen have, mente man ikke i skatterådet de kunne leve så sparsomt. Arne mødte op med sit regnskab til skatterådet, men de kunne ikke godkende hans regnskab og han blev indkaldt på ny til overskatterådet. De kunne nu konstatere at der var bilag og boner på både indtægt og udgifter og Arne vandt sin sag i overskatterådet.

Arne blev hurtig medlem i Fuglebjerg Husmandsforening, hvor han var medlem af bestyrelsen og kasser i mange år. Både Arne og Elise var aktive i foreningsarbejde. Når der blev afholdt børnedyrskue på sportspladsen i Fuglebjerg-hallen. De boede på gården i ca. 60 år. Arne døde omkring 2015 og Elise 3 år efter, de er begravet på Finderup kirkegård.

Ruth fik efter sin konfirmation sin realeksamen på Dyhr's skole i Slagelse. Hun fik plads som stuepige på Gyldenholm slot ½ år. Kom senere i lære i en bank i Slagelse hvor hun var ansat i 30 år. Hun mødte Johannes fra Rosted, han var lærer i Roskilde. De blev gift har 2 drenge og er bosat i Høng.

Inger hjalp til hos købmanden når deres unge pige havde fridag. Da hun var 10-11 år, hjalp hun til hos Erna og Vagn med at luge roer. Når hun skulle i skole fulgtes hun med Birthe Holst, de gik hele vejen. Hun fik sin cykel da hun var 12 år. Efter sin konfirmation kom Inger ud at tjene i huset flere steder, bl.a. på herregården "Rødkilde" på Sydfyn. Inger kom i lære som blomsterdekoratør, hvor hun traf Robert de blev gift i 1970 og drev Tornmark Blomsterhandel indtil 2012 hvor Robert døde, I dag bor Inger i Slagelse

Grethe fik efter skolen plads i huset i Gimlinge Brugsforening. Her blev hun kæreste med Jens som var kommis der. Efter sin soldatertid blev han 2 gange udsendt til Gaza. Da han kom hjem, blev de gift og bosat i Slagelse Jens arbejdede ved DSB de fik 3 børn.

Bent Martin boede flere år hjemme. Efter skolegang fik han arbejde hos Marie og Marius i et år. Mens Hans var soldat og senere i en møbelforretning i Slagelse. Bent Martin fik kørekort som 18.årig og blev chauffør hos Oluf Larsen turistbus i Slagelse.

Bent Martin var ikke så høj og en mand af få kilo, han måtte jævnlig vise sit kørekort frem for politiet, da de syntes han så for ungdommelig ud i de store turistbusser.

Han overtog sin svigerfars vognmandsforretning.

Bent Martin har siden 1973 været bosiddende i Kirkerup med sin hustru Birthe i hendes fødehjem. De har 1 søn. Martin Som børn var det altid hyggeligt når Inge-Lise og jeg blev inviteret til Grethes fødselsdag. Så blev der serveret varm chokolade med boller, og sodavand og der blev leget til kl.17.

Langs haven og marken var der en sti ned til landevejen. Skulle man med rutebilen til Slagelse eller Fuglebjerg måtte man først gå et langt stykke og vente til den kom. Det var DSB's røde rutebiler der kørte på ruten fra Slagelse til Næstved og retur. Rutebilchaufførerne hed Viggo Jens og Pedersen, de kørte ruten i flere år. Det var dejligt at de kendte os, og vidste altid hvor vi skulle af igen på hjemvejen.

Bertha og Karl Lund. boede I det hvide hus som lå tæt op til landevejen

De fik 6 børn Kurt, Anne-Lise, Vibeke, Gerda, Ingrid, og Astrid. Kurt bor ved Kyse har arbejdet på Kongskilde Maskinfabrik fra 1962 til han gik på pension. Astrid bor i Smidstrup ved Skælskør. Anne-Lise bor i Skælskør. Gerda bor i Skælskør. Ingrid bor i Korsør.

I Karls arbejdsliv arbejde han på Kirkerup savværk, som også hørte under Gyldenholm. Det var drøjt hver morgen at skulle cykle 5-6 km. Med madkassen i mappen og hjem igen til aften. Der var ikke mange spændende oplevelser for Karl og hans familie.

Berta og Karl Lund blev som flere andre lejere af Gyldenholms huse sagt op ved generationsskiftet omkring år 1985. De rejste først til Flakkebjerg hvor Bertha døde. Karl rejste senere til Skælskør hvor han boede til sin død. De ligger begravet på Gimlinge Kirkegård. Det hvide hus er revet ned og der er bygget et nyt og større hus på grunden.

Gl. Købmand butik m/ benzin tank Slagelse Landevej 17

På samme side som langhuset lå en købmandsforretning, lige op til landevejen

Det var **Peder Nielsen** og hans kone der begyndte med landhandel. De fik 2 drenge Herluf og Karl. De mistede deres mor i en tidlig alder og en ung pige fra Vollerup blev ansat. Efter nogle år blev Anna og Herluf gift De fik ingen børn, den overtog købmandsforretningen da P. Nielsen blev ældre. Han sad altid ved vinduet med tegnebogen indenfor i vesten.

Det var ham der sad på pengene. Hele Gyldenholm, godsejer, forpagter, gårdens folk, hovmarkens bønder og beboer handlede der. Dengang købte man på bog, nok meget praktisk for nogen fik deres løn ugentligt og månedsvist. Man betalte sin gæld på bogen, når man havde fået løn. Så vankede der altid et kræmmerhus med bolcher til børnene.

Der var altid et leben når gårdens elever havde fået løn, så blev der drukket bajer og spist flødebolle i butikken.

Købmandsbutikken var en god forretning med de faste dagligvarer samt øl, vin og spiritus. Petroleum havde de i bagbutikken. De solgte Shell benzin både til biler og knallerter. Benzinen blev pumpet op med håndkraft i to glas á 5 l. på standeren og blev lukket ud i bilen 5 l. ad gangen.

Herluf kørte en ugentlig varetur med sin Fort A29 personbil, men var det regnvejr brugte han sin gamle budcykel.

Herluf's bror **smede Karl** havde sit værksted lige op til købmandsforretningen. **Ida og Karl** boede i deres hus eget hus ca.1 km. længere mod Slagelse. Smede Karl havde travlt med at sko heste reparerer redskaber som harver og plove og hærde plovskær.

Når smeden stod ved essen og varmede jern op, svede han meget og der var ikke langt ind til købmanden for at hente et par bajere. Skulle han ud til kunderne og reparere vandværk, o.l. kørte han på sin Harley Davidson motorcykel årg. 1920. den var med gearstang og fodhvilerne var af træ.

Motorcyklen havde Smede Karl testermenteret til Stubbekøbing Radio og motorcykelmuseum på Falster og der står den nok endnu. Købmandsforretningen og smedjen har været lukket i mange år.

Julie og Thorvald havde deres ejendom på 16 tdr. land lige før Lygtevejen. Der boede de to ældre mennesker og de havde ingen børn.

Stuehuset var et flot hus med tegltag, Staldlængerne og laden var med fast tag men ikke særlig velholdt. I stalden var der 2 heste, 4-5 køer samt kvier og kalve. Om sommeren stod køerne i tøjer. Der var en del grise i et fritliggende svinehus. I et godt hønsehus var der en del høns og mange duer. Thorvald blev hurtig uvenner med naboerne. Når han slappede af om aftenen nød han en pipe tobak på en af sine flotte shagpiber. De rejste fra deres ejendom i 1956.

Erna og Vagn Larsen boede på en mindre ejendom et stykke fra Lygtevejen, ned mod Kirkerup. Efter nogle år solgte de deres ejendom og købte Julie og Thorvald ejendom som var sat til salg med fuld besætning og maskiner.

Vagn drev landbruget og passede jorden, hestene blev sat ud og han købte i fællesskab med naboen Peter en Fordson Major traktor.

På Skovsgård brugte man stadig arbejdsheste Vagn havde et godt tag på heste, han havde modet og respekten for de store arbejdsheste, når de som plage skulle køres til, trække en vogn eller gå i spænd med andre heste når der skulle harves eller gå for plov.

Efter krigen da mekaniseringen tog fart, blev hestene sat ud, og der blev købt traktor også på Skovsgård. Vagn arbejdede det meste af sit liv på Kongskilde Maskinfabrik. Da Erna og Vagn blev ældre forpagtede de jorden ud til Hanne og Hans. Vagn døde i 1998 og Erna i 2002. De ligger på Kirkerup kirkegård.

Erna og Vagn får 3 børn Hanne, Bente og Hans.

Hanne blev ansat på kontor i Kongskilde Maskinfabrik. Blev derefter ansat hos kiropraktor Sillehoved i Slagelse. Bente blev udlært som apotekerassistent på Svaneapoteket. Hans og Lise bor ved Boeslunde. De overtog Boeslunde camping i 1988.

Lidt længere fremme ad landevejen møder man Lygtevej 9. Her boede **Helene og H.P. Nielsen**. I deres ejendom på 16 tdr. land. Ejendommen var Peters fødehjem, og egnens ældste slægtsgård købt fri fra Gyldenholm i 1850. Stuehuset blev opført i 1909 med røde sten og fast tag, der var god plads og en extra stue til Peters plejemor.

De nye staldbygninger blev opført i 1943/44 i gule sten og med tegltag. Det var en misforståelse mellem Peter og muremesteren der gjorde at bygningerne blev bygget med trempel. Peter vidste ikke på det tidspunkt hvad trempel var, men at det gav god plads over stalden på en billigere måde.

På samme tid ventede Helene sig med Hanne, som blev født d. 20. juni 1944

. Da Helene rejste sig fra barselssengen, opdagede hun nu at de nye staldbygninger var blevet højere end taget på stuehuset og det faldt ikke i god jord.

I staldene var der plads til 2 heste, 7-8 køer samt kvier og kalve. Peter havde et hegn omkring græsmarkerne og han havde malkemaskine. Af grise var der 3-4 grisesøer og lidt fedesvin til slagteriet. Hønsene gik i en ældre fritliggende bygning med stråtag, værksted og garage.

Helene og Peter fik 4 børn. Anne-Lise, Hanne, Hans-Jakob og Knud.

Efter skolegang i Sørby skole tog Anne-Lise sin realeksamen fra Slagelse Gymnasium. Herefter blev hun elev på Ankerhus husholdningsskole ved Sorø, og senere fortsatte hun sin uddannelse på den Surske husholdningsskole. I København. Anne-Lise blev nu ansat som husholdnings lære på Rudkøbing husholdningsskole på Langeland. Anne-Lise har været ansat i FDB afd. Vordingborg som husholdnings konsulent.

Hanne tog realeksamen efter endt skolegang i Sørby. Hanne og Anne-Lise var de to første børn fra samme familie som fortsatte deres skolegang på gymnasiet efter den almindelige skolegang i Sørby.

Hanne kom i lære i Banken for Slagelse og omegn og fortsatte der i mange år. Hanne blev gift med Niels som var ejendomsmægler i Slagelse. Her byggede de selv eget hus hvor de boede i mange år. Hanne og Niels har to børn, en dreng og en pige. I 1990 overtog de Hannes føde hjem på Lygtevejen. Senere købte de jorden fra Vilhelm Andersens ejendom (20 tønder land). I dag er jorden forpagtet ud.

Knud tog tiende klasse på Den private skole i Slagelse. Han blev student fra Frederiksberg Gymnasium ved København. Han sejler til Australien i 1969 hvor han bor med sin kone og familie. Han har senere fået sig en ingeniøruddannelse der. Han har været hjemme et par gange på besøg.

Efter skolegang i Sørby kommer Hans-Jakob i lære i firmaet Anderberg i Slagelse, hvor han bliver udlært som maskinarbejder og fortsætter efterfølgende en del år.

Peter er nu blevet en ældre mand og bliver ramt af sygdom. Under hans sygdomsforløb døjede han med ligge/sidde sår.

Hans-Jakob havde muligvis arvet sit opfinder gen efter sin far. Ved siden af sit arbejde begynder han i eget firma at konstruere i vibrerende puder, sæder og madrasser inden for sygepleje. Hans-Jakob når rigtig langt med sine puder og sæder. Når Peter bruger dem, heler hans sidde og liggesår hurtigere.

En overlæge på et sygehus havde fået samme ide. Han havde måske bedre forhold end Hans-Jakob. Der skal rigtig mange penge til at være opfinder, og han måtte opgive sit forehavende.

Hans-Jakob boede det meste af sit liv i Slagelse, han dør 17-9-2011 og ligger begravet ved siden af sine forældre på kirkegården i Kirkerup.

Mor og far kom dengang meget sammen privat med Helene og Peter. Far som mødte tidligt i kostalden på gården, havde fri fra ca. kl. 9⁰⁰ til han skulle møde igen kl. 15⁰⁰. De fritimer blev tit brugt hos Helene og Peter når der skulle luges roer, eller når der var travlt med høsten

Så kørte jeg frem med hestene fra hob til hob eller holdt i tømmerne for hestene kendte selv turen. Mor stak negene op på vognen, hvor Peter lagde læs. Det kunne gøre nederdrægtigt ondt hvis der var tidsler som havde gemt sig i negene og man fik tidsler i fingrene. Dengang brugte man ikke arbejdshandsker. De havde også mange æbletræer af sorten Ingridmarie og Jonathan, og der var også en del bistader hvoraf der blev slynget en del honning. Peter var noget

af en opfinder og havde mange idéer. Han havde selv rugemaskine og rugede kyllinger ud. Jeg husker da Peter og far konstruerede en kyllingemoder med 4 100W pærer i, så der kunne blive lunt til kyllingerne, den fungerede fint. En anden gang konstruerede de en transportør som fragtede kornnegene helt op under teglene i laden den fungerede fint. Det var en stor lettelse ikke at skulle stikke negene derop med en høtyv.

Peter ville et år bygge sig et større maskinhus, far hjalp til med at grave og støbe grunden og lægge murstenene. Det var tidlig på foråret, Anne-Lise var 13-14 år og hun havde lært at køre med hestene. I høsten når negene var fjernet kørte hun med "Lotte" for hesteriven og rev slod (løst halmstrå sammen) i marken.

Om foråret når markerne var sået til, var det Anne-Lise der tromlede jorden til. Peter havde monteret et sæde på tromlen, så man kunne køre med. Anne-Lise var i gang med at tromle. Far og Peter havde travlt med at bygge maskinhus og mor var cyklet om til Helene for at se til byggeriet.

Pludselig ser Peter hestene galoperer rundt ude på marken, Anne-Lise var faldet ned fra sædet og lå på tværs henover hammelstøjet meget tæt på hestenes bagben. Han løber ud i marken og får stoppet hestene. Helene cykler ud på marken på mors cykel som ikke er helt i orden, så hun vælter ind på marken. Peter fik ro på hestene og Anne-Lise fri af tromlen, hun havde kun fået nogle skrammer, Helene kom chokeret hjem igen med cyklen Det endte godt, men kunne været gået gruelig galt.

Helene og Peters første bil en Ford Prefect som de købte af forvalteren på Skovsgård.

Året efter hvor der igen skulle køres korn ind var vi omme hos Helene og Peter og hjælpe til. Da der manglede 5-6 læs, trak det op til tordenvejr. Johannes mælkekusk havde lige fået sit sidste læs kørt i hus, da han så ud over marken, kunne han se vi manglede nogle læs. Resolut kørte han ned til os med hestene for høstvognen og hjalp os færdig. Da vi havde det sidste, læs i hus begyndte det at regne. Det var godt naboskab.

Vi besøgte jævnlig Helene og Peter til en kop kaffe og hygge om aftenen. Vi børn legede altid sammen, om sommeren spillede vi bold og Antonius over den gamle længe med stråtag. Om vinteren legede vi gem fingerbøl i bedstemors stue. Vi deltog altid ved hinandens større fester. På den tid blev der altid budt cigaretter og cigar rundt under middagen.

Helene var i en del år kirkesanger i Sørby og Kirkerup kirke

Peter døde i 1990 Helene i 1994. De er begge begravet i Kirkerup

Hanne og Niels overtog Hannes Fødehjem i 1990.

Sørbymagle, Lygtevej 9 - 1936-1938

"Elmegård" 1946

**Lygtevej 12, Gyldenholm Mark
Ejes af Marius Petersen, Hans's far**

Elmegård 1952

Marie og Marius Petersen købte ejendommen Lygtevej 12 i 1940 en ældre ejendom, med et godt fritliggende stuehus opført i røde sten med fast tag 1910 købspris 53.000

Hans blev født 6. maj 1941.

I 1951 blev der bygget en ny længe hvor der i dag er bilgarage, vaskehus, brænderum og høsehus. I 1953 blev der bygget endnu en ny længe med hestestald, malkerum, svinestald, maskinhus,

Murerarbejdet stod Edvard Jensen (lynmureren) Rosted for og tømrerarbejdet blev udført af tømrermester Jakob Sørensen Rosted. Tømmeret hentede de selv i skoven.

Peter hjalp Marius med at få kørt tømret hjem fra skoven til savskæreriet hvor det blev skåret op

Der tilhørte 28 tdr. land til ejendommen i 1968 blev der tilkøbt 10 tdr. land fra Frits Blankschøn ejendom.

Når det var tid, så trak de koen eller kvien til tyrs. Marius var kendt for sine gode tyre, med gode tal og eksteriører og folk kom langvejs fra trækkende med deres køer.

Marius med Tvr

Marius renser Roer

Marie og Marius var blandt de første der i 1947 købte en bil en Ford A 30. Den var til stor glæde for alle kunne være i den når vi skulle til høstgilde, juletræ eller gymnastikopvisning i Sørby forsamlingshus. Om sommeren kunne turen gå til Stillinge strand for at bade.

**Hans's 10 års fødselsdag 1951
Det er Hans med hunden**

fange en flue, spiste han den. Efter skolen blev han Falckredder – et spændende job. Arne blev gift med Jytte og de fik to børn. Senere meldte han sig ind i svæveflyverklubben ved Sorø. Efter nogle få år som pilot styrtede han ned og blev dræbt på stedet. På det tidspunkt var Jytte gravid med deres tredje barn. Det var meget tragisk og alle som kendte Arne, både i Sørby og på Hovmarken sørgede over den ulykke som ramte den lille familie. Arne døde i 1972 og ligger på Sørby kirkegård. Jytte bor i dag i Sørby.

Når Hans indbød til fødselsdag, var vi altid mange, Det var både skolekammerater og legekammerater piger og drenge. Når vi havde fået chokolade og boller, skulle vi ud og lege. Der var god plads i både haven og oppe i skoven. Et år da vi skulle lege røver og soldater gemte vi os på loftet over bilgaragen. Da "soldaterne" havde fundet os og vi skulle tages til fange, åbnede Arne Lindegård et af vinduerne i gavlen og sprang 3-4 meter ned på havegangen.

Arne slap fri, men alle de andre blev taget til fange. Arne og Hans sad ved siden af hinanden i skolen, og Arne skulle altid udfordre sig selv. Han kunne finde på at drikke blæk fra blækhuset og når han kunne

Da **Erna og Vagn** overtog Torvalds ejendom i 1956, var deres ældste pige Hanne 5 år. På den tid var der ikke så mange biler på vejene og de kørte heller ikke så stærkt. Hanne elskede at køre på lygtevejen med sin 3 hjulede cykel, med Bente stående bagpå hun kørte også til købmanden for sin mor og det skete ikke så sjældent at hun fik en lille snak med Hans, som syntes hun virkelig var en lille sød pige. Hans begyndte at spille harmonika da han var omkring 12 år hos Peter Nielsen i Flakkebjerg. I dag er Flakkebjerg skole Skolemuseum.

Leif Blankschøn og Hans blev rigtig gode til at spille harmonika. De tog ud til private fester og Hans kunne også blæse trompet og slå på trommer, men det blev harmonikaen der blev hans kæreste eje. Hanne begyndte i første klasse i den gamle skole ved kirken i Sørby. Hun gik er

de første tre år og rykkede med over på Hvilebjergskolen, da den blev indviet i 1960 og den gamle skole blev lukket.

Hun fortsatte på Øster skole hvor hun tog realeksamen. Kom derefter i lære på Kongskilde Maskinfabrik.

Hans var blevet soldat ved Falsterske Fodregiment i Vordingborg. Efter rekruttiden blev han flyttet over til Tamburkorpsset, efter at obersten havde fået nys om at han kunne spille trompet og trommer. Så blev det udvidet med signalhorn

Hans har nu været medlem hos Broby spillerne i over 20 år og spiller stadig ved forskellige arrangementer på sin harmonika.

Der var langt fra hovmarken til Vordingborg så Hans anskaffede en N.S.U. lux motorcykel så han kunne komme hjem både når han havde weekend fri og når han havde nattegn. Efter endt soldatertid tager Hans og jeg ophold på Korinth Landbrugsskole, hvor vi begge husker en vinter, med gode kammerater, nogle gode lærer og et par gode forstander. Kissmyer var ny forstander vi var hans 1. hold

Tilbage til landevejen mod Sørby, kommer man til **Kristen Jensens** ejendom. Et mindre husmandssted med 14-15 tønder land.

Bygningerne var ældre, men sammenbygget med stuehus som havde fast tag. I stalden var der 2 frederiksborgheste en fin jerseybesætning med 6-8 køer samt kvier og kalve. Mindre svinehold i fritliggende bygning og lidt høns.

Kristen var ungkarl, meget arbejdsom og kunne lave alting selv. Udover at holde hus og lave mad til sig selv, passede han selv sin jord. I en alder af 60 år byggede han en kostalden, til ca. 20 køer og han byggede det hele selv. Kristen havde flere husbestyrinder indtil han mødte Rigmor hun blev der. De blev gift men fik ingen børn. Jeg husker en morgen, vi cyklede til skole. Bodil ovre fra langhuset væltede med sin cykel i grøften og brækkede det ene ben. Vi måtte ind til Kristen og bede om hjælp. Han ringede efter sygebilen fra ”Zonen”.

Om efteråret afholdt militæret efterårsmanøvre. Det var spændende for os børn at se jeeps, kampvogne og tanks og snakke med soldaterne. Der var også en del overflyvninger med jetjagerne i lav højde.

Når de gennembrød lydturen, udløste det et kæmpebrag så dyrene på markerne blev skrækslagne. Kristens heste gik i panik og var meget nervøse i lang tid efter. Få år efter købte han en lille traktor, en Fiat 211 med harve og en 1 furet plov.

Karl Nielsens hus, et nyere hus, som han selv lod bygge ligger der stadig med flot have op til Kristens marker. Huset er stadig et flot hus, opført i røde sten med tegltag. Her boede Smede Karl med sin kone Ida. De fik ingen børn. I 1955 byggede han værksted og garage ved deres hus og flyttede sin smedje hjem til sig selv. Han stoppede efter en del år.

Ella og Kristian Holst overtog Kristians fødehjem, som ved et tordenvejr brændte ned i 1943. De boede næsten et helt år hos deres nabo, Kristen Jensen før de kunne flytte tilbage til den nyopførte gård. Da de blev ældre, solgte de deres ejendom og flyttede i hus i Slagelse. Der hørte 35 tønder land til deres ejendom.

Ella og Kristian fik 5 børn

Efter landbrugsskolen læste Søren videre på landbohøjskolen. Han har været lærer på Næsgård Agerbrugsskole hvor han senere blev viceforstander. Søren bor stadig i nærheden af skolen med sin kone og sin familie. Tove har været børneplejerske på sygehus i København og Slagelse. Er i dag enke og bor i København. Birthe blev gift med Svend Åge, men Birthe er i dag enke. Bente bor i Slagelse, blev gift med Ib som var murer, men er i dag enke.

På venstre side af landevejen overfor Holsts gård, går der en markvej ud til to ejendomme. På venstre side boede **Elly og Johannes Hansen**. Deres ejendom var ældre bygninger med stråtag. I stalden var der plads til to heste, 6-8 køer, lidt grise og lidt høns. Johannes mælkekusk havde mælketur og kørte mælk fra hovmarkens bønder til Sørby Andelsmejeri. Elly og Johannes fik 5 børn. Gunnar er død. Ester blev gift med Torkild i 1956. De boede i

Sørby. Ved deres bryllup var det Hans og Leif der sørgede for musik med deres harmonikaer. Efterfølgende fik de 4 sølvbryllupsfester på hovmarken, hvor de skulle spille til. Så var deres succes slået fast som lokale spillemænd. Ester gjorde rent på Hvilebjergskolen i mange år, og tog ud og serverede ved privatfester. Ester og Torkild fik 2 piger. Ester har været enke i flere år. Ingrid ingen oplysninger. Arne blev murer og blev gift med Solveig, de fik 3 drenge og 1 pige. Arne er ikke mere. Paul bor ved Nakskov.

Den gamle gård er revet ned, og de nye ejere har opført en ny ejendom. Elly og Johannes ligger begravet på kirkegården i Sørby, ved siden af Martha og Martin Christiansen. De var naboer mens de levede, det fulgte dem også på kirkegården.

Anna og Valdemar Olsen (Bornholmeren) Boede på højre side af markvejen. Deres ejendom var med gamle bygninger og stråtag. I stalden var der plads til 2 heste 5-6 køer som stod i tøjer og lidt grise og høns.

De fik en søn Frits som overtog gården, han flyttede senere til Sørby. Da Anna døde solgte Valdemar gården og flyttede til Ting Jellinge hvor han boede en del år.

Viggo Hansen boede på sin mindre ejendom op til landevejen, den sidste før Sørby. Han var ugift, men havde husbestyrerinde til at holde huset og lave mad. Staldbygningen var ringe med bindingsværk og stråtag, stuehuset var i god stand med fasttag. I stalden var der plads til 1 heste 3 køer, lidt grise og høns.

Viggo var landpost han delte posten ud fra brevsamlingsstedet i Sørby. Han kørte posten ud på sin cykel. Viggo er ikke mere

For enden af den sidste markvej fra landevejen mod Sørby ligger ”Grydebjerg”, en ejendom som **Agnes og Evald Sørensen** overtog i 1947 med 19 tønder land. Bygningerne med stald og lade var rummelige men stuehuset var ældre og med stråtag. I stalden var der 2 Frederiksborgheste samt en plag, 10 køer foruden kvier og kalve, 3-4 grisesøer og lidt høns. De rejser fra Grydebjerg i 1956.

På højre side af landevejen der sidste ejendom ned mod skoven inden Sørby boede **Viktor Olsen**. Ejendommen var med ældre bygninger, med stråtag Stuehuset var fritliggende med røde sten og fast tag. Der var ca. 20 tønder land til ejendommen. Viktor var en mand som havde svært ved at bosætte sig og han rejste efter få år. Jeg har ikke flere oplysninger om ham.

I vejkrydset hvor Gyldenholmvej og Fladholvevej begynder ved landevejen, lå der engang et pænt velholdt hus med bindingsværk og stråtag. Her boede **Helga og Peder Jørgensen** (Chauffør Peder) med sin kone og tre børn Helge, Tage og Birgit (Tutter). Peder var chauffør for godsejer Carl de Neergaard. Han lavede alt muligt omkring på slottet. I parken var der om sommeren meget græs der skulle slås, kørehestene skulle passes og bilerne skulle være klar.

I et af skovløberhusene, ned mod skoven boede forfatter Grothe som skrev radiospil, som blev udsendt i radioen, med sin kone og to børn Gisken og Søren.

Et par gange om ugen kom de op i kostalden med deres lille mælkespand og købte frisk malket mælk.

Gisken og Søren gik i Sørby skole. Gisken gik nok i 5-6 klasse da jeg begyndte i 1. ste klasse.

Når alle skolebørn skulle til juletræ i forsamlingshuset var det Gisken der gik Luciabrud med levende lys i håret. Hun var en flot pige med lange fletninger.

På vores første udflugt til Zoologisk have i København mødte vi Gisken som nu var blevet optaget på kunstakademiet eller lignede.

Hun stod med sin tegneblok og blyant ved en grotte hvor hun havde skitseret en flok hjorte. Lærer Larsen blev godt nok stolt da han kunne hilse på en af sine gamle elever.

Omkring 20 år efter var det Gisken der havde tegnet årets julemærke.

Da jeg som voksen blev gift og stiftede familie fik vi en lille pige, og jeg foreslog straks at vores pige skulle hedde Grisken. Min daværende kone syntes det var et mærkeligt navn. Vores præst i Hårslev -Ting Jellinge og Krummerup sogn Jørgen Warring fandt sin navnebog frem og kunne vise os at Gisken skulle staves Gedsken. Jeg måtte overgive mig så vores pige hedder Helle. Det er hun glad for i dag.

Sørbymagle var hovedstaden for hovmarken. En mindre landsby i god udvikling og et godt forretningsliv. Der var brugsen, Foderstof på den modsatte side af vejen. Der var en købmand, en bagerforretning og en slagter bag ved kirken, en skomager, 2 landsbysmede og en kiosk for ugeblade og tobak og kaffe. Kiosk Hans kørte en ugentlig tur med ugeblade. Desuden var der vognmand Helge Larsen og gartner Mikkelsen med et stort gartneri.

Jeg husker når Inge-Lise og jeg cyklede til Sørby til gartneren for at købe blomster til mor på mors dag. Det var stort.

I kirken var det på det tidspunkt Pastor Hjalmer Jørgensen der var præst. Han boede i præstegården, Sidst i halvtredserne fik kirken ny altertavle, den var der delte menigheder om, så både byen og menighedsrådet blev delt i to lejre for en tid.

Ved sportspladsen ligger forsamlingshuset fra 1935 med cykelstald. Der var altid aktivitet i forsamlingshuset, idrætsforeningens deletant med efterfølgende bal til kl. 01+1/2 time extra når stemningen var god, Erling Olsen spillede på harmonika og Christian på tromme.

Gymnastikopvisningen om foråret var også meget populært med børnehold hvor de små trak den største opmærksomhed. Så kom de unge piger ind i deres lyseblå, yndefulde gymnastikdragter. De sang altid "Vi er børn af sol og sommer". Til sidst kom karlene buldrende ind i takt. De var altid 18-20 mand fra egnens gårde. Store muskuløse mænd. De sang altid I alle de riger og lande. De kunne godt trampe i gulvet når de skulle springe over plinten, efterfulgt af flikflak og de sluttede deres opvisning med spring over buk, som godt kunne se lidt halsbrækkende ud. Efter opvisningen var der bal til kl. 01. Så var det måske Ole der spillede. Han spillede med den ene hånd på harmonikaen, den anden hånd med trompet, trommerne blev betjent af fødderne. Ole blev desværre ikke så gammel, han levede et hårdt liv

Inge og Kaj Hansen fra Skælskør havde danseskole i Sørby forsamlingshus i mange år. Rigtig mange børn og unge fra byen og hovmarken, fik lært deres første dansetrin hos Inge og Kaj. De sluttede altid deres sæson med et flot afdansningsbal. Husmandsforeningen afholdt både andespil og høstgilde i forsamlingshuset med efterfølgende bal.

Den årlige høstfest på Gyldenholm blev afholdt i forsamlingshuset. Der deltog gårdens folk og andre som havde deltaget i høstarbejdet

Menuen var gerne flæskesteg med rødkål, og til dessert citronfromage eller is, og bagefter kaffe og småkager.

Forpagteren holdte tale, hvor han takkede alle for en god indsats ved høstarbejdet, ballet blev åbnet til kl. 01 med et 3 mands orkester, enkelte gik omkuld før tid.

Leo og Carlo et par brødre fra Kirkerup mødte altid op, men blev ude i garderoben. De blev altid fulde og så kom de op og slås, de sloges så de væltede om på gulvet, slog hinanden så blodet og snot blev tværet ud i hoved på dem begge. Anna der havde forsamlingshuset, lod dem bare slås til sidst var de så trætte begge to, at de dårlig kunne stå på deres ben.

I min beskrivelse af hovmarkens bønder er det tydeligt at de har været nøjsomme folk.

Alt skulle udnyttes og intet måtte gå til spilde. Alle uanset hvor mange og hvor få tønder land man havde, var alle selvforsynende. I marken dyrkede man de kartofler man skulle bruge og i haven høstede man de grøntsager der skulle holde vinteren igennem. Blandt frugttræerne var der både æbler, pærer og blommer. Fra stalden blev der leveret mælk og kød og fra hønsene, nylagte æg og friskslagtede kyllinger. En ting som altid var populært var når man havde anskaffet sig nogle ællinger eller gæslinger som var slagtefærdige til jul, så var familien eller vennerne fra byen altid glade når de kunne købe landænder eller land gæs fra landet. Det gav altid lidt ekstra penge i husholdningspungen til køb af julegaver. Markerne blev dyrket i et fornuftigt sædskifte. Efter høst harvede man jorden flere gange om efteråret. Man pløjede jorden om efteråret for at skære tidslernes rødder over og for at få ukrudtet pløjet ned i bunden af furen og for at gøre jorden klar til et nyt forår. Et godt led i ukrudtsbekæmpelse uden kemikalier samtidig såede man de nye afgrøder i et sædskifte for at undgå skimmel og svampesygdomme. Hovmarkens bønder drev allerede på den tid et økologisk landbrug uden de selv vidste det.

De drev jorden efter devisen ”hvor ingen plov kan gå, der kan et frugttræ stå”. De fleste af børnene på den tid levede en tryk og sorgløs barndom. De havde deres mor og far hjemme hos dem, og var der flere søskende tog de store børn sig af de mindre. Det var altid spændende for børnene at komme med i stalden og se og røre ved en lille pattegris eller klappe en lille kalv, som måske også ville sutte på en barnefinger. Børnene fik i en tidlig alder mindre opgaver, og de lærte at hjælpe til. Når de var med deres mor ude i hønsehuset og hente æg, eller når de om efteråret skulle med i marken for at samle kartofler op, så havde de prøvet det. Efterhånden som børnene voksede op og kom ud at tjene efter skolen som 14-årig, var det altid yndet arbejdskraft for de større gårde når de ansatte en dreng eller pige som havde lært at hjælpe til tage ansvar og være pligtopfyldende. Når foråret kom og den første svale havde meldt sig var man hurtigt ude og lukke staldvinduerne op, så de kunne komme ind og gøre klar til deres unger. Fluerne var et problem i de lavloftede stalde om sommeren, men svalerne fangede i tusindvis af fluer og insekter som de bragte med hjem til deres unger.

Man brugte ikke fluegift, for at bekæmpe dem. Inde i stuehuset brugte man fluefangere og i spisekammeret brugte man et flueskab med trådnet til madvarerne.

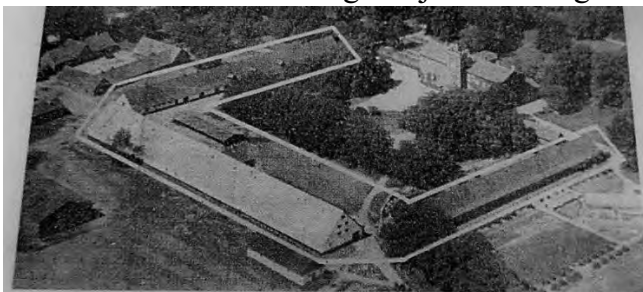

Gyldenholm gods mellem 1938-1975.

Gyldenholm nævnes førstegang i historien i 1350. Indtil reformationen i 1536 tilhørte området Sorø kloster, hvorefter det overgik til Kronen.

I 1714 da der blev solgt ud af krongodset, købte Anders Dinesen to parceller Gimlinge og Lystager. Hovedgården opførte på et særligt frugtbart sted med flade ager og leret muld Guld-agrene som ledte til navnet Gyldenholm. Det var Anders Dinesens søn, Jens Kraft Dinesen der i 1800 solgte Gyldenholm til Christopher Schøller von Bülov og Peder Johansen de Neergaard fra Gunderslevholm. Den nuværende ejers tipoldefar Charles Adolph Dennis Gyldenholm, arvede hele området som 11 årig- ved lodtrækning.

Akkurat som sin tipoldefar Charles, arvede Jakob de Neergaard godset som blot 11 årig. Jakob far Carl Holger de Neergaard døde i 1996. Jakob blev født i 1985. Er gift med Rosanna de har en søn Carl Vilhelm. Nu er du godsejer fik drengen at vide, men der gik nogen til før han trådte ind i rollen, I den tid sørgede en

Figur 1.2.4: Gyldenholm set fra luften med hvid indramning af de bygninger, der nedbrændte. Hovedbygningen ses i baggrunden til højre i billedet (Foto fra Sorø Amtstidende 11. august 1943).

Hverdagen i Slagelse under besættelsen

Gyldenholm Gods 1943

Gyldenholm var nok et af de bedre steder under hoveriet. Godsejeren på Gyldenholm var en meget gavmild mand, hvis de ansatte manglede brænde, kunne de bare hente det i skoven og manglede de kartofler kunne de få, men løn var han meget påholdende med. I 1921 fik de 75 øre om dagen om sommeren og 50 øre om dagen om vinteren. Alt var steget i pris og de ansatte blev enige og at gå op til godsejeren for at få lov til at beholde de 75 øre om dagen hele året. Det blev

Godsforvalter H.Pilgaard -Sørensen for driften af de 700 hektar jord og lige så stort et areal med skov. Det nye gods blev placeret i Kirkerup sogn og slottet blev bygget i 1864.

1.2.2 De første større sabotageaktioner august 1943

Den første større registrerede aktion i Slagelse-området skete den 11. august 1943. Her blev der påsat en brand på godset Gyldenholm syd for Slagelse. Godset leverede preshalm til tyskerne, og der skete store skader, idet en lade og to stalde nedbrændte. Sorø Amtstidende omtalte branden forholdsvis detaljeret og med to billeder. Det ene billede viser Gyldenholm fra luften med en markering af de bygninger, der nedbrændte. Det andet billede viser ruinerne af laden og hestestalden.

I avisens omtale blev der omhyggeligt gjort rede for brandens forløb samt åbene i forbindelse med branden. Ved 3-tiden opdagede en af de unge hushold-

Andersen der skulle gå derop men ak og ve. Fagforeningen havde oprettet et kontor i Kirkerup og Andersen havde meldt sig ind så godsejeren sagde til ham – Jeg har hørt at de har meldt dem ind i fagforeningen. Nu har de valgt Andersen- enten melder de dem ud af fagforeningen, eller også rejser de fra Gyldenholm. Andersen havde boet husfrit, nu lejede han et hus i Gimlinge og fik arbejde ved banen. Dem der lagde skinner ved Dalmose fik 4 kr. om dagen. Men det kostede en hel flaske brændevin at få lov til at komme ind i skuret og spise sin mad. Sådant en herregårdsbisse skulle ikke komme og tage arbejdet fra dem. Det var et dårligt bytte. Andersen havde slet ikke tænkt på alt det der var gratis på Gyldenholm. Andersen fik hurtigt en fodermesterplads på en gård med fri bolig.

Det er nu 65 år siden at min mor og far og mine søskende rejste fra Gyldenholm og der er sket meget siden. Hovmarken vil altid bestå og Hovmarkens jorder ligger der stadig som før, men Hovmarkens bønder er ikke mere. De gamle bygninger omkring de mindre landbrug er revet ned eller restaureret så der nu er plads til værksted eller hobbyrum eller garage til 2 biler og stuehusene er udvidet med udestue. Beboerne er i dag mennesker med job i andre erhverv eller i byen som er flyttet på landet for at nyde roen og de fredelige omgivelser. De små parceller fra 5-20 tønder land er for længst forpagtet ud, eller købt op af naboer med sammenlægning for øje. I 1960'erne gav lovgivningerne mulighed for nedlæggelse af de små landbrug. Årene fremover blev det ændret så også større brug måtte sammenlægges op til 200 hektar og det er blevet udvidet senere. De store gårde samt godserne står på spring for at rave mere jord til sig. Skellene mellem markerne er fjernet så man nu kan køre lige ud med de store maskiner, men samtidig en belastning for vildtet som har fået langt færre ynglepladser.

Gyldenholm satte kørerne ud i 1970'erne. "Mester" og røgterne i kostalden blev overflødige og langhuset er i dag sammen med andre huse under Gyldenholm blevet til udlejningsejendomme. Matroshuset er i dag beboet af en af gårdens folk. Gyldenholm gods drives i dag som traditionelt moderne land- og skovbrug, med få ansatte. Landbruget i dag frygter nok mest store selvskabsejede virksomheder, kæmpe landbrug eller fonde hvor man kan leje sig ind.

Kan det være tilfredsstillende at landbrugets stolthed- selvejet- skal løbes over ende for at klare sig i konkurrencen i europæisk landbrug. Husmand- og landboforeningerne er for længst lagt sammen omkring rådgivningscenter og konsulentvirksomhed ved opførelse af Gefion for ca. 10 år siden ved Sorø, men medlemmerne er der jo ikke. På lokal plan var det nok opførelsen af Gefion som gav de mindre brug og Husmandsforeningen dødsstødet. I Sørby lukkede købmanden for mange år siden. Mejeriet er nedlagt, to smede, skomageren, kiosken og slagteren med flere er stoppet. Brugsen er flyttet uden for bymidten og er efter udvidelse blevet en større og moderne forretning. Mekanikeren udvidede sit autoværksted med køb og salg af biler og den gamle Rytterskole blev lukket, da Hvilebjergskolen blev indviet i 1960.

I min beskrivelse af Hovmarkens bønder har jeg måske været lidt rigeligt rundt i historien om de mindre brugs vilkår. Jeg var selvstændig landmand fra 1969-1985. Jeg blev medlem af Husmandsforeningen og var formand for Fuglebjerg Husmandsforening fra 1974-1985 – måske derfor. Kurt Larsen bestyrelsen i 1970. Han blev min afløser som formand, men stoppede da foreningen blev lukket i 2003. En stor tak til Hanne og Niels Ellebæk For lån af billeder, udklip og gode historier.

Min historie

Skrevet af

Grethe Vedel Nielsen

Som boede på Kirkerupvej 55 fra 1950

Min historie

Jeg er født i marts 1950 i Kirkerup, har 2 ældre søskende.

Min far arbejdede på Kirkerup Savværk, senere hønseri ejer og min mor var hjemmegående.

Vi boede ved siden af Urtemosegård hvor Rasmine og Jacob Hansen boede. I dag bor Nina og Benny Pedersen der.

På den anden side var frysehuset – forsamlingshuset og brugsen, i dag er forsamlingshuset beboelse og brugsen nedlagt.

Og overfor boede Edith og Poul Petersen og datteren Birthe.

I dag bor Birthe og hendes mand Bent Kristiansen, ved siden af dem var Sparekassen ”Den lille Bikube” som i dag ligger i Fuglebjerg.

Ved siden af den boede Smeden Ejnar Hansen og Købmand Otto Jeppesen.

Jeg gik hver 2 dag i Kirkerup skole, der var kun 2 klasseværelser de små klasser gik hos Frk. Mortensen og de store klasser hos Lærer Hagensten.

Jeg gik hjem til middag og spiste, på vej hjem havde jeg seddel med til Brugsen for Frk. Mortensen og varerne skulle være klar når jeg gik i skole igen, men det var ikke altid de var klar så kom jeg for sent, og blev skældt ud.

Skolebordet var et 2 mands skolebord hvor der var et blækhus, for vi skrev med pen og blæk.

I 1960 blev Hvilebjergskolen bygget i Sørbymagle, så skulle vi til at gå i skole hverdag, og skulle til at cykle i skole.

Det var en stor omvæltning, det var skolerne fra Kirkerup-Bøgely og Sørbymagle skole der blev lagt sammen.

På billedet er: Ane, Ove, Mig (Grethe) Vedel Olsen, Birthe Petersen og Jesper Mogensen

Billedet er fra 1952

Konfirmationsbilled fra d. 22.03.1964
Konfirmeret af Pastor Gadeberg

1. række: Anne Pedersen, Astrid Lund, Grethe Petersen, Jette Filø, Fru Gadeberg og Pastor Gadeberg, Kirsten A. Jensen, Lene Jensen, Grethe V. Olsen, og Eva Christensen.
2. række: Birthe N. Sørensen, Kirsten Olsen, Kirsten A. Jensen, Jan Hansen, 2 grønlandere, Ebbe Nielsen, Anni Sørensen, Gerda Madsen og Birgit Nielsen .
- 3 række: (?-)Karl Åge Madsen, Evald Hansen, Leif Sørensen, Finn Sørensen, Villy Jensen, Svend Petersen, og Mogens Nellemann Hansen.

Min historie
Skrevet af
Ingrid Nielsen
boede på
Skovagergården
I 1947

Ingrid Nielsen født Olsen

I Ca. 1875 købte mine oldeforældre Hans og Sofie Hansen Lerbækgård på Sørby Overdrev, Min oldemor var fra Kildegården i Rosted, min oldefar fra Bjørnhøjgården hvis jord nu er øvelsesplade for Antvorskov kaserne. De fik 3 børn min mormor Marie og hendes bror Carl, min mormor blev stuepige på Møllerup gods, på godset var min morfar Marius Pedersen kusk, de blev forlovet og gift og fik det første barn Sofus. En dag blev de kaldt hjem til min mormors forældre, i det min oldefar som både var landmand og landsby musiker var blevet syg. I 1910 blev min mor født og siden min morbror Johannes der blev født i 1915, han blev forpagter og siden overtog han gården. Min mor Esther mødte min far Viktor Olsen og de byggede hus i Kirkerup idet min far arbejde på savværket, de nåede at bo på Damgården nede bag møllen og købte så huset ved Kirkerup skole, i 1947 købte de Skovagergård på vejen til Gyldenholm,

Da mor og far købte Skovagergården var hverken strøm eller vand indlagt, strømmen var noget af det første der blev indlagt, så kunne vi få en Alfa Laval malkemaskine.

der

Min bedste veninde fik jeg da min far solgte Damgården til Lilli og Ejvind Pedersen, de havde 2 piger Birgit og Lise, vi legede så godt sammen, cyklede til Tystrup sø, hvor vi lejede en båd og sejlede ud, båden blev roet af to voksne,

idet vi ikke kunne svømme.

Eller vi red på Moesegaards hest. Moesegaard boede på møllen, deres yngste datter hed Kirsten, ellers var jeg daglig på visit i vores stalde, legede købmand, men jeg tog også halm fra når der skulle tærskes. Om sommeren cyklede vi til Næsby Strand.

I mit hjem kom der en gang om ugen en mand kaldet fiskeren, foran på cyklen var der en stor trækasse med fisk. Æg Peder hentede æg, vi havde desuden besøg af sæve Maren*, sprit Fredrik og en tredje hjemløs.

Jeg begyndte så i rytterskolen i Sørbymagle, vi var få fra hver årgang. Jeg husker vores førstelærer. Knud Larsen han spillede violin til morgensangen, fagene var bibelhistorie, Danmarkshistorie

Geografi, Regning katekismus, om sommeren cyklede klassen til forsamlingshusets sportsplads. Vi havde en årlig udflugt bl.a. til Fredericia og København, hver gang havde K. Larsen en taske med jod og plaster. Jeg tror han nød at kunne hjælpe mig og mit knæ, da jeg snublede i Tivoli og slog hul, med mellemrum sørgede K. Larsen for at vi lærte førstehjælp kunstigåndedræt efter Holger Niensens

metoden desværre byttede Larsen Stilling med en lærer fra Magleby. På sine gamle dage fik de ophold på Røde hjemmet i Sorø.

Ved skolens afslutning, kom skolekommissionen i klassen og kikkede på vores arbejde, men vi fik ingen karakterer.

Efter 3 år i lille klasse og 4 år i store klasse, skulle jeg ud og tjene, det blev hos Jeppe Madsen i Gimlinge, de havde 4 børn stort hus og have, lønnen var 110 kr. pr måned.

Mine forælder Esther og Viktor Olsen ligger begravet på Sørbymagle kirkegård. som alle i min slægt siden 1600. tallet på min mors side.

Nu vil jeg fortælle om bygens erhvervsliv, der var bagerbutik med en brødkusk som kørte ud med brød ,hos os kom brød bilen 2 gange om ugen, og hver gang købte min mor ,et rugbrød, et sigtebrød og et franskbrød, overfor bageren lå købmanden, brugsen lå skråt overfor kirken, slagteren lå mellem kirken og gadekæret og til højre for gadekæret lå smeden, lige over vejen ved kirken lå der et gartneri på hovedgaden lå kiosken hvor Hans udleverede Sorø Amtstidende til mig, hans søster boede i huset ved siden af , ved slagting blev jeg sendt op til hende med sulemad og andet, jeg blev der sat op på en piedestal, (høj stol)medens den søde dame hentede is hos broderen. Efter forsamlingshuset var der cykelsmed og på hjørnet mekaniker, hvis søn Villy trænede os i håndbold, på sportspladsen som lå til venstre for forsamlingshuset, ved kamp i nabobyerne puttede han os 7 piger ind i sin bil (så kørte vi til kamp.) Jeg gik til gymnastik hos Else Christensen hun var sød og dygtig til at lære os at lave gymnastik.

Der var en vognmand som hed Helge Larsen og fru Connie. Ca. 1954 ved der også en lilibil med chauffør han hed Svend Madsen, han besluttede at rejse til Tacoma v/Stillehavet, sammen med sin søn Bent, han havde en søster der, hun kunne hjælpe ham med at finde arbejde, det lykkedes på en skole selvom han ikke kunne Engelsk, vi fik julebrev i mange år med slutordet Svend en Bent.

Der var andelsmejeri, hvor jeg hver den første, hentede mælkepenge, det var jo spændende idet jeg fik alle mønterne. Skråt overfor skolen boede skomageren som i fritiden spillede violin med lærer Knud Larsen.

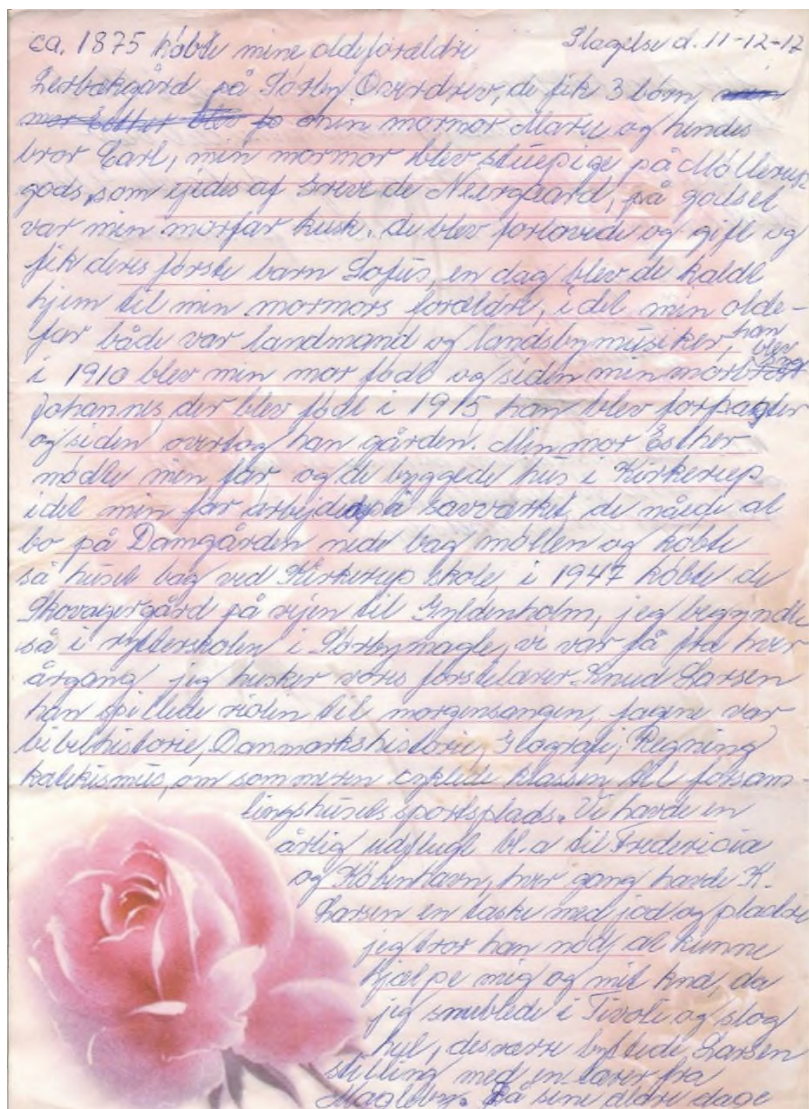
På halvvejen mellem Sørbymagle og Gyldenholm havde Anna og Herluf købmandsforretning, de var meget gavmilde, så jeg fik et kræmmerhus fyldt med bolsjer, når min mor sendte mig derhen.

I skolen blev vi også sendt på forskellige ruter for at sælge mærker til velgørende formål, højdepunktet var når ruden gik til Gyldenholm slot hos de Neergaard, det var så godsejerens datter frøken Ebbesen der tog imod.

Midt i Sørby ligger forsamlingshuset, som er brugt til både glæde og sorg, fester og servering efter begravelser, der blev lavet delitant og der kom et rejsende biograf en gang om måneden, gymnastik opvisning og derefter musik og dans, pigerne sad på en bænk langs væggen og ventede spændt på at blive budt op til dans, drengene sad langs den modsatte væg. Tobaksrøgen i salen var tyk og sved i øjnene.

I 1975 mødte jeg min mand Major Svend Nielsen,

Vi har en datter Irene og 3 børnebørn.

Jeg har været heldig at være rask og født 4 børn.

I 1975 mødte jeg min mand Major Svend Nielsen,

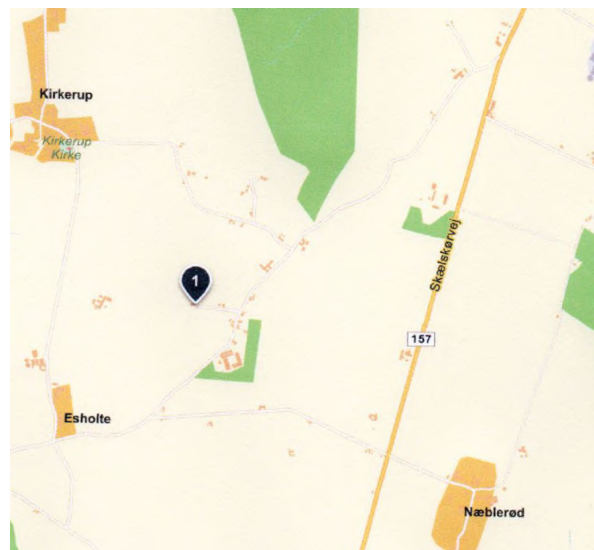
Vi har en datter Irene og 3 børnebørn.

Ingrid Nielsen'

Valmuevej Slagelse

Min historie
Skrevet af
Helge Nielsen
Søn af Anna Elise Nielsen
Der boede på Fladholtevej 7
fra 1954-2017

Fladholtevej 7

Fladholtevej 7 ca. 1925

Fladholtevej 7 2017

Dette bliver en lille fortælling om min mors fødehjem og hendes familie.

Min mor Lise (Anna Elise Nielsen) blev født her 20. december 1922.

Mor blev konfirmeret i 1936 og kom ud at tjene på nabogården, hos familien Sardal. Her var hun et par år hvorefter hun kom til Muusmann på en gård i Sdr. Jellinge ved Dalmore.

Her mødte hun min far Evald, Karl Evald Nielsen.

De blev gift hos sognefogeden i Kirkerup, med kongebrev, 29. januar 1941.

Min store broder Åge, Knud Åge Nielsen, blev født 05. maj 1941. På det tidspunkt boede mine forældre på Savværksvej i Kirkerup. Min far arbejdede i skoven og min mor bl.a. hos Fru Schmidt, gift med lederen på savværket, hvor min far senere blev ansat.

Mine forældre flyttede til Fladholte, hvor jeg blev født 21. juli 1948. De boede til leje i et dobbelthus, som var ejet af godset Gyldenholm, som også ejede savværket i Kirkerup.

I 1954 overtog mine forældre Fladholtevej 7 fra min mormor og morfar, som flyttede i hus i Kirkerup.

Min søster Marianne, Jette Marianne Nielsen, blev født her 27. juni 1956.

Min mor boede her indtil hun kom på plejehjem i maj måned 2017.

Farbror Christian, børstenbinderen, boede i mange år i "Hospitalet" i Kirkerup.

Senere flyttede han til De gamles hjem i Rosted.

Christian blev aldrig gift

Christian nr. 2 fra højre Forstanderinde: Fru Sørensen

Herfra fortsætter jeg med min mormor og morfar.

Kirkerupvej 47, er det første sted, de boede, så vidt jeg ved. Det er den gamle Sognefogeds hus. Huset er netop, her i foråret 2017, blevet revet ned.

Høsten 1923. Farbror uden hovede
Onkel Elmar, Timmer Hans Peders + Morfar

Mor gik i skole i Kirkerup Lærerinden, yderst til venstre
Frk. Mortensen, som Jeg også havde da jeg startede skole.
Mor står længst til højre, lige foran læreren.

Konfirmanderne 4 april 1937.

konfirmandhold. Mor står yderst til venstre

Det jeg så husker er at min morfar lavede smørdritler på Langebjerg Andelsmejeri, og min mormor passede
hus og have og dyr, naturligvis sammen med morfar

Mine forældre blev gift 29. januar 1941 af sognefogeden i Kirkerup

Til Minde om den højtidelige Stund, da De indgik Deres Ægteskab for *Anni Elise Hansen* og som en Rettesnor for Deres ægteskabelige Samliv overgives Dem følgende Uddrag af den mundtlige Bændelse, som af Staten er anordnet ved Ægteskabets Indgaaelse for den borgerlige Ægteskab:

„Da De har benøvet Dem til Ægteskabet, De agter at indgaa med hinanden, fuldbudet paa den i Loven foreskrevne Maade, og da alt, hvad der ifølge Loven skal paases, forinden en vielse maa foretages, er blevet taget, vil dette Ægteskab nu være at fuldbyrde. Forinden der imidlertid skrides hertil, paabjæder det mig, som dette Steds Ægteskab, at minde Dem om Betydningen og Vigtigheden af den Forbindelse som De nu staar i Begreb med at indgaa.

Det Lofte, De her skal give hinanden, indeholder et højtideligt Tilvagn om Ærlighed, Troeskab, gensidig Hjælp og Bistand igennem hele Livet, i alle dets Forhold, under alle Omstændelser; dertil forpligter De Dem i denne Stund og halder Ægteskabet til Vidne derpaa. Ægtelse for dette Loftes Hellighed er Betingelsen for Familiernes Lykke og Tilfredshed og Grundvolden for den sadelige Orden; Overtrædelse deraf vil undergrave Deres Livs Fred og Deres Samvittigheds Ro, om den end ikke altid medfører Ansvar efter den borgerlige Lov.

I det Haab og den Forudsætning, at De begge vel har overvejet dette og har det faste Forsæt at holde det Lofte, De aflægge, og at leve med hinanden, som det sommer sig rette Ægtefolk, i Ærlighed, En-drægtighed og Ærbarhed, tilsiger Ægteskabet Dem i Statens Navn alle de Retligheder, der følger med et lovligt Ægteskab, men paalægger Dem tillige alle de Forpligtelser, som Ægtefolk har imod hinanden indbyrdes og imod andre, og indskærper Dem alvorligt Opførelsen af disse forpligtelser.“

Far arbejdede skoven, og kom senere til savværket.

De boede Savværksvej 25, hvor min broder Knud Åge blev født 05.maj 1941

Mor arbejdede bl.a. i huset hos savværksbestyreren Hr. Schmidt. Som mor har fortalt, så gik det sådan til at far kom på savværket. Fru Schmidt sagde til mor at det var en nydelig mand hun havde, og mor spurgte så om der måske kunne være plads til sådan en nydelig mand på savværket, og det blev der så. Far arbejdede på savværket fra 1942 til 1960. Derefter på Kongskilde Maskinfabrik 1960 til 1981, hvor han gik på efterløn.

Evald Nielsen

Bagerst fra venstre ?-?-?-?-?-?

Anden bagerste række fra venstre Åge Lund-Jens Nilsen(cykel Jens) Vagn Sørensen-Verner Sørensen-Carl Suhr-Svend Gabrielsen-

Anden forreste række -?-?-Anton Jørgensen-Evald Nielsen-Jens Andersen-Knud Iversen-

Forreste række ?-?-?-Bent fra Tystrup-?-?-Anton Mogensen.

Både mor og far var involveret i folkedans og dilettant i Kirkerup forsamlingshus

Folkedans: Far er nr. 4 fra venstre i bageste række

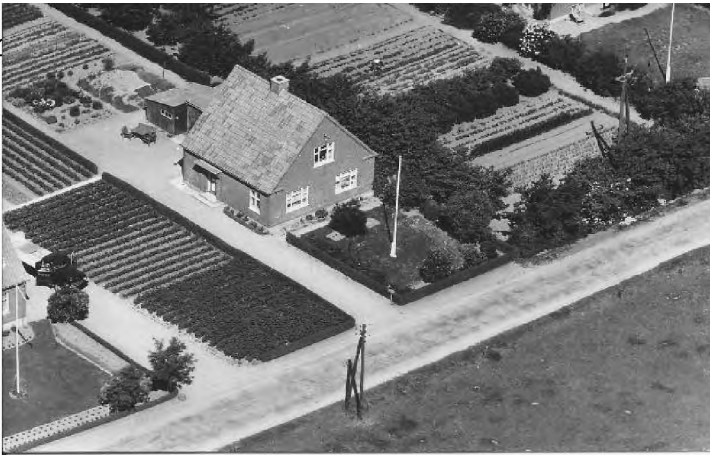
Mor er nr. 3 fra venstre i forreste række

Mor og far flyttede til Fladholte i 1947. Fladholtevej 28. I den halvdel af Huset som er nærmest vejen ned til Fladholtevej 7. I den anden del af Huset boede Villy og Gerda, de havde 1 søn og 1 datter, mener de hed Kurt og Anni. Jeg blev født her 21. juli 1948.

Mine første skridt på Fladholtevej

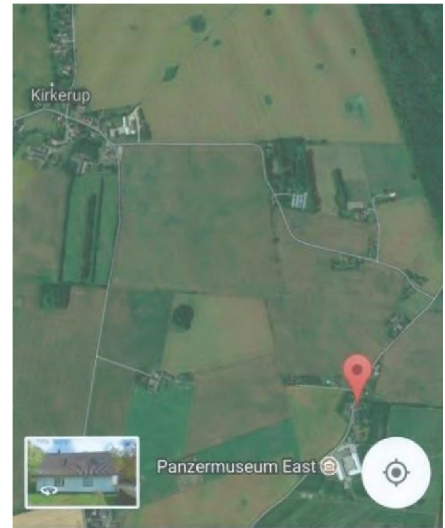

Mine forældre overtog så Fladholtevej 7.

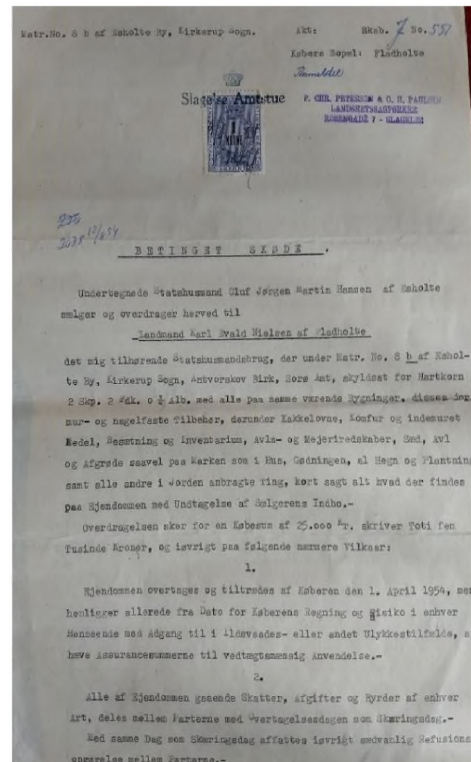

Mariann 4 år

Her blev min søster Marianne født 27. juni 1956

Fladholtevej 28

Min historie

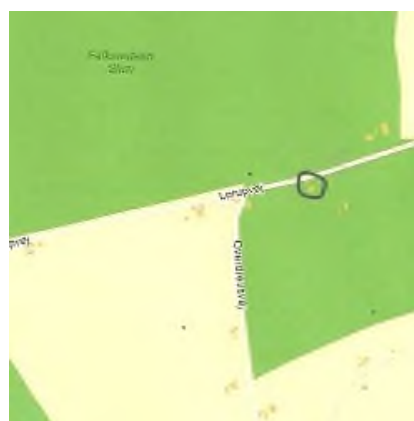
Skrevet af

Oluf Husted

Der har boet i Bøgely Gamle Skole

Lorupvej 21

Siden 1993

Skolen bygges, grundet to drenges druknedød i Lindes Å, en vinterdag hvor de, imod strenge ordrer, legede på isen på vej hjem fra Sørby.

Der eksproprieres ca. 3000 m² grund langs grænsen til Kirkerup Sogn, i Sørby sogn: Matrikel nr. 12b Sørbymagle Overdrev, Sørbymagle.

(ligelangt fra landsbyerne Bøstrup og Lorup, så alle har lige langt til skole)

Sten til kampestensfundamentet tages fra nærliggende skovgærder og skolen opføres i røde teglsten, med støbte cementsten på taget, der graves en brønd og opføres udhus, med plads til gymnastikredskaber, vaskerum m/gruekedel, hønsehus, brænde-rum og dueslag, samt tre lokummer og et pissoir, lærerens og pigernes synligt fra køkkenet, drengenes på bagsiden, hvor også et muret hul, med låg, til udslagning af lokums-spande, bygges. Alt dette er stadig intakt, her i 2018.

Den 1. april 1900 åbnes skolen, ca. 90 år senere kommer en gammel mand (97) på knallert m/ ARLA-kasse og spørger om han må se skolestuen, det må han gerne og han siger: **“Jeg var første dreng, i rækken, der gik ind i skolen, i år 1900, nu ser klasseværelset godt nok anderledes ud”.**

Skolestuen er på ca. 48m² og har 3.20 meters lofthøjde, drengene sad i vinduesrækken (den kolde) hvor de nederste ruder var “matterede” så kun læreren kunne se ud. Kakkellovnen var yderst moderne, med en muret indsugnings-grav mod syd, stadig intakt!

Også tavlen og forhøjningen ved tavlen er bevaret.

I 1961 lukkes skolen, der har været hverandendags-skole, med store og lille klasse op til syvende skoleår, med kun én lærer, sidste var: iflg. Birgit (Bitten) Jensen, Lorupvej 23: Lærer Christiansen. Også medlemmer fra Fam. Bagge, Lorupvej 26 har gået hos lærer Christiansen.

Efter Hvilebjergs skolens åbning sættes Bøgely Skole til salg for 45.000 kr. Sognerådsmedlemmer mødes med interesserede købere (2) den ene kritiserer tapeter i lærerboligen og farvevalg i skolestuen, uden at vide, at den slags beslutninger var taget af sognerådet og ikke af læren.

Den anden, forfatter, teolog og talepædagog, Svend Aage Clausen, kan kun byde 41.000 kr. men klager ikke over “dårlig smag” så han får, hvad der herefter kaldes: Bøgely gamle Skole.

Svend Aage Clausens tanker om at bruge skolen, som specialskole for døve børn, bliver aldrig til noget, men tjener som bolig indtil 1968, hvor han gifter sig med journalist Nan Henningsen, de næste ca. 20 år fungerer skolen som week-end bolig, da de begge arbejder i København.

Svend Aage, retorik-ektor ved Københavns Universitet (med bl.a. Peter Brixtofte og David Rehling som elever) og Nan, som journalist ved Socialdemokraten, Information og Danmarks Radio foruden mindst ti andre redaktioner, især “Samvirke”, altid som freelance, undtagen de syv år på Information, hvor Nan blev tvunget i fast stilling, da hendes “linie-betaling” overgik chefredaktørens løn

Da Nan, i 1990, holdt tale for afgangsklassen på Journalisthøjskolen i Aarhus, siger hun: "Hvis I mener noget med jeres nye uddannelse, så husk fire ting, nemlig: Meget lav husleje og mindst tre arbejdsgivere"

I de mange år, hvor skolen stod tom på hverdage, brugte militæret og hjemmeværnet både for- og baghave til militær-øvelser, med skyttegravs gravning og lignende, uden altid at få slettet sporerne efter sig, dette førte til en del klager, indtil ordet: SKOLE forsvandt fra 1: 20.000 dels

kortene.

Skolen bliver, efter 1968, udstyret med nyt tag og to nye toiletter og isolering af første etage, samt nye skorstene.

Svend Aage dør, den 10. maj 1991 og Nan bor alene, indtil juni 1993, hvor jeg (Oluf Husted) flytter ind. Jeg havde hørt Nan i en DR udsendelse i september 1991, der hed: "Livet efter arbejdslivet" med journalist, Else Elbæk, fra den dag til april 1993, holdt vi skriftligt og telefonisk kontakt.

I årene 1968-1971 havde jeg, med fryd, fulgt Nan i DR's: "Pressemødet" og "Presseklubben" hvor hun, sammen med bl.a. Lise Nørgaard, Eva Bendix og Viggo Kampmann, samt Malin Lindgren og Leif Blædel interviewede ugen mest omtalte person (mand)

Medens vi sælger min bolig på Rungsted Kyst, bor vi begge steder og giver den gamle skole en nænsom restaurering, i 1993 og 1994, først den

29. december 1995 bliver vi gift, af Borgmester Niels O. Pedersen, der med os "førte" med 19 vielser, over provst Ernst Otto Diderichsen's 18.

I 1995 indføres vand fra Kirkerup Vandværk, grundet et lidt for højt nitrit-indhold i egen brønd.

Nan fortsætter som foredragsholder (ofte om: "Agnes Henningsen og hendes søn Poul") men også om andre forfattere og "Glæden ved at blive gammel" på landes højskoler og i menighedshuse.

Nans 52 års arbejde, for Danmarks Radio, afsluttes med deltagelse i Ida Bjørn Nielsens: "Spørg Bare" med Lisbeth Lundkvist, Tonny Landy og Georg Poulsen, omkring to sæsoner i 1999.

Nan dør, af kræft, den 1. juni 2004, på Slagelse Sygehus og ligger i Professor Frants Henningsens familiegravsted på Vestre Kirkegård, København:

<http://gravsted.dk/person.php?navn=frantshenningsen>

SeNans gravsten: <http://www.gravsted.dk/person.php?navn=nanhenningsen>

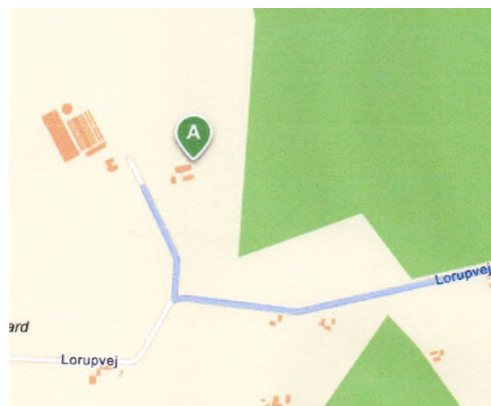
Hvor også Svend Aage Clausen ligger og der er plads, også til mig, på stenen.

For 118 år siden blev der plantet en **Rødbøg** 13 meter syd for skolebygningen, den er nu ca. 26 meter i diameter og i højden. Dermed blandt Vest- Sjællands største.

Skrevet den 23. maj 2018, af pensioneret luftkaptajn (SAS) Oluf Husted, Lorupvej 21, DK4200 Slagelse. F. 58 54 51 77

Min historie
Skrevet af
Mogens Nellemann Hansen
Som boede
Krogen Lorupvej 40
1949-1969

Min historie.

Jeg hedder Mogens Nellemann Hansen og er født den 22. august 1949 i Hundekrogen, Bøstrup Mark pr. Slagelse. (Lorupvej 40, 4200 Slagelse), hvor mine forældre Emmy og Hans Nellemann Hansen siden 1945 drev en forpagterejendom på ca. 20 tdr. land, som var ejet af Brahesborg Gods på Fyn, som også ejer et par andre ejendomme samt Falkensteen Skov, som ligger op til mine forældres jord. Jeg og mine to yngre brødre og min lillesøster, som er født i perioden 1951 til 1957, har leget mange timer i skoven.

Driftsbygningerne bestod af en muret/træbeklædt stald/lade med plads til køer og grise med deres afkom og ikke at forglemme hestestald til min fars to elskede

arbejdsheste, som han brugte som trækdyr til landbrugsredskaberne indtil ca. 1962, hvor han investerede i en brugt grå Ferguson med redskaber. Jeg tror, at han var en af de sidste landmænd i omegnen, som gik over til at bruge en traktor. Jeg husker også, at det var en sorgens dag for min far, da hestene skulle afhentes til slagteriet. Det kan vel nærmest sammenlignes med at miste et par gamle kollegaer. Jeg kan huske engang, hvor han var i gang med at meje korn med selvbinderen, så kørte han fast i et hul med et jordhvepsebo.

Han blev angrebet af hvepsene og stukket ret kraftigt, da han var nødsaget til at koble hestene fra selvbinderen inden han kunne stikke af fra de sure hvepse. Da der hen under aften var faldt ro på hvepsene, trak min far en kornsæk over hovedet og bandt et bånd om livet, for at bevæge til hen til boet med noget gift. Det lykkedes til dels at sprøjte noget gift i hvepseboet, men et par stykker fandt op i sækken, som min far havde over hovedet. Min bror John og mig blev vidne til, at vores far kunne danse step, inden han fik sækken taget af.

Der var også et fritliggende hønsehus og et maskinhus. Laden lå i forlængelse af stalden, og den var beklædt med granbrædder og rafter, som skulle smøres med Finsk tjære med jævne mellemrum. Det var en barsk affære, når det skulle foregå, da det helst skulle smøres på i solskin, som så bevirkede, at man nærmest blev forbrændt på huden af genskinnet fra den sorte tjære. Midt i laden var der en stor skydeport i hver side, så man kunne køre igennem når negene fra marken skulle sættes i stak, og når kornet skulle tærskes, blev tærskværket kørt ind imellem kornstakkene.

For enden af laden, længst væk fra beboelsen, var der et lokum i det ene hjørne med adgang ude fra. På lokumskassens låg lå altid nogle gamle aviser, der blev anvendt som toiletpapir. Så var der jo også lidt læsestof til at fordrive tiden med. Vores onkel Alfred fra Helsingør, brugte meget tid på lokummet, hvor han sad med åbenstående dør og nød udsigten mod Falkensteenskov. Han påstod, at vi havde det lokum Danmark med den smukkeste udsigt. Jeg husker, at når lort tøndnen skulle tømmes ud på møddingen, så var der et håndtag i hver side, som man bar den i. Problemet var dog, at tøndnen næsten altid havde top på, når den skulle tømmes, da man trak tømningen så længe som muligt, da det jo ikke var verdens sjoveste tjans, og gummihandsker var en ukendt vare, så det var bare med at holde tungen lige i munden, når man bar den. i.

Beboelsen var et ældre bindingsværkshus på ca. 80 m² i en etage, hvor hele familien boede, så der var ikke plads til at vi fire børn kunne få hvert sit værelse, nej vi sov hele familien i samme rum, men så kunne vi også bedre holde varmen, da vi jo kun havde varme fra en brændeovn, som stod i stuen. Der var ikke meget plads mellem sengene

Brændeovnen kunne ikke holde ilden natten over, så når vi stod op om morgenen, så kunne vi ikke se ud ad ruderne, da de var belagt med et tykt lag is, som så smeltede, når min mor fik tændt op i brændeovnen. Det var en barsk affære at komme ud af sengen sådan en vintermorgen. Hvis natpotten havde været i brug i løbet af natten, så var den også bundfrosset.

I køkkenet stod et indmuret brændekomfur og en gruekedel, som blev brugt til at koge vasketøjet i. Den blev også brugt, når vi slagtede, til kogning af blodpølser, finker og sylte m.m. Der blev senere lagt en stenplade på komfuret som underlag for tre gasblus og en gasovn, men det bevirkede, at der ikke længere var varme i køkkenet, uden at døren til stuen stod åben, så brændeovnen kunne give varme i køkkenet. Vi fik indlagt elektricitet i midten af halvtredserne. Indtil da måtte vi klare os med petroleumslamper til belysning. Vi fik lagt telefonforbindelse ind umiddelbart efter. Indtil da klarede man de nødvendige telefonsamtaler ved at låne naboens telefon, og så gav man et par kroner for lånet.

Når der skulle vaskes storvask, så lejede min mor en Ferm vaskemaskine med mekanisk vridemaskine påmonteret hos Købmanden i Rosted, som han leverede fra morgenstunden med sin Ford A, hvor den stod på en lille trailer og afhentede igen til aften, så det var vaskedag hele dagen. Jeg erfarede, at sådan en vridemaskine var en ganske farlig genstand, idet jeg prøvede at fodre den med et stykke klæde, tog den min arm til op over albuen min mor fik først stoppet den, da hun hørte mit skrigeri. Det næste døgn tid lignede min arm Skipper Skræks arm. Næste dag blev tøjet så hængt til tørre på tørresnoeren. Før vi fik elektricitet, foregik storvasken i en gammeldags vuggemaskine og vaskebræt med rugbrødsmotor.

Omkring 1957 fik vi den første automobil, som var en gammel høj sort Chevrolet fra omkring 1930. Den blev døbt Moses, hvorfor lige det navn er jeg ikke klar over. Før vi selv fik bil, så kørte vores nabo Egon (Den døve gartner), som havde et lille plante- og urtegartneri sammen med sine forældre, af og til for os når vi skulle på familiebesøg mm.

Han havde en lille varevogn, hvor vi så sad på nogle puder i varerummet hele familien. Han tjente på den måde til lidt hjælp til husholdningen. Når vi skulle nogen steder sad vi også af og til på ladet af min mors gudfars æggesamlerbil, som var en høj gammel Ford med lad (grisehandler Larsen bil) monteret med presenningruf over ladet. Vi har siddet hele familien på ladet til Lillebrænde på Falster, hvor vi skulle besøge min farmor. Det har vel været en tur på ca. tre timer. Senere lejede min far af og til en bil uden fører hos Vilhelm Andersen på Lygtevej, når vi skulle længere væk på besøg.

Der blev i starten af tresserne bygget et nyt og moderne og større beboelseshus, som ligger på ejendommen i dag, så det blev den rene luksus. På trods af ejendommens størrelse, kunne den sagtens brødføde en familie på to voksne og 4 børn ind til midten af tresserne, hvor min far var nødsaget til at

finde sæsonarbejde og senere fuldtidsarbejde, da det blev vanskeligere for de mindre landbrug at få driften til at hænge sammen. Da forpagtningskontrakten skulle fornyes i 1969, valgte mine forældre at afstå landbruget helt og købte hus i Slagelse, da min far på det tidspunkt havde fuldtidsarbejde på konserverfabrikken Danica i Slagelse. Han blev senere ansat på Slagelse Trælasthandel som trælagermand. Min far levede sig lige så meget ind i sine arbejdspladser, som havde levet sig ind i sit landbrug, da han drev det.

Fra starten af tresserne og fremefter skete der en stor afgang fra landbruget, men størstedelen af de landmænd som forlod landbruget, var efterspurgt på arbejdsmarkedet. Det var formodentlig på grund af, at de i deres dagligdag ved landbruget, var i stand til at lave lidt af hvert, uden at stille spørgsmål om det nu var noget de kunne finde ud af, eller de fik snavsede fingre af. Kort sagt de brøkkede sig ikke, og de følte samme ansvar, som var det deres egen bedrift. Mit barndomshjem er i dag frasolgt skoven, og det fungerer som bo og opholdssted og hedder nu Krogens Bo & Fritidsgård.

Jeg startede min skolegang i Bøgely Skole i april 1957, hvor vi gik i skole hver anden dag. Der var kun en lærer på skolen, som hed Erik Kristiansen, og da han kun kunne undervise i et lokale samtidig, så blev første, anden, tredje og fjerde klasse undervist på samme tid i samme lokale. Femte, sjette og syvende klasse blev så undervist næste dag i samme lokale, når vi havde fri fra skolen, så reelt bestod skolen kun af den lille og den store klasse. I 1960 blev Hvilebjergskolen i Sørbymagle indviet, og så måtte jeg i skole hver dag, også om lørdagen. Da vi blev delt op i Hvilebjergskolen, var vi kun 4, Anne Eva, Bodil og mig, i fjerde klasse fra Bøgely Skole.

Hvilebjergskolen 1960/61, 4. klasse.

Bagest fra højre: Frk. Mørup, Finn, Karl Åge, Svend Åge, Villy, Mogens, Evald, Peter.
Midten fra højre: Leif, Jette, Kirsten, Bodil, Grethe, Jan. Forrest
fra højre: Eva, Astrid, Birgit, Kirsten, Grethe, Kirsten, Birthe, Gerda. Mangler: Anne.

Selv om der ikke fandtes computere, mobiltelefoner eller andet underholdningselektronik, så kedede vi børn os aldrig, da der altid var noget, som skulle gøres i landbruget. Jeg kan huske, at jeg en gang spurgte min far om jeg måtte gå til fodbold, hvor hans svar lød:

Det er der ikke tid til, hvis du keder dig, så skal jeg nok finde på noget, som du kan hjælpe til med. Vi fik ikke en radio i vores hjem før omkring 1962, og fjernsyn fik vi først i 1968, hvilket bevirkede, at min far var tæt på at flytte hjemmefra, grundet at han nu ikke havde fred til at læse Sjællands Tidende. Han besindede sig dog heldigvis, da han fandt ud af, at fjernsynets prøvebillede var ganske godt at falde i søvn til. I min barndom var ordet børnearbejde ikke opfundet, idet børnene indgik i arbejdsstyrken i det omfang vi havde størrelse og kræfter til. Drengene deltog i "mandearbejdet" og pigerne deltog i "kvindearbejdet", da samfundet var mere arbejdsmæssigt kønsopdelt, end det er i dag. Min lillesøster hjalp mest til i husholdningen, hvor hun hjalp vores mor, mens vi drenge mest deltog i stald og markarbejdet sammen med vores far. Jeg var vel omkring 10 år, da jeg harvede og tromlede med to heste som trækraft. Der var godt nok larm og prutlugt bag hestene, når de skulle trække redskaberne efter en lang vinter i stalden. De manglede ligesom lidt kondition, så der kom meget maveluft ud i næsehøjde, når man gik bag hestene for at styre dem med tømmerne. Ud over at hjælpe til hjemme ved driften, så hjalp vi børn også til hos naboerne med kornhøst og roelugning m.m., hvor vi så kunne tjene lidt lomme penge.

Når der skulle handles ind i Brugsen, så var det os børn, som cyklede til Brugsen med indkøbsseddelen. Vi havde ikke penge med, da varerne blev skrevet ind i en bog (brugsbogen), som min far så kørte i Brugsen og betalte, når der kom f.eks. mælkepenge fra mejeriet eller slagtepenge fra slagteriet. Selv om vi boede tættere på Sørbymagle, så købte vi dagligvarerne i Kirkerup Brugs. Når vi børn så var i Brugsen, så cyklede vi forbi min mormor Ella og morfar Alex, som boede på Kirkerupvej 37. Der var altid kaffe på kanden, kiksekage eller sandkage samt tid til en snak. Min mormor bestyrede det lokale fagforeningskontor for Dansk Specialarbejderforbund, hvor medlemmerne kunne købe mærker til fagforeningsbogen samt møde til kontrol og få et stempel i bogen, hvis de gik ledige.

Min morfar arbejdede på Skovsgård, hvor han opnåede at få tildelt 40 års tegnet for lang og tro tjeneste i landbruget. Det skete ind imellem, at min mormor henviste ledige til Skovsgård, hvis hun havde hørt rygter om, at de kunne bruge en daglejer. Ja det var den tids jobformidling tæt på borgeren. Jeg havde en kammerat, som havde fået arbejde hos et asfaltfirma, hvor de så var sendt hjem grundet regnvejr. Min kammerat mødte op hos min mormor, for at få et vejrlighedsstempel, hvor til min mormor svarede "et vejrlig hvad for noget"? Hun meddelte ham i samme tonefald, at nu havde hendes Alex arbejdet i næsten 40 år udendørs, og han havde aldrig haft noget, som hed vejrligsdag, så sådan en ung mand kunne bare gå ud for at bestille noget. Han blev så bange, at han fortrak uden at få et stempel for vejrlig.

Min mormor var Socialdemokrat og bestyrer af det lokale fagforeningskontor, men dog ikke mere fagforeningsorienteret, end da Frøkenen på Skovsgård ringede en lørdag formiddag og meddelte, at pigerne havde ryddet spisekammeret, og hun ville gerne have det kalket nu, så fik min morfar besked på, at nu kunne han godt cykle op og kalke spisekammeret for Frøkenen. Det skal bemærkes, at min morfar afholdt sommerferie på det tidspunkt. Det var andre tider dengang omkring 1968.

Min far var en del involveret i andelsbevægelsen både i mejeriet, foderstofforeningen og forsamlingshuset i Sørbymagle, hvor han var med i bestyrelserne i flere år. Han var også med i Bøgelyværket, som var et andelsselskab, der havde et stort tærskværk på hjul (Holbækværk), som blev trukket rundt og tærskede kornet for andelshaverne efter høsten. (Det var før mejetærskerens opfindelse). Det blev transporteret og betjent af "Krøl Hans", som kørte Fordson

traktoren, der trak tærskværket og Johannes, der var ilægger og lagde kornegene i, hvilket foregik fra toppen af tærskværket. Det var altid spændende dage for os børn, når der blev tærsket, for så kom der en masse folk, da man hjalp hinanden inden for andelsselskabet, når der skulle tærskes korn. "Krøl Hans" og Johannes var uden for tærskesæsonen ansat i skoven. Når tærskesæsonen var slut, blev traktoren og tærskværket opbevaret i en lille muret gulstens lade, som ligger på Overdrevsvej ikke så langt fra Bøgely.

Tærskedag i Hundekrogen ca. år 1948. Bemærk traktoren nederst t.h. på billedet under skyggen med lang rem til tærskværket, så man ikke risikerede at gnister fra traktoren antændte noget.

Da mejetærskeren holdt sit indtog omkring 1960, var der ikke længere behov for et "omrejsende" tærskværk. Andelsselskabet Bøgelyværket blev opløst og traktor og tærskværk blev solgt. Vi fik så opstillet et lille tærskværk i laden, som blev brugt, indtil mine forældre ophørte med landbrug i 1969.

Vi var også med i et andelsfrysehus, som lå ved gadekæret i Sørbymagle over for smeden. Når der skulle bruges frostvarer, så måtte vi på cyklen og køre de ca. 3 km til frysehuset. I forbindelse med, at vi hjemmeslagtede en gris eller andre dyr, så skulle man, huske at reservere lynfryseren til indfrysning af kødet inden det blev lagt i fryseboksen, som var aflåst med nøgle, som kun passede til den enkelte fryseboks. Det må have været nogle vanskelige bestyrelsesmøder og generalforsamlinger i andelsselskaberne, da jeg kan huske, at det var tit min far havde ondt i hovedet og maven dagen der på.

Vi havde altid otte køer med afkom i stalden, hvor af de to var jerseykøer, som var med til at hæve fedtprocenten på mælken og derved gav en bedre afregning fra mejeriet. Mælken blev afhentet ved landevejen af en mælkekusk, som transporterede den til Sørbymagle andelsmejeri. Da vi boede et par hundrede meter fra landevejen, transporterede min far

mælken op til afhentningsstedet på en trækvogn. Det foregik gerne i selskab med vores nabo, som hed Hans Pæsen, og på disse ture blev der vendt mange forskellige problemstillinger fra lokalsamfundet.

Der var f.eks. tradition for, at man havde givet sine køer navne på forskellig vis. Hans Pæsen havde navngivet sine køer efter de

landmænd, som han havde købt dem af. Det var jo meget godt at vide for min far, da Hans Pæsen på en af disse morgenture berettede til min far, at det var gået helt galt i stalden om natten, idet Hermod havde trådt Vestbjerg på patten. Hans Pæsen havde også Danmarks klogeste ko, bedømt ud fra følgende citat fra min far:

”Koen ville ikke give noget mælk, hvor min far så bemærker, at den skal måske have noget kraftfoder, hvortil Hans Pæsen svarer, at den har fået soyakager, men dem vil den ikke æde, for den ved, at hvis den æder dem, så kommer den til at give mælk, og det er det den ikke vil”.

Vi havde også en svinestald til lidt slagtesvin og en enkelt so, der fik smågrise ind i mellem, som så blev fedet op til slagtning. Den gang satsede man ikke kun på en ting. Min far sagde gerne, at hvis priserne på grise falder, så er der jo altid køerne og mælken eller omvendt.

Vores nabo Hans Pæsen havde også geder, hvorfra han brugte mælken til fedekalve. Jeg havde fået overtalt min mor til at jeg måtte få et gedekid på den betingelse af, at det var et gimmerlam (hun), men da jeg kom hjem med et bukkekid, og min mor opdagede det, kan nok være, at jeg blev sendt retur med kiddet, hvor Hans Pæsen under stor latter byttede det til et gimmerlam.

Efter at vi fik indlagt elektricitet fik vi en kværn til at male korn til kreaturerne med. De naboejendomme, som ikke havde kværn, kom så til min far for at få malet deres korn, hvor de som regel gav en femkrone i vederlag for ydelsen, men så blev der også drøftet ”verdenspolitik” en hel formiddag, så den samlede timeløn har ikke været overvældende. Før min far selv blev ejer af en kværn, kørte han med heste og vogn til mølleren i Rosted. Når han så havde fået sat sko på hestene hos smeden i Rosted, så kørte han tilbage til møllen for at hente det maledede korn.

Hvilebjergskolen 1964/65, 8. klasse. Den første, sidste og eneste 8. klasse

Bagerst fra højre: Birthe, Birgit, Kirsten, Anni.

Midten

fra højre: Jette, Kirsten, Kirsten, Grethe, Anne, Grethe.

Forrest fra højre:

Hr. Thiel, Mogens, Jan, Flemming, Leif, Villy, Ebbe.

Da jeg gik ud af Hvilebjergskolen efter ottende klasse i 1965 (vi må have været nogle uvorne elever, da det var både den første og sidste ottende klasse, som gik ud af Hvilebjergskolen), fik jeg en læreplads som tømrer hos Otto og Knud Nielsen i Bøstrup, hvor jeg fik en alsidig tømreruddannelse og aflagde svendeprøve i 1969 med svendebrev på tre sprog i det tilfælde, at man ville gå på valsen. Lønningen som lærling var det første halve år 98 øre før skat, men så arbejdede vi også 45 timer om ugen inkl. lørdag.

Om aftenen samledes vi unge mennesker i kiosken hos Kiosk Hans og Anny i Sørbymagle, hvor vi forlystede os med at drøne rundt på knallerter, drikke kolde kakaomælk og indtage is i hele og halve liter samt hele roulader. Vi sad jævnlige op til 10 unge mennesker i deres eneste stue og så fjernsyn eller spillede kort. På den tid var der mange karle på gårdene og lærlinge hos de lokale håndværkere, som investerede det meste af deres løn hos kiosken i Sørbymagle, og hvis lønnen ikke strakte, så kunne vi købe på kredit, mod at beløbet blev betalt ved næste lønudbetaling.

Efterfølgende aftjente jeg min værnepligt på Vordingborg og Sjælsmark kaserner. Efter min soldatertid fik jeg job som tømrersvend hos Bent Nielsen Typehuse, Slagelse, hvor vi byggede typehuse på det meste af Sjælland. I den periode boede jeg i henholdsvis Slagelse og på Halskov ved Korsør. (Indtil Storebæltsbroen kom til, var der tydelig adskillelse mellem Korsør og Halskov, da det var finere at bo i Korsør).

Efterfølgende blev jeg i 1971 gift med Birgit, hvor vi flyttede ind på Kirkerupvej 40 i den ene halvdel af huset hos Peter Petersen, også kaldet Æg Peter, som var min mors gudfar. Da han var blevet enkemand op til vores bryllup, hvor min mors gudmor, Mathilde, døde, aftalte vi med ham, at vi flyttede ind i den ene ende af huset og tagetagen, mod at vi gjorde rent i hans del af huset og vaskede hans tøj samt han fik kosten hos os. I 1972 blev vores ældste søn Kim født. Det fungerede fint indtil 1975, hvor han flyttede på alderdomshjemmet i Slots Bjergby, og vi flyttede til Dalmore, hvor vores yngste søn Rune kom til verden i 1976. Vi boede i Dalmore indtil 1996, hvor vi den 1. januar overtog Kirkerup Mølle på Kirkerupvej 44 efter Barner Moesgaard. Efter en total reovering af bygningerne flyttede ind i slutningen af 1996, og der har vi boet siden.

Skrevet af
Bennet Larsen
Bor Sørby Hovedgade 36
Født på Lorupvej 27 Bøstrup
I 1935

Bennet Larsen er født 1935 og opvokset på Rødeledgården Lorupvej 27 I Bøstrup

Min mors første mand døde ved en tragisk hestevogns ulykke hvor han reddede deres 2 børn ved at smide den af vognen. Min mor blev derefter gift med sin svoger, de fik sammen mig og min Søster Ingrid.

Jeg gik i skole på Bøgely skole som lå i Lorup ca. 2 km fra mit hjem, Jeg klarede at 7 års skolegang på 3 ½ år jeg gik nemlig kun i skole hver anden dag. Der var 2 klasser. den lille og den store, i den lille gik elever fra 1 til 4 klasse som gik i skole mandag, onsdag og fredag og den store hvor elever fra (4 til 7 klasse gik i skole tirsdag, torsdag og lørdag

Min barndom var som mange børns på landet på den tid, når jeg kom hjem fra skole var der altid arbejde der skulle gøres, enten i stalden med at fodre og muge ud under dyrene køer, grise og høns og hvis det ikke blev gjort godt nok, var den gamle (som jeg kaldte min far) ikke sen i sin afstraffelse, han var hård i sin opdragelse af børnene, det indebar også der kunne vanke nogle med strygespånen som var et bræt med sandpapir på der blev brugt til at slibe leen med.

Der var ingen butikker i Bøstrup, i trediverne, men der kom handlende ud til gårdene, der kom en uldkræmmer en gang om året, han kom på cykel med en sæk bag på, deri var uldtøj som min mor betragtede og med omhu valgte det hun ville købe, mens den gamle så til, at hun ikke købte for meget.

Et par gange om året kom sæve Maren* (ikke sæbemaren) en kone der boede i et lille hus inde i skoven, hun kom kørende med sin jumbe (lille hestevogn) der blev trukket af en Islænderhest, når hun gik fra hesten hang hun et 100 pund lod om halse på hesten så blev den stående til hun kom ud igen, Sæve Maren gik i en forslidt pels, og hun bar ikke just præg af hun solgte sæbe, for hun brugte den vist ikke selv, hun lugtede ikke særlig godt. Sæve Maren solgte urtefrø om sommeren og om vinteren solgte hun lynlåse, sæbe, tegnestifter, synåle og mange andre småting.

Jeg blev på et tidlig smidt ud hjemme fra, heldigvis tog naboen sig lidt af mig, indtil jeg fik et job på fiske huset i Slagelse, hvor jeg lavede fiskefars,

Jeg kom ind som soldat og havde en god soldatertid, Jeg betragtede kasernen som mit andet hjem, jeg fik mad, og rent tøj og en seng at sove i, hvilke ikke altid var tilfælde efter jeg blev sendt væk hjemmefra.

Da jeg var færdig med at være soldat, viste jeg ikke hvad jeg skulle, men jeg havde hørt at de tjente dobbelt så meget som konstabel, end så bondekarl, så jeg søgte ind ved forsvaret igen, hvor jeg startede på motor vedligeholdelsesafdelingen

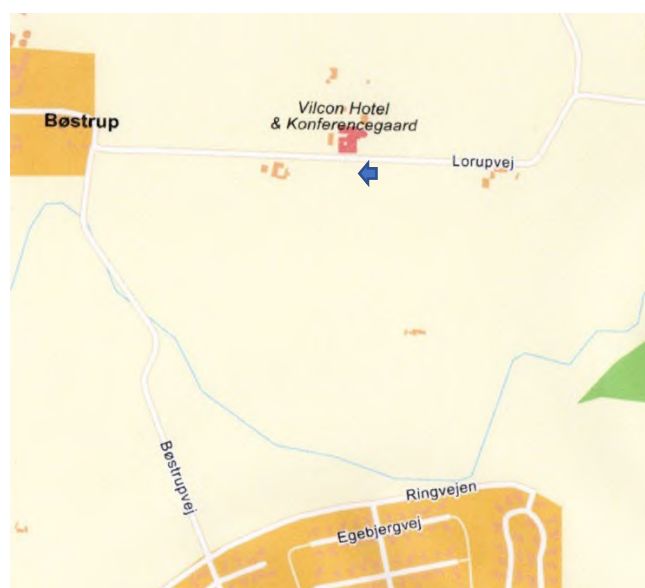
Hvor jeg sørgede for at forsvarets bilerne var i orden, der var jeg indtil en overordne kom og spurgte om jeg ville være leder af "UMAK" uddannelses materiel afdelingen. Jeg havde her ansvaret for at alt uddannelses materiel var i orden og blev udleveret når der skulle undervises i de forskellige fag. Efter 6 år havde jeg optjent så meget frivillig tjeneste, at jeg kunne uddanne mig til kørerlære, jeg blev derefter udnævnt til korporal, og var kørelærer på kasernen i Slagelse, indtil en overordnet tilbød mig et job som leder af køreskolen som ellers var et job hvor man skulle have rang af fenrik (oversergent) her var jeg chef for 5-6 kørelærer.

Efter jeg stoppede i forsvaret, var jeg instruktør på Tekniks skole i 4 år, hvor jeg underviste i oliefyr og varmeanlæg, på et tidspunkt midt i sommerferien fik jeg en henvendelse fra Amu centret om jeg ville undervise et hold elever fra Jordan, og da jeg var god til at tegne, foregik undervisningen nærmest som en tegneserie, og tolken blev næsten ikke brugt. Det gik da også så godt at undervisningsministeren fra Jordan havde bedt om at hele undervisningen blev filmet så de kunne bruge den til undervisning i Jordan. Det er jeg da stolt af at min undervisning bruges i Jordan.

I 1964 købte jeg grunden Sørby Hovedgade 36 hvor jeg stadig bor med min hustru Jytte og vores 2 børn.

Der kan læses mere om Sæbe Maren i Jul i Sorø 2018

Min historie
Skrevet af
Troels Christensen.
Som boede på Stenagergård, Bøstrup
fra 1954

Livet som barn på "Stenagergård" i tresserne.

Baggrund:

Min far Otto Christensen er født på Stenagergård i 1925. Min farfar Alfred Christensen er barnefødt på en lille ejendom lidt øst for Sørbymagle på Lygtevej 8 - kaldet "RAP" og blev gift i 1913 med Kirstine Larsen, som kom fra Bøstrup. De første 10 år boede min bedsteforældre på Skovager (syd for Hvilbjergskolen) hvorefter de byggede Stenagergård i 1923 lidt uden for Bøstrup.

Min far Otto Christensen døde i 2009.

Min mor Else Christensen er født i Sørby Overdrev i 1934 og flyttede ud på Fuglholm (en lille ejendom mellem Rosted og Sørbymagle) som 6 årig.

Gik i skole på den gamle rytterskole i Sørby. Gik meget op i gymnastik.

Stenagergård:

Som barn summede det af liv på gården. Udover mine forældre, der begge arbejdede på gården - så var der ansat 2 karle og en stuepige. Vi var 4 børn.

Med både køer, grise, høns, og en kæmpe køkkenhave så blev en stor del af husholdningen produceret på gården.

Far passede og "regerede" i staldene og på markerne, mens mor og stuepigen var "de herskende" i huset og i køkkenhaven.

Der var altid helt faste spisetider. Varm mad kl. 12.00. Eftermiddagskaffe kl. 15.00. Kold mad kl. 18.00.

Og vi fik al slags mad. Og næsten al mad var hjemmeproduceret. For nær om mandagen. Så kom fiskehandleren. Som barn var der ikke noget der hed: "Det kan jeg ikke lide" Og man skulle altid spise op.

Og alligevel: Det eneste jeg ikke brød mig om, var når vi skulle have gule ærter og flæsk. Men man skulle jo spise det. Men værst af alt. Akkurat den ene dag fik man hverken forret eller dessert. Så. øv.

Der var ikke noget med at dovne den. Som børn skulle vi altid være med både i stalden og i marken. På loftet skulle der flyttes og stables halm, i staldene muges ud fra grise og køer og i markerne skulle der lues roer og samles sten.

Som regel kunne vi godt lide at hjælpe til, men der var også dage, hvor det var en sur pligt. Især når far skældte ud.

Der var specielt træls i ferierne fra skolen, når man vidste at alle ens skolekammerater bare kunne sove længe.

"Spark til dåse" var som barn også en yndet leg. Da gården var firlænget var der mange hjørner man kunne stå bag ved. Dåsen stod midt på gårdspladsen hvor man skulle se om man kunne komme først hen og sparke den ud af den ring der var lavet i gruset. Inden den "der stod" nåede tilbage til dåsen og sige: 1-2-3 dåse for "Peter".

I mange år havde vi kaniner vi skulle passe, og så gik vi ellers til gymnastik om vinteren og fodbold om sommeren.

Når vi skulle spille udekampe så samledes vi oppe ved kiosken i Sørbymagle. Den lå over for mejeriet.

Jeg husker en gang, hvor vi skulle til Tornemark og spille en vigtig kamp. Far skulle køre, men de andre forældre der også skulle køre - dukkede ikke op. Men til kamp skulle vi.

Så far proppede alle os 11 drenge ind i den røde Opel Kaptajn. Tre af drengene måtte ligge i bagagerummet.

I mange år gik vi også til klaver. Hver torsdag kl. 12.00. kom Fru Hjort fra Fuglebjerg i hendes røde Saab og terpede noder med os.

Vi var ikke så gode til at øve os fordi vi synes det var nogle kedelige sange.

Først da vi fik en ny spillelærer, Kurt Dyhr - kom interessen. Jeg fik et el-orgel, og min bror en guitar og vi skulle spille de dansktopsange, som vi hørte i radioen.

En af de første vi skulle lære var "Sol Sol kom igen" med Grethe Ingeman. Interessen blev så stor at vi dannede et orkester Stella Trio og senere Seventy Four som førte os selv på Dansktoppen i 11 uger (10 år senere) i 1975 med sangen "Hør mit hjerte banker."

Når vi høstede.

Opdragelsen var streng. Faste tider og mange pligter og "hammeren faldt" hvis man gik over stregen.

I høsttiden kørte alt på de "høje nagler", når der skulle køres korn hjem, mens far tærskede. Der var ikke tid til at holde stille mens kornet via en snegl på mejetærskeren skulle føre kornet over i den vogn, som vi som børn skulle køre hjem i laden med den grå Ferguson.

Det betød at vi skulle køre i samme tempo som mejetærskeren med traktor og vogn. Og så hændte det jo, at kornbunken på vognen blev så stor at noget af kornet løb uden for kæpskinneerne på vognen, fordi man ikke fik tilpasset farten. Det resulterede altid i et "kæmpebrøl" ovre fra mejetærskeren, hvor far sad og holdt øje: "Hvad fanden laver du knægt? Så se dig dog for!"

Men der var også luksus og forkælelse når vi høstede. Der sat en kasse pepsi cola ned i laden og vi måtte drikke flere sodavand på samme eftermiddag.

Samme luksus var der når vi skulle køre halm hjem.

På Stenagergård var der en ære i... at være den første.

Min far var den første af alle bønderne, der havde sået. Den første der havde høstet. Den første der havde taget roer op. Den første der fik fjernsyn. Den første der fik bil. etc.

Årets begivenhed.

Og til sidst: Årets store oplevelse for os børn var midt i juni, når vi skulle i Søskoven til gymnastikopvisning

Mor var jo instruktør i gymnastik

Alle var altid i godt humør og far var i ekstra godt humør den dag. Det var fridag. Og mor smurte nogle særlig fine "madder " især æggemadderne var pyntet fint. Smørrebrødet blev lagt på nogle bakker i en kæmpestor madkasse. Og den nederste bakke: Der lå chokolademadderne!

Og far og mor og de gymnastikvenner som de havde var vi sammen med.

Maden spiste vi på et lille "slå op bord" og der var klapstole til de voksne.

Vi sad altid ude på den mark hvor bilerne var parkeret. Lige bag ved bagagerummet. Det var hyggeligt. Og de voksne de drak øl og snaps. Mange snaps. Og så skulle de bagefter have en lille lur på tæpperne inden vi gik tilbage og skulle se afslutningen på gymnastikstævnet, som altid sluttede af med faneindmarch, opvisning af eliteholdene, musik og dans.

Livet som barn i tresserne var et børneliv hvor man fik at vide hvad der var rigtig og forkert. Det var ikke til diskussion. Man lærte at bestille noget.

Et liv hvor tre ord fyldte: **Kærlighed, krav og konsekvens.**

Troels Christensen.

Billed af gymnastikhold fra 1957 (årstal usikker)

Navne fra Venstre

Øverste række.

Inge, Karen, Inga, Inge, Litten, Gudrun, Lissen, Martin.

Midterste række.

Karen Inge, Else, Elly, Inger, Birgit

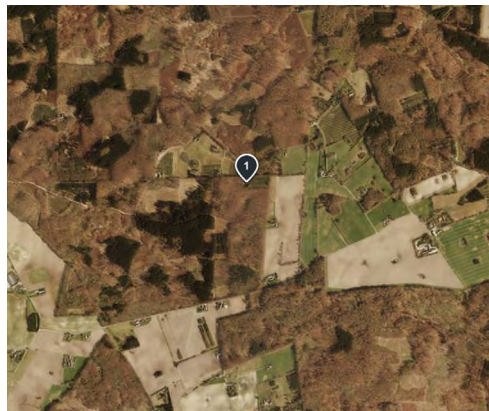
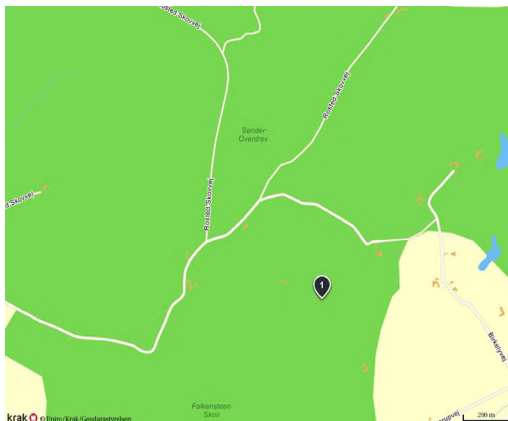
Forreste række.

Anny, Conny, ?, ? Anni, Inger.

Min historie
Skrevet af
Eva Andersen.

Der har boet i Falkenstens skoven

Siden 1949 –

Lorupvej, 38

En beretning fra Bøgely skole!

Jeg er født i oktober 1949, opvokset i et skovløberhus i Falkensten skov (Lorupvej 38 i dag). Nr. 3 i en søskendeflok på 5. Min far arbejdede i skoven mens min mor var hjemmegående.

Jeg begyndte min skolegang april 1957 i Bøgely skole, hvor min fætter Mogens Nellemann, som kom fra Hundekrogen ved Bøstrup også begyndte. Skolen lå lige udenfor skoven, et kvarters gang fra mit hjem, der lå også en lille købmandsbutik.

Det var en lille skole, hvor 1. – 2. og 3. klasse gik sammen, det blev kaldt for lille klasse, vi gik i skole tirsdag, torsdag og lørdag. Store klasse 4., 5. 6. og 7. gik mandag, onsdag og fredag. Jeg tror der var 12 drenge og 8 piger, da jeg begyndte, der var kun en lærer Erik Kristiansen og hans kone hed Sara. De havde 3 børn Per, Leif og Inger. De boede i en lejlighed på skolen.

Når vi kom om morgenen legede vi i skolegården, indtil Kristiansen kom ud og råbte nu skal i ind, der var nemlig ingen klokke der ringede. Vi stillede op på en række, når vi kom ind sang vi morgensang. Derefter havde vi religion, pinligt at skulle lære salmevers udenad, og blive hørt en ad gangen. Det må godt nok have været svært at have 3 klasser på engang. Vi skulle jo have forskellige regnebøger, danskbøger og læsebøger. Vi skrev med penneskift, i vores skolebord var der et blækhus som vi dyppede i, så havde vi et trækpapir til at trække det værste blæk væk med, men det kunne ske der var så meget blæk at det blev en stor klat, så var det om igen. Om vinteren tændte Kristiansen op i den store sorte kakkelovn, der stod i skolestuen.

Kristiansens kone kom ind når vi piger havde håndarbejde, gymnastiktimerne klarede Kristiansen selv, om vinteren blev bordene skubbet til side og vi gjorde gymnastik i skolestuen, om sommeren foregik det i skolegården, så kom bukken og plinten frem fra redskabsskuret. Vi spillede også rundbold og der var ikke bad bagefter.

I frikvartererne var vi ude at lege, jeg kan huske engang havde drengene fundet nogle rådne æbler i haven, som de så kastede på lokumsdørene som havde tremmer for, det gik især udover pigernes toiletter, hvis der var nogen derinde. Da blev Kristiansen godt nok vred og skældte ud, det var ellers sjældent det skete.

Om sommeren blev der også lavet udflugt, det foregik på cykel ind gennem skoven til Slagelse lystskov, (Arnehavehus) hvor der var en lille zoo, med aber, vaskebjørne og papegøjer og andre små dyr. Der var engang en dreng der havde næsen for langt fremme, så en af aberne fik fat i hans briller. Der var også et lille ishuse, den mindste is kostede 25 øre. Vi gik tur til studentersøen, legede to mand frem for en enke m.m., hvorefter turen gik hjem igen.

Til jul blev der holdt juletræsfest i skolestuen, hvor vores forældre kom. Der var et stort juletræ som vi dansede om Kristiansen sang for. Bagefter havde han en masse sanglege og vi fik godteposer og sodavand, forældrene gik ind i privaten og fik kaffe og kage.

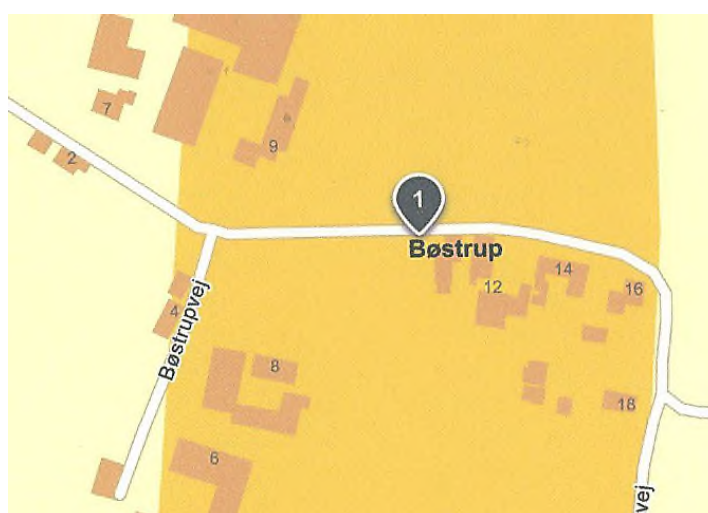
En gang om året var der eksamen, hvor skolekommissionen kom på besøg, jeg kan huske deres alvorlige ansigter og deres mørke tøj. Så blev vi hørt i hvad vi havde lært. Når det var overstået løb vi ud i skoven og legede røver og soldater, store klasse var også med. Vi havde lidt lommepenge med hjemmefra, så vi kunne snoles hos købmanden. Det var også købmand Johanne & Henrik Beyer der holdt fastelavn i deres have, hvor vi slog katten af tønden, ak ja en god og tryk barndom, men efter de første 3 års skolegang, var vi kun 8 drenge og 4 piger tilbage. Så blev man enige om at slå Bøgely, Kirkerup og Sørbymagle skoler sammen, og byggede så den nuværende Hvilebjergskole. I 1960 begyndte jeg i 4. klasse i den nye skole i Sørbymagle. Det var så hver dag og jeg måtte så cykle 5 km. Frem og tilbage, det var en stor omvæltning. Stor skole mange mennesker, en lang velkomsttale, så jeg besvime, der lå jeg på gulvet ja det var ikke sjovt for lille mig, der kom ude fra den store skov, og var vant til en lille skole med kun en lærer.

Det var så lidt om mine 3 første skoleår.

Eva Andersen

Min historie
Skrevet af
Kirsten og Eigil Andersen
Der bor Bøstrupvej 14
Siden 1961

Vedr. beboer på Bøstrupvej 1961 -2018.

Bøstrupvej 1. Hus

Elisabet og Peter Jensen Bygget på en grund af Bøstrupvej 5. som de havde ejet.

Bøstrupvej 3. Gård

Holger og Erla Madsen.

2 piger og 1 dreng

Holger arbejde i mange år Greca Mink i Grøfte. Holger var også musikalsk og bla. ude at spille morgenmusik ved Sølvbrylluper o.l. var også med i Hjemmeværnets Musikkorps.

Erla var Daglejer

Sener blev jorden solgt fra til Naboer, nu er den ejet af Søgård Sørbymagle

Bygninger er i dag ejet af Helle og Karsten Borup.

Bøstrupvej 5. Gård

Agnete og Erik Jensen Erik var søn af Peter Jensen som de overtog da Peter flyttede ned på Nr.1.

2 Piger og 1 Dreng

Sønnen Kurt blev uddanet som politibetjent.og sener overtog han gården. Som sener blev solgt til Søgaard stuehuset er beboet af søn Thommas Søgaard.

Bøstrupvej 7. Tømmerværksted.

Blev beboet af Emma og Johannes Nielsen som de havde overdraget Firmaet til Sønnen Knud og Otto, og efter nogle år byggede Johannes og Emma hus i Rosted.og flyttede derop

Knud og Margit boede i samme hus indtil Johannes midt i tressene flyttede. Hvor de ovetog beboelse og værkstedet, som sener blev det udbygget til noget større

3 drenge.

Ejendommen er i dag ejet af Anders Jensen Sørby Parkvej Sørby ,

Hvor han i værkstedet laver Legehuse.

Beboelsen er i dag udlejet til et Familie medlem

Nr. 9. Gård.

Michael og Karla Vestbjerg efter nogle år flyttede de til Slagelse.

Derefter overtog Jytte og Bent Vestbjerg gården.

De fik 2 Piger og 1 dreng.

Bent havde en stor produktion af Grise.

Blev ramt af en brand som nedbrændte alle avlsbygninger, stuehuset undslap, forsatte efter opbygning med grise i nogle år, intil han blev syg flyttede til Sørby

Jytte har altid været optaget af gymnastik, og er stadig aktiv,

Kurt Jensen i Nr 5 købte gården, senere blev jorden og bygningerne købt af Søgaard. Stuehuset nu udlejet

Bøstrupvej Nr. 2. Hus.

Anni og Alfred Enkebølle,

Alfred var søn af Ingrid Enkebølle i Nr. 10.

2 Drenge og 1 pige

Alfred var arbejdsmand, Anni tog ud som kogekone

Købt af Søgaard. Nu udlejet

Bøstrupvej Nr.4. Hus.

Guldborg og Knud Nielsen

3. Piger og 3 Drenge

Knud arbejde i mange år som arbejdsmand hos tømren i Bøstrup, og i omegn.
Købt af Søgaard Nu udlejet

Bøstrupvej Nr. 6. Gård

Kamilla og Henning Kristensen.

2 Dreng.

Henning var uddanet som Politibjent, som han stoppede med da de ovetog gården, deltog han i livet på landet, var blandet andet Sognerådsformand i det gamle Sørbymagle- Kirkerup Sogn.

Efter Hennings død ovetog sønen gården og drev en kværg bedrift i nogle år.
Gården er nu ejet af Søgaard. Stuehuset udlejet.

Bøstrupvej 8. Gård

Karen og Hermod Madsen.

2 piger og 1 dreng.

Hermod var meget aktiv inden for Husmandsforeningen

Hermod led af Slercose og med tiden blev han merer angrebet af syddomen.

Nu ejet af Søgaard, stuehuset udlejet

Bøstrupvej 10. Hus.

Ingrid Enkebølle.

Enke. Mor til Alfred i Bøstrupvej Nr.2.

Gennem tider forskellige ejer.

For tiden udlejet af ejer.

Bøstruvej 12. Hus.

Gunner Nilsen.

Arbejdsmand.

Blev senere solgt flere gange.

Nu ejet af Tina og Tommy Wesselhoff

Bøstrupvej 14. Hus.

Kirsten og Eigil Andersen

Overtog huset den 1 juni 1961. efter Poul Andersen som var blevet pedel på Hvilbjergskolen som var nybygget

1 pige og 2 drenge

Eigil er udlært som tømer.

Arbejde som svend hos Madsorask Dalmose , senere hos Knud og Otto Nielsen Bøstrup,

Da vi kom til Bøstrup den 1 juni. Vi købte et lille hus til 18000 Kr. der var ikke meget plads 1 stue-soveværelse- køkken og et spisekammer.

Der var ingen brønd på grunden, så vi hentede vand ved naboen, men ved hjælp af brødre blev der gravet brønd, Farfar havde ved hjælp af en pilekvist vist hvor der var vand.

Huset vi købte har engang haft lidt jord til, så der var en lo og nogle små rum som måske har været til gris og høns, der siges også at der har været en ko. Der var også lokum i loen.

Vi har renoveret huset og taget loen med til beboelse og senere bygget en stue til.

Bor der stadig

Bøstrupvej 16. Hus.

Sofie Sørensen Enke.

Flyttede sener til Rosted Alderdomshjem.

Solgte til Estrid Jensen Enke efter sin afdøde mand Albert som var skovarbejder, de boede inde i Skoven,

Flyttede ind samme med 4 drenge, efter hende død overtog en søn Aage huset, og nu er han pensionist.

Bøstrupvej 18.

Marie og Johannes Nielsen begge Personister, men var forsat som tækkemand og savede brænde for folk, det foregik på en ombygget gamelt bilstel med kun et frem og tilbage gear.

Huset blev solgt da Johannes døde.

Der har siden været forskellige ejer lejer siden.

Nu ejet af Søgaard og udlejet

Min historie
Skrevet af
Kirsten Ellekjær. før Vestbjerg
Der har boet i Bøstrup
fra 1944 til ?

1954 Fastelavnsmiddag

Jeg er født og opvokset på Ringhøjgård i Bøstrup i 1944 - Det er en lille by - men vi var mange - på gården var der karle og piger - Vi var 4 børn karl og ung-pige: Altså far. Mange munde der skulle laves mad til - Og pengene var ikke store men der var liv, og glade dage - Vi var ikke så forvandede.
Hvert år blev der reddet til "Fastelavn" De havde Raslebøsser med, og samlede ind til "Forsamlingshuset" mens de red skulle de også bide til bolle. Det var noget, men kunne samles om. Forsamlingshuset var jo der alting blev afholdt - Vi gik til gymnastik der var juletræsfest med julemand og godteposer. Man holdte høstfest, og meget andet - Så det skulle jo holdes ved lige. Venlig hilsen Kirsten Ellekjær
for Vestbjerg.

Jeg er født og opvokset på Ringhøjgård i Bøstrup i 1944.

Det er en lille by, men vi var mange, på gårdene var der karle og piger,

Vi var 4 børn far og mor plus karl og ung pige.

Mange munde der skulle laves mad til, og pengene var ikke store. Men der var liv, og glade dage - Vi var ikke så forvandede. Hvert år blev der reddet til Fastelavn de havde raslebøsser med, og samlede ind til "Forsamlingshuset"

Mens de red skulle de også bide til bolle. det var noget man kunne samles om Forsamlingshuset var jo der alting blev afholdt - Vi gik til gymnastik der var juletræsfest med julemand og godteposer. Man holdte høstfest, og meget andet Så det skulle jo holdes vedlige.

Venlig hilsen

Kirsten Ellekjær Født Vestbjerg

Min historie

Skrevet af

Henning Bagge Larsen

har

Boede i Rosted

Historisk beretning om landsbyen Rosted, 4200 Slagelse skrevet af Henning Bagge Larsen

Kling... Kling... Kling... er det første jeg husker fra min barndom. Jeg vågnede ved smedens hammerslag på Ambolten.

Vi er 3 – 4 år efter anden verdenskrigs afslutning.

Vi boede på en gård med køer, grise, heste og høns midt i Rosted ved gadekæret og smeden boede ved landevejen, der går fra Slagelse til Næstved.

Smeden var jo datidens autoværksted. Han kunne forme jern til hestesko og lave jernringe og tænder til harver. Det var fantastisk at se jernet blive rødt og hvidglødende, og se ham forme jernet med sin hammer på ambolten.

En ting jeg også husker fra min tidlige barndom er, når mælkejungerne blev hentet. Det var en lille hestevogn, hvor min søster og jeg kunne sidde bag i, medens kusken hentede mælkejunger på Løjtvedgården, Skovridergården, Aksel Olsen og et par andre steder. Så blev vi sat af på hjemvejen efter en dejlig oplevelse. På gården, hvor vi boede, var der altid mange børn, som vi legede med.

Men smedjen lukkede og automobilen kom kørende. Og der sad vi børn så på købmandens trappe, og skrev bilernes nummerplader op på alle de biler, der kørte forbi. Der var ikke flere, end vi kunne nå at skrive de fleste op i løbet af den, tid vi nu sad der.

Der var i Rosted i 50'erne en købmand, en brugsforening hvori der i kælderens var et fryserum, hvor hver familie havde et rum til deres frostvarer. Og en dame havde et job med at udleve frostvarer fra den hjemmeslagtede gris eller kalv. Udover at købmanden solgte varer, havde han også telefon. Den kunne folk, der ikke havde telefon låne. Man fik en nøgle. Så kunne man selv bruge telefonen. Arealet ved købmandsbutikken var Rosteds torv, hvor dem, der havde brug for en øl, samledes. Der kom efterhånden også en tankstation med benzin. Ikke hvor smeden boede, men et andet sted i byen langs landevejen.

Der var også et forsamlingshus, hvor der var private fester, juletræsfester, andespil, tøndeslagning, høstfest og mange andre begivenheder, som gjorde at fællesskabet blev styrket.

I bygningen på Rosted Skovvej 7 har der været privat skole. Ellers gik børnene fra Rosted i den offentlige rytterskole i Sørby, senere Hvilebjergskolen eller man valgte en skole i Slagelse. Der også været alderdomshjem i byen

I tidens løb har man fået energi fra en vandmølle ved afløbet fra Nysø, der nu igen er opstemmet. Dæmningen er der stadigvæk. Så måske kan der skabes en turistattraktion ved Rosted. 2 vindmøller har været aktive i byen, og der har udover landbrugsproduktion været kvægtorv, mørtelværk, sprøjtemaler og mælkeemand. Og p t er der et montagefirma med adresse i Rosted. Og indenfor de seneste år er der sydvest for Sørbylillevej 19 fundet en guldskat, som blev midlertidigt udstillet på Slagelse museum.

Rosted var præget af landbrugsejendomme og små beboelseshuse. Efterhånden blev landbrugene nedlagt og Rosteds jorder ejes nu kun af ganske få jordbesiddere. En afgørende begivenhed skete i 1977, hvor forsvaret overtog arealet nord og vest for byen. Der var meget modstand mod ekspropriationen af arealerne. Man frygtede tungt militær trafik gennem byen og larm og støj. Det var der også til at begynde med, men tiden har beboerne i Rosted og forsvaret fundet en god måde at leve med hinanden på. Der er kommet et stort rekreativt

areal tæt på som folk benytter sig af og befolknings sammensætningen har ændret sig på en spændende måde med tilflytning af folk fra forsvaret.

I 1964 blev landevejen lagt uden om Rosted til den nuværende placering. Det gav meget mindre trafik igennem byen, men selv om landevejen kom uden for byen, er landevej 22 som er dens navn, nok den største gene for beboerne i byen på grund af støjen.

Den er kategoriseret som en af de veje i landet med flest ulykker. Den har i 2018 fået opsat permanente fartmålere. Vi håber, det giver mere tryghed og færre ulykker ved færdsel på og omkring vejen.

Men som tiden gik blev arrangementerne færre og i først i 70'erne blev huset nedlagt, men fællesskabet ville folk stadig have.

Så på det tidspunkt blev Rosted Beboerforening dannet, og den består stadig og har siden dannet rammen om forskellige ting som fiskerkonkurrence ved gadekæret og tømmerflåderace på bildæk tværs over gadekæret. Vinderen af fiskekonkurrencen fangede for øvrigt 35 karusser på 2 timer. Beboerforeningen har også mange lavet arrangementer som skattejagt rundt i byen, sommerfester og meget mere. Jo ønsket om noget fællesskab er der stadig.

Gadekæret var som barn en fantastisk legeplads. Om vinteren stod vi på skøjter, og når den første frost kom, holdt vi drenge nøje øje med, at der ikke var nogen, der kom og slog isen i stykker og kastede isstykker ud på isen. De frøs nemlig fast på overfladen, og så faldt man, når man skøjtede.

Når så isen brød op, blev det en sport at hoppe fra isflage til isflage. Det skete vi røg i fik vådt tøj og måtte så indkassere udskæld, når vi kom hjem. Gadekæret var ikke særlig dybt, og vi vidste, hvor vi ikke kunne bunde. Om sommeren når vandstanden blev lavere, gravede vi kanaler i vandkanten og os drenge og vores fædre lavede små skibe ud af træstammer. Dem læssede vi med tang fra "havbunden", som vi så sejlede ind til kanten. Om sommeren fiskede vi med en jutesæk, som vi trak igennem vandet og så løftede op. Som regel var der karusser med. Vi fangede også haletudser, som vi tog med hjem i et syltetøjsglas.

Senere kom der nye folk til Rosted, og de havde overhovedet ikke blik for den fantastiske legeplads, vi børn havde. Angsten for ulykker blev dominerende og gadekæret blev indhegnet. Hvor meget der senere er blevet leget, ved jeg ikke. Men nu er børnene blevet indhegnet i børnehaver og fantasien er styret af udannede pædagoger og plastic legetøj.

Rosted er en gammel landsby med 13 gårde med jordskyld, som der står på et kort fra ca 1770. På det tidspunkt var Rosted større end Sørbymagle, som kun havde 12 gård m jordskyld. Vejen mellem Rosted og Sørby lå noget anderledes end i dag. Der er en ådal mellem de to byer, og på kort fra 1770 er der aftegnet en vej, der går langs vest siden af ådalen mod syd for, når engarealet er ophørt efter hundepensionen, så at dreje mod øst halvvejs mod Sørbylille. Når jorden dyrkes det

pågældende sted, er der masser af sten, der stammer fra den gamle vej. I Rosted by gik den på vestsiden af gadekæret og videre mod nordvest. Se billede af kort fra 1770 før og efter udskiftning af gårdene.

Selvom barndommen huskes som fantastisk med sol og varme om sommer og sne og frost om vinteren havde Rosted også store dramaer udover nabokonflikter og diverse trakasserier. I 1948 brændte alle bygningerne på Rosted Skovvej 11 og 12. Det var 2 stråtækte gårde, der lå ved siden af hinanden. Det var lige efter høst, og laderne var fulde af kornneg og halm. Branden var voldsom og hurtig. Kun få dyr blev reddet. Dem man ikke kunne få ud, skød man gennem vinduerne, så de ikke skulle lide unødigt. Brandårsagen var ildspåsættelse af en Schhalburgmand, der efterfølgende brød ind i den anden ende af byen for at stjæle.

I august 1954 kom der mørke skyer fra 3 sider over Rosted. Det var starten på en mægtigt tordenvejr. Vi søgte ind midt i stuen og sad og kikkede ud. Og lige pludselig kom et mægtig brag. Vi kikkede ud ad vinduet, og så et rundt hul i rygningen på naboens stråtækte stald. Der var ild ned i hullet, og ret hurtigt var hele den stråtækte gård omspændt af flammer. Jeg løb ud af huset, greb et billede af min farmor, og løb alt hvad jeg kunne ned til naboen, hvor Duemose telefoncentral havde til huse og råbte Markussens brænder!!!

Telefonledningerne hang i luften, så det var ikke ufarligt at telefonerer under et tordenvejr. Men Erna, som nabokonen hed, tog mod til sig og ringede til brandvæsenet. Gården brændte helt ned. Der var et medlem af den ældste generation af familien, der boede på gården. Han ville ikke ud, men brandfolkene måtte bære ham ud. Og han kom da også levende ud.

Vi havde også et ishus ved den gamle landevej mod vest som brændte. Ligeledes har der været 2 mindre gårdbrand på Rosted Skovvej 6 og 12 i 1980 og 1997.

Gadekæret

Høstmandskab Aagaard 1959

Resultat jagt 1959. 28 agerhøns 4 gårde Rosted

Jagt Aagaard Rosted 1959, Junker Larsen, Viggo Larsen, Ole Lytzhøft, Hans Nygaard , Peter Hansen.

Billeder fra det første møde omkring Alle har en historie

Brian, Anitta, Sardal, Svend, Ida og Asta

Gerda, Marinus, Rosa, Yvonne, Annie

Jette, Birthe og Niels

Birgit og Mogens

